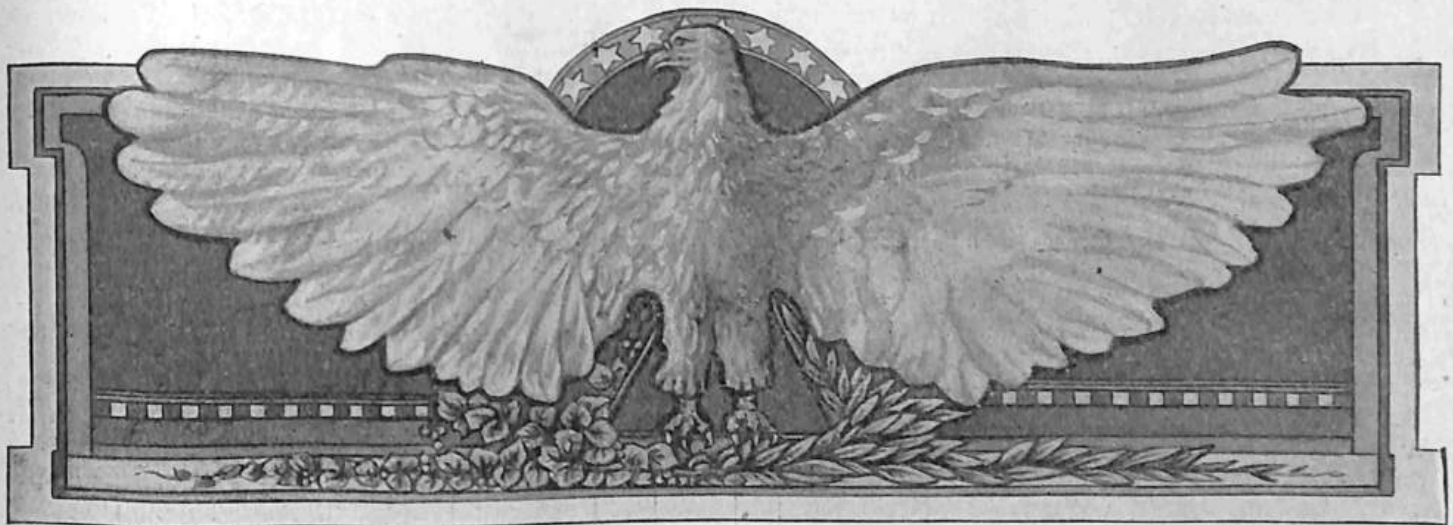

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVIII.

CHICAGO, ILL., 15. ČERVENCE 1916.

ČÍSLO 7.

KOZÍ HRÁDEK.

TICHO kol. Jen stromy šumí píseň dávných věků nad troskami — —
Sedím tu sám — se svým já a svými vzpomínkami.
Já — lidský prášek, svátý v tyto kraje,
kde Historie mluví, v strunách citů hraje,
kde jasem, nadějí, hned zase bolem dýše
a žhavým hrotem do svědomí píše.
Kde myšlenek spřed' jak chomáč pavučin se v hlavě splítá,
hned přítomnost, hned minulost mi před očima kmitá.
Kde v srdci láska, hned zas nenávisť se budí — —
Či zalkát si? Či jásat radostí?! Oh, co to zmítá hrudí?!
Myšlenky mé se v šero minulosti noří. Lesem
váneku hraje. Věelky bzučí nad uvadlým vřesem. —

“Zde tedy sedals’, drahý mistře Jene!
Tvá hlava těžká, čelo zachmuřené
o vážných vlasti dobách přemítalo.
Tvé srdce stejně hrdé, jako milující,
vždy dobrou radu svému stádeci dalo.
Hled’! Doba dnešní vážnější je Tvojí. —
Dnes těžká chmúra nad námi se klene. —
Zda radu dáš? A jakou mistře Jene?!”

Otázka tato v náruč větví padla. — — —
V tom vůně doušky matěří se sladce krajem kladla
a vzkaz mi drahý dýchla z věkovité dáli:

“Prosím, abyste se milovali,
dobrých tlačit nedali
a pravdy každému přáli.” —

Já kacíř kleknul. — Srdce moje hořce lkal.
Pláčem pak ticho v lesích dlouze se přerývalo. — —

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Otázka sokolského kroje znovu se vynořila, jako jeví se téměř vždy po nějakém tom zdařilém dnu sokolském naší N. J. S. pak zvláště. Trochu toho úspěchu našeho sletu a našich závodů Župy Střední v Chicagu — míníme úspěch hlavně po stránce povšechné — znovu vyvolalo tu i onde otázku, zdali nebylo by snad lépe, kdyby veškeré Sokolstvo v Americe šlo jednou cestou a za jedním cílem, aniž by zbytečně síly se tříštily. Hlavně se poukazuje, že doba nynější je dobou nejvhodnější k vzájemnému si porozumění. Doma ve vlasti Sokolstvo předmětem jest útisku, pronásledování a zloby vlády rakouské a zde v nové naší vlasti Sokolstvo české a slovanské vůbec snadno mohlo by vykonati mnoho, kdyby se spojilo a v kruhu jednotném v práci veškeré pak pokračovalo, na svého budoucna doma i zde záchranu. A vidíte, jest tu cesta, jednoduchá a zcela vhodná, jakž sejíti se by bylo lze u jedné mety společné. Když dovedli jsme překlenouti ten můstek spojovací s bratry a sestrami na Východě s jednotou Dělnicko Amerických Sokolů, tvoříce nyní již vlastní samostatnou Obec, proč by nemohlo se státi i s jinými sdruženími? Otázka kroje, ani rozdíl v zásadách i snahách sociálních nikterak nebyly nám na závalu a dnes společně se pracuje a jak se pracuje, byl nejlepším toho dokladem nedávny veliký den sokolský všech slovanských sdružení v New Yorku. I jinde a zejména u nás v Chicagu by šlo, jen chtít, jen vůli mít! Ano, šlo by i v Clevelandě a všude, kde myslí ti mnozí naši bloudí, že jim na činnosti "červená košile" přidá, že český kroj to bude, jenž je spasí. Nikoliv drazí, ne z jaké látky jest váš kroj, ale z jaké látky jest ten váš sval, to tělo vaše a ta mysl vaše volná, to vaše Sokolství, ta vaše činnost a práce! Neradi dovoláváme se příkladu Turnerů, ale tu právě pro nás důkaz nejlepší, že mohou býti Turnéry jak socialisté, tak vlastenečtí Němci a mladší živly americké a všichni společně v jednom Bundu — v jedné jednotě mohutné a silné, k větším věcím tak uschopněné. A kroj jejich? Kroje nemají zcela žádného, když byly již dávno přes takové a podobné malichernosti se přenesli s fáborem, trubkou, kloubkem a kordískem, jež kdys měli a k vůli čemuž jako my dovedli se před lety hašteřiti. V tom našem Svazu nynějším, v té naší Obci jest dnes již dosti místa pro každého, kdo uznává práva většiny, aneb opravdu a upřímně to myslí s tím naším Sokolstvím, ano jest tu i místa dost pro všechny druhé jednoty slovanské, pokrokového rázu, neboť jméno té naší Obce snadno změnit se dá a po stránce technické společným úsilím tolik vykonat by se mohlo. Že máme pravdu ukázal nejen slet Župy Střední, kde v poli byli s námi i ukázkovým evičením bratři Slováci, vlastně sestry jejich, ale ukázalo se napotom i na sletu jejich minule, kde evičilo vzorné družstvo naší N. J. S. Tři slety měly jsme za sebou. Kdybychom jen shrnuli vše to, co na třech místech se v práci tělocvičné projevovalo, co zasloužilo by zvláštního povšimnutí, na kolik větší a mohutnější byla by ta ukázka sokolské výchovy, na kolik by mohlo být ví-

ce získáváno pomůcek, materiálu a všeho toho, co moderní škole tělocvičné rozhodně náleží, nechceme-li, aby mládež naše — všech nás — jinde v lepším lepšího nacházela zalíbení. Jak u nás, tak v Župě Fuegner Tyršové a všech jednotách slovanských musíme si uvědomiti co a jak bude po válece evropské a v té chvíli, kdy živly přistěhovalecké se zastaví, aneb obmezeny budou. A jestli již ta naše Obec hlavně v práci tělocvičné se osvědčila, jestli i osvědčila se u vnitřní své správě, kde tu a co tu na závalu, aby po stránce technické nebylo to Sokolstvo jednou jedinou a velkou jednotkou.

Když podíváme se do seznamu našich jednot a porovnáme počet členstva s jednotami druhými a řekneme tak bez rukaviček — nejsme nikterak spokojeni s tím co až dosud ve prospěch Českého Národního Sdružení vykonáno bylo v řadách našich. Míníme přímo řady naší N. J. S. Jsou, pravda v čele hnutí mnozí naši činovníci, jsou i všude, kde jednoty naše, založeny odbočky Národního Sdružení, sbírá se a pracuje, ano namnoze u větší míře a s větším nadšením, nežli by nám tak mnozí naši dobrodineckové rádi přiznali, ale na vzdor tomu, nejsme spokojeni a nemůžeme být spokojeni. Kde na příklad povšimnuli si našeho návrhu, aby evičitelové a náčelníci v tělocvičnách vyvěsili malé pokladničky a sbíralo se i mezi tou naší mládeží obého pohlaví? Kde povšimnuli si návrhu br. Čermáka, aby posílaly se všechny příspěvky Českému Národnímu Sdružení prostřednictvím našeho Výkonného Výboru, kde zůstal náhled br. Sedláka na dobrovolnou daň národní každého jedince a kde konečně uvízla výzva naše na tomto místě, aby přispělo se po případě přímo a poslalo nám, že vedeme si účet bankovní i odevzdáme pak rovněž našemu Výkonnému Výboru, tak aby se mohlo kontrolovati poměrně na kolik to naše Sokolstvo konalo svou svatou povinnost. Na kolik jsme si uvědomili my u N. J. S., že vedle daru z ústředí odhlasovaného všemi jednotami může, ba co může, musí každý Sokol, každá Sokolka, jestli se tak zvatí chtí vůbec, přispět hřivnou svou! Jdě na dobro a osvobození vlasti naší tam nad Vltavou, Labem, Moravou až k Tatrám, jde o osamostatnění i těch zemí pod Děčínem a těch míst útisku a utrpení, o nichž Bezruč píše, ano i těch, jichž ve Vídni Machar vzpomíná a všech, jimž Svatopluk Čech napsal "Písně Otroka". Byla Austrie, kteráž rakouské Slované na vzájem štvala a v Čechách před válkou těšila se, že politický život byl rozerván. Ano, došlo tak daleko, že konečně jen bylo to Sokolstvo, jež udrželo si pojitko vzájemné: lidu. Tento nedostatek byl citelným zejména v posledních 25 letech české politiky. Tento nedostatek stal se také osudně tragickým, když naše hnali na jatky válečné, neboť česká politika byla pouští bez oas. Vybílených koster poražených a zbabělých přibývalo! Národ, jehož energie postupovala prudce a vítězně na poli kultury a hospodářství, stonal politicky přímo úbytými. V politickém životě bujela nepřipravenost, demagogie a korupce k

nepřetržitě a postupně škodě národa, jehož svárů a sporů sebemalichernějších Vídeň vždy dovedla vykořistiti a podle toho dopadlo, když dán z Němce povol k tahu na malé Srbsko, aby k hrozné válce evropské našlo se omluvy a příčiny. Srbsko se bilo, krvácelo a s ním i malá Belgie, vedle statečné Francie a veliké slovanské Rusije, silné Anglie i hrdinné Italie a zdeptané Černé Hory. A tu snadno lze si představit, jak s ubohou starou vlastí naší by bylo, kdyby Němce měl zvítěziti. Dnes vše to se ví, strany politické v Čechách chápají a vůdové, třeba nesměli říci zjevně, tuší, co jedinou jest spásou národa. Proto spojují se v jeden celek politický a připravují se na doby příští a tu zajímavo, že bylo to právě Sokolství, které nemohouce pracovati politicky samo, konečně začalo uvádět zásady sokolské do politiky svého národa a tím Vídeň pošťvalo sice na své ústředí, ale národ byl zatím již pochopil! Dnes již zachycuje se ze zbylé energie národa tolik síly, pevnosti a rozmachu, aby stačila k politickému zápasu k ochraně národa u zeleného stolu, až jednat se bude o mír a tolik uvědomění všech českých duší, necht' si již jsou kdekoli, že tomuto zápasu věnovati dlužno obětě největší. My tu na krvi nemůžeme pomoci, ale můžeme pomoci hřivnou svou a proto pomahej, me, všichni pomahejme a neodvolávajíc se na jiné, dávejme každý co vlasti jest — vlasti . . .

“Passaic Daily Herald”, přináší v čísle svém ze dne 23. června zajímavou stat'. Má to ohlavení: “Sokols ready to volunteer”. Můžete si myslet, že to námi trhlo. Již viděli jsme ty “šiky národního vojska sokolského, jež nedávno ještě kdos posílat chtěl na pomoc na Rus z České Ameriky v celých osmi divisích, již dělali se nám mžitky před očima, čtouce o tom nadšení sokolském pro tu naši novou vlast, kde mluví se o mužstvu 5,000 vyevičených mužů a divili jsme se, kde se to pojednou v nás vzalo, tolik hrdinství, tolik statečnosti a tolik slibů telegrafovaných prý přímo do Washingtonu atd. atd. Čteme ještě jednou a oni jsou to zatím bratři Slováci: “Slovak Organization with Headquarters in Passaic, N. J.” čili jejich chlubný a statečný “Supreme President M. A. Davala of the Catholic Slovak Gymnastie Union Sokol of the United States.” Tedy “černé vrány slovenského nátěru.” I aby Vás pámbu na té cestě do Mexika potom při dobrém zdraví a skleničce dobré vodky i uherského guláše větší porci a trochu těch vojenských fasolí zachovati ráčil a to jméno Sokol na kříži vašem i s tímto novým humbukem ‘vlasteneckým’ kéž nějaká ta kulička by sestřelila.

V poslední době četli jsme zase několik opravdu “skvostných ukázek” našeho novinářství, našich polemik, jež píšou se patrně za “lepší našeho lidu a jeho vzděláním.” Tak na jednom sloupci jedné takové ukázky našli jsme titulatury, jako dobytek, trouba, hnůj, lež, špinavec, zaprodanec atd. atd. v druhé ukázce druhé strany zase jde se do soukromí soupeře a protivníka “kollegy,” povídá se něco o dluhu, politické špíně, hulvátu a jiné. Tu děje se pod “uniovou známkou”, tam bez známky, jakoby v té

spoustě sprostoty tak na jakkosti přibylo. Nevíme, nevíme, ale nejsme spokojeni s takovou stravou mysle, jako tvrdíme, že tu třeba nápravy, silného řezu. Denní tisk jest příliš sensancechtivý. Kulturním věcem věnuje se moc málo, za to ale všelijaký pitomý dopis, že “se jim kráva dobře otelila” atd., aneb “že ted' brambory se tomu a onomu bečlákovu snáze sbírají, co dostal lístek od dopisovatelky tohoto listu”, takových hloupostí můžete číst spousty, nemluvě ani o “soudní síni a nesmyslů válečných”, “Rozšlapání vražd” s fotografií aneb bez, neštěstí krvavých lícen hrdinné smrti samovraha, těžkopádné a přibarvené úsudky o tom či onom zástoji veřejném, libování si v politickém šachru, klam, a humbug se zdravím lidským si pohrávajíc, malicherné osobní polemiky, roztahování věcí čili “puffů” bezúčelných na celých sloupečích, krvavý sensanční román, laciné překlady, češtinou praubohou sesmolené a jiné, to vidíte v tisku denním. A což teprve takové všeliké “plachty”, jichž zásada jde od sloupeci a na druhé katolické čili podle toho, kolik těch, kterých jest akcionářů v podniku, jinde zase napadá se osoba redaktora, jenž zároveň jest administrací, vydavatelem, tiskařem a vše dohromady, trhá se jeho rodina, přátelé, jeho zvyky, jeho soukromá činnost a chud'as takový, aby měl nervy ocelové. Takový a podobný “učitel národa” mimo to živoří, předplatné sotva sežene a pro rodinu mnohdy nezbyde ani na chleba, neřku-li, aby se daly znovu “nabrousit redakční nůžky”. V jiných listech podkuřuje se “vyvoleným”, ještě jinde každý jest “vlastencem”, kdo z lidu svého dovedl nasekat dollary, at' již v kořalce či “patentní medicíně” a ještě jiných “úroveň vzdělavatelná” jest toho druhu, že na prvý pohled poznáte, kdo se minul se svým povoláním.

Když člověk pozoruje, jak ten Rus pomalu a jistě rdousí toho černého orla rakouského, jak ti spojenci jeho postupují proti Němčičku, jenž v této době kultury tolika hanebností se již dopustil, musí se jen zamyslet. Zamyslet, jak bude s tou starou vlastí naší, co ještě obětí a pomoci třeba a hned v příští chvíli dovíte se, jak může ještě člověk českého původu, třeba s římským kolárkem na krku býti proti svým a proti “české akci” zahraniční i v té české Americe. Jak může někdo z našich souhlasiti ještě s Rakouskem, jak může po tom, co ta vláda tamní šibenicek si nachystala na nejlepší naše lidi. Že souhlasí Řím? Aj, tož tedy přece jen jste spíše Římány papežskými dříve, nežli Čechy a ty pravdy Kristovy, aby drželi jste pravdu a milost ku všem lidem,“ nečiníce zlého, zejména svým”, pro vás asi neplatí. U vás jen, aby Řím opanoval čili “Množstvie pánuo, zbytečných a viere odporých, pro něž musí býti rozdelenie, nerovnosť, pohrdanie, utiskanie, nenávisť, svárové, sahaní jedněh na druhé!” Tak s Vídní vždy se o nás dělil Řím, vypínalo se to jedno nad druhé a vzdalující se tak zvané víry Kristovy, šli cestou krve a železa, dnes s křížem v ruce, zítra s kalichem a pozitří třeba púlměsícem, jen když z toho všeho pro budoucno koukal “pšoures”. Nějakého

nového Chelického na vás, jeho síť víry a podobné, aby jste se museli o trochu více ošívát, když čtete v Paulu: "Raduje-li se jeden úd, radují se s ním všichni; pakli co trpí jeden, trpí s ním všichni."

Jako radíme svým členům, aby dbali cností občanských a občanské listy vyzvedli si vždy v čas, tak musíme jen v souhlasu s prohlášením zásad našich upozorňovati členstvo své, že nutno, aby všude a v každém oboru práce přidržovalo se organisace, aby na všem, co kupuje a co prodává, hledalo známky uniové, aby konalo jednoduše i v tom ohledu svou sokolskou povinnost. Jsme z většiny v členstvu svém samý dělník, zásad volných, pokrokových a svobodomyšlných a každý pokrok toho či onoho oboru práce a zaměstnání, jako celku jest jistě i pokrokem jedince člena takového celku.

Upozornili jsme začasť jednotlivé naše jednoty, sbory Sokolek i odbory, aby dbaly přísně na to, by veškerý tisk náš byl nejen uniový, ale rozhodně a v první řadě český. Tím míníme, aby to, co tisknout se dá bylo po česku vytištěné a nikoliv s chybami toho druhu, že vypadá pak spíše jako tatarské, nežli v řeči naší. Pravda, jest někdy třeba obeznámiti i jiné kruhy na jednom návěští, vstupence a pořadu o co se vlastně jedná, jaký jest ten náš podnik vedle řeči české i po anglicku a tu zase jest třeba, aby překlad vystihoval co možná nejlépe to, co po sokolsku a česky chceme říci. Jest mrzuté, když pak vedle špatného překladu i ještě v angličtině najdete chyby, co zatím čeština takové tištěniny v tiskárně druhého řádu obstaraná, vypadá, že stydno vám.

Což abychom, bratři a sestry i v té naší Župě Střední N. J. S. znovu dokázali, seť jsme a pokud dovedeme si uvědomiti povinnosti své vůči staré vlasti. Slet a závody naše v Chicagu, Ill. dopadly tak, že po stránce mravní věru lepšího výsledku snad ani přáteli si nelze. Ten lid náš znovu osvědčil přízeň našemu sdružení, znovu osvědčil i druhým organisacím sokolským, jichž průkazy práce těloevičné následovaly po nás. Důkaz to, že jméno Sokol u našeho lidu ještě dobrý má zvuk a také lid slovenský pochopil, čím jest mu ta instituce výchovná, a jeho Sokolsvo, jež tak rádo staví se po bok Sokolstvu českému a naší N. J. S. zvláště. I v akci za osamostatnění zemí českých a slovenských jdeme ruku v ruce! Zdalíž nebylo by tedy jen na místě, aby i z hmotného výsledku sletového, cokoli zbyde a co připadnouti by mělo Župě Střední, jednoduše dalo se Českému Národnímu Sdružení. Necht' částka ta dosahuje jakékoli výše! Jsme jisti, že návrh v tom smyslu již dojde na místa patřičná, jsme jisti, že naši v Župě Střední dovedou sami doma raději se všelijak uskrovniti, jen když pomůže se po tak mohutné manifestaci sokolské úkolům na ten čas nejvyšším a nejdůležitějším. A nejen to, čin takový, čin sokolský v plném toho slova znění, nemohl by zůstat bez vlivu na jiné organisace, na jiné spolky a hlavně snad na ty mnohé naše boháče, kteří se až dosud brzy na to a zase na ono vymlouvají, upínajíce kapsy své jen což. Namí-

tnete snad, že máme v době přítomné i vlastní své potřeby, že v Župě nutno to a ono učiniti, po stránce technické a p. Dejme tomu, ale to vše učiniti se dá poznenáhly postupem a prací usilovnější. Zde jest příležitost dokázati co dovedeme, co dovede jedna jediná Župa velké N. J. S. a co napotom očekávati lze ve všech těch, Sokoly našimi založených odbočkách, činovníky našimi zavedených sbírkách bratří i sester našich a v těloevičně i té naší drobotiny, za vedení cvičitelů svých, po celých Spojených Státech. O sletu nad jiné zdařilém radovali jsme se, necht' radují se s námi i jiní, vidouce, jak u nás se pracuje nezištně, poctivě a svědomitě, zejména všude tam, kde volá vlast—ubohá, ta stará matka naše nepřitelem odvěkých deptaná

Nedaleko nádherného národního podniku "pro mrtvé" bude, dne 30. července o druhé odpolední slavnostně otevřen nový sirotčinec, vedle útulny, jakž pořídilo si svobodomyšlné české Chicago. Správní výbor i všichni ostatní činitelové tohoto dojísta jen velkolepého podniku "pro živé" zasluhují všechno uznání a nám jest jen zadostiučiněním, že z mnohých těch činitelů jsou bratři naši i sestry. Ano, známe kroužek přátel tohoto podniku záslužného a dobročinného, kde pro zábavu, když členové se sejdou se hovoří, hraje, debatuje a p. a k nadzmičenému účelu mnohý dollar sebere. Kéž jen by bylo takových kroužků více a účelu tak krásného se nezapomínalo.

Téměř na sklonku školního roku zaveden byl do vyšších škol v Chicagu i tak zvaný výevik vojenský. Nám rozhodně se nezamlouvá, jako to hnutí "skautů", jež rovněž militarismem zavání. Pravda, poslednějši bují hlavně v "lepší třídě" naší společnosti, vlastně "zbohatlé třídě", jež lecos si může dovolit a na všeliký "luxus" již toho dollaru oželi, ale nemůžeme pochopit, proč zataženo bylo i do řad Sokolstva polského. Dokud se mohlo mluvit vždy jen o největším nepříteli spojené Polsky "Moskalovi" ani jsme se tak moc nedivili, ale dnes vidouce co Němčík v Poznani a ve Varšavě a v zemích polských jím okupovaných prováděl již to "vojáckování" bratřím polským skoro nesluší. Ba nám se zdá, že ti lidé dobří, již usilují o mezinárodní dohodu, místo váleku a výchovu mládeže utužené a silné podle našich vzorů, že skoro více konají, nežli ti, již jednou jako "fad" do škol veřejných místo soustavného těloeviku zavedou tance, na druhý rok zase něco jiného a do třetice zbytečné vojáckování. Že by z učitelů těloeviku a cvičitelů přes prázdniny dali se nadělati "vojenští instruktoři", vojáci, snad by bylo možné, ale jak bude tam kde jsou učitelky těloeviku, či z těch by měly být pak "vojandy"?

"Cleveland Plain Dealer" přinesl 11. června celou řadu pěkných obrázků z tak zvaného "Festivalu", jakž byl uspořádal s dětmi 13. wardy br. Josef Štíbr na hřišti Broadway S. E., poblíž E. 49. ul. v Clevelandě a obrázky ty jen dokazují, že T. J. Sokol Čech podjala se tu vedením svého činovníka úkolu

krásnému. Bylo tu as 1500 dítek obého pohlaví, téměř ze všech škol dotyčného obvodu. Vlastní slavnost zahájena byla průvodem, jemuž v čele šla kapela Vokounova a pak již na hřišti pořádány různé hry a hlavně Marathon o závod. Nemůže býti o tom pochyby, že způsobem tím připravil br. Štíbr mládeži nejen pěknou chvíli, ale ukázal co při dobré vůli vykonati lze, aby i na školu sokolskou se upozornilo a vše to co pak o sletu Župy Severo-východní skutkem se stalo, kde hlavně vzorné družstvo N.J.S. vystoupilo a to vedením již našeho společného evižitele br. Sedláka, jenž byl již tou dobou práce v Clevelandě se byl ujal s nadšením a ochotou, dostaviv se ze Západu i na slet Župy Střední. Pokud nás se týče my od činnosti jeho na novém působišti mnoho si slibujeme.

Stěžovali si nám bratři v Berwyn, Ill., že o slavnosti jejich rozvinutí praporu nebyla účast' bratrských jednot našich taková jaká by býti mohla, ano některé místní jednoty, že nevyslaly ani zástupců. Litujeme, avšak dá se snad z části omluviti tím, že mnohé jednoty v týž den výlety pořádaly, aneb činovníci jejich na přípravných pracích sletových jsouce zaměstnáni dostaviti se nemohli. Br. Tom. Vonášek promluvil tu několik sokolských slov jako zástupce našeho V. V. Nedá se upříti, že styky vzájemné mezi našimi jednotami pěstovati bychom měli co nejvíce, ano zdálo se nám již několikrát, že bychom členstvo veškerých jednot a hlavně členstvo evižící měli svolávat ku společným poradám trochu častěji, nežli jen v dobách sletových a při veřejném vystupování dokazovati to své bratrství, nejen slovem ale i činem.

Skoro všechny české listy ve vlasti byly přinuceny vládními orgány uveřejniti dodaný jim článek s ohlavením "Zdrcující obžaloba" v kterém viní se bratři Srbové, že prý špatně se zajatci rakouskými zacházeli, viní se za rozšíření epidemie tyfové a jiných nemocí nakažlivých, za velikou úmrtnost činí se zodpovědní a na jich vrub přičítá se všechno to neštěstí, pohroma a hrůzy války, jež nevyskytují se pouze na frontě, ale i v zákopech a ovšem všude kde mnoho lidí jest pohromadě! Udání svá úřední orgány rakouské opírají o zdělení jistého israelity, medika prý a nadmyslivce. Poznali jsme jisté individuum toho druhu ve Skoplji, víme co bylo za chlapiško, jemuž co slovanské, zejména srbské bylo vždy proti srsti. Jako medik se neosvědčil vůbec, ačkoliv svěřeni byli mu jen zajatci, jako člověk nestál za nic a jako zajatec hleděl si spíše špehounství mezi našimi krajany, nežli práce mu přidělené. Měl stále dost peněz a s druhými israelity měl se dobře, zejména, když došlo lecos z Rakouska na italského konsula. Tu pro židy byl vždy první na místě a pro sebe hlavně! Jako medik měl by přece věděti, že vysílené, hladové a ze zákopů vyhnané mužstvo rakouské armády, kdy po celých plucích ocítalo se v zajetí srbském bylo nejen nečisté, ale tak chatrného zdraví, že právě tu vypukl tyf, tu byly hořečky zvrtné a červenka, neboť slavné Rakousko-Uhersko nedove-

dlo se postarati o zabezpečení zdravotního stavu svého vlastního mužstva a jeho sanitetní odbor měl u některých pluků "porodníky" místo ranhojičů, oční lékaře místo internistů a my kolikrát se divili, když takový a podobný "lékař" přikládal vlastním svým lidem obvaz, nemluvě ani o obvazu prvním v poli, kde obyčejně tito hrdinové, většinou židi, sehovávali se po příkopech, co zatím sluhové jejich a nezodpovědní "ošetřovatelé", jakž takž pracovali. Za časté jsme se přesvědčili v naši nemocnici ve Skoplje, kam tací a jiní "vědátoři vídeňští" docházeli, aby lecos odkoukali, když přišly transporty. My pro každého stejně měli zde slovo laskavé, pomoc hmotnou i lékařské ošetření. Netázali jsme se odkud je raněný, aneb nemocný, aniž dbali jsme na to "kolik jest hodin, aneb jestli jest čas již k obědu." To o sobě ti "vídeňští akademikové a lékaři rakouští, ba namnoze i židáckové čeští" říci nemohli. Museli bychom se rdíti nad tím, kdyby byli si bratři Srbové aneb naši ošetřovatelé a ošetřovatelky počínali tak jako tito "odborníci", již léčice své vlastní lidi v zajetí srbském trestali je hanebně za to, když byli, v hořeče tyfové se necítivše, postele pokáleli, znečistili při července aneb slamníky zmokřili, jednoduše ležeti nechali. Ano, i jinak si počínali tací židáckové, medikové aneb rakušáctvím prosáklí lidičky v zajetí srbském, brali totiž jako hyeny vše co se dalo a kdo měl "pari" ten již dostal studený obklad častěji. V tom ohledu kolikrát museli jsme zakročiti vůči takovým zajatým Rakušákům ošetřovatelům, nám přiděleným a končilo obyčejně "vyhazovem". Jestli vláda rakouská chce nízkým způsobem osočovat Srby, třemi válkami zubožené, nyní zdeptané a ubohé a připravit je o sympatie hlavně v Čechách, pak se jen velice zmýlí, protože tvrzení její v článku "Zdrcující obžaloba" bod za bodem se vyvrací již v odborných našich a jiných posudech "Tyf v Srbsku", "Hořečka zvrtná" v Srbsku" a "Červenka v Srbsku", jakž přinesl "New York Medical Journal", počínaje prosincem minulého roku. Tu sneseny jsou vědecké poznatky a pravdy po nichž by páni ve Vídni se měli jen ošívati, neboť ukazuje se přímo "co způsobily a kudy prošly hyeny v lidské podobě" v té ubohé Srbiji na začátku války a čeho se dopouštěly průběhem toho hrozného tahu od Šabce a Cera počínaje, až dolů s bulharskými "pomocníky" pod Skoplji a Bitolji. "Nichts fuer Ungut" páni ve Vídni, ale tenhle eleborát hanlivý na Srby se nepoved. Vždyť ti nenávidění Srbové měli sanitetní vlaky moderní, dle vzorů francouzských, lepší nežli Rakušané vůbec a vedle všech těch primitivních dopravních prostředků, aspoň trochu lidskosti v srdci vůči každému člověku, zajatci a Slovanům zvláště! A tohle asi ve Vídni bolí nejvíce, jakož i důkazy mezinárodní komise, již byl náš vyslanec Vopička předsedal a s nímž po Srbsku jezdíce jsme se přesvědčili své doby co a jak! Ostatně stálo by za vyšetření, kdo vlastně zavlekl tyf skvrnitý, jak řadí dnes v zákopech na ruské frontě do šiků rakouských i německých a proč o špatném zdravotním stavu vojska rakouského, špatném výeviku sanitetních odborů dočítáme se v odborných listech lékař-

ských již od delší doby. Proč se očkuje proti nálezce tam teprve nyní, když Američané Srbům pomahajíce za dob epidemie očkovali ihned a ve dvou měsících vlastní pohromu odvrátili, čistíce a izolující kde bylo třeba. Veš jako šířitele nálezky přinesli si zajatci již ze zákopů a proto panáčekové ve Vídni neehod'ěž s máslem na hlavě na slunce, je ošemetné a někdy se nevyplácí.

Pamatujeme si, když před lety v Colliseu v Chicagu Sokolstvo skládalo účty již z tehdejší práce společné, tělocvičné, že byla ohromná ta místnost naplněna lidem naším do posledního místečka. Dne 4. července, kdy jsme loyaltitu svou projevovali "táhem" po ulici a celou řadou řečí vůči té naší nové vlasti v témže Colliseu bylo tu až nápadno mnoho míst prázdných. Na agitaci a "puffování" stěžovati nelze, v tom ohledu vykonalo se dost. Nám "modrým", jimž ty občanské cnosti americké a americké vlastenectví při každé příležitosti se nadhazují mohlo v ten den slavný při vzpomínce na vybojování neodvislosti Spojených Států a možném osamostatnění staré vlasti naší býti jen příjemné. Ano, se zadostiučiněním mohli jsme poukázati na účast' svou jak v kroji tak hlavně v obleku občanském a tu okolnost, že u nás loyaltita vůči této zemi projevuje se v prvé řadě tím, že jsme jejími občany, že každý z nás musí míti aspoň prvý list občanský a do určité lhůty list druhý.

PADESÁT LET VE SLUŽBÁCH LIDU SVÉHO.

Slet a závody Župy Střední v Chicagu, Ill., se zdařily.

Půl století uplynulo od založení prvě jednoty sokolské jako odboru Slovanské Lípy v Chicagu, Ill., když již před tím naši v St. Louis, Mo. byli učinili prvý náběh k založení Sokola, a to za pouhý jeden rok po založení mateřské jednoty pražské. Tam doma se činili a my zde v nové vlasti své konali, seč bylo lze a tak drahá doba padesáti let zašla v minulost zanechajíc po sobě význačné body vykonané práce pro krásnou myšlenku sokolskou. Myšlenka ta vznikla v dobách pohnutých a za tužby zbaviti se tísnivých následků předešlých útisků vlády rakouské, kdežto zde zbystřelými novými názory životními a národními šlo se k lepšímu uspořádání naší společnosti, posile a utužení těla i mysle volné. Uvolnění snažili jsme se položití základ ku zdravému životu příštímu i za jiného prostředí a jiných poměrů nové vlasti a to z toho důvodu, abychom i v té Americe obstáli v soutěži s národnostmi jinými činností, jež spočívala by na silných tělesně i mravně zdatných jedinecích, kteří spojení v ukázněný celek tvořili by základ trvalého vývoje našeho lidu. Chtěli jsme obsáhnouti co možná všechen lid, jenž byl přístupen vzdělání mysle i učili jsme jej jednati samostatně, veřejně hlásiti se k svému čestství a pracovati. Mnoho nadějí a tužeb vloženo do českého Sokolstva a mezi tím co ve staré vlasti za hrozných dob válečných, utrpení a pronásledování Habsburky, ústředí naše a jednotli-

vě jednoty sokolské se rozpouští, my zde stojíme v plné síle organizační i tvoříme, o čemž na sletu a závodech Župy Střední v Chicagu, jakož i 4. července v Clevelandu, O. v Župě Severo-Východní nejlepší podány byly důkazy. A o co tyto důkazy mohly býti u nás a hlavně v Clevelandu většími, mohutnějšími a bratrštějšími, kdyby konečně již se chápalo, že kraj Sokola nedělá, že v tom našem Svazu, v té naší Obci, kde Národní Jednota Sokolská a Dělnicko Americký Sokol po stránce technické již déle pracují, společně postupující — pro všechny nás jest dosti místa! Jen vůli mít a co napotom, to Sokolstvo naše v Obci naší sdružené společným úsilím by mohlo vykonati, na kolik i dalo by se prospěti nejdůležitějším institucím doby přítomné, jako jest Národní Sdružení, usilující o osamostatnění českého národa, o pomoc té drahé naší vlasti. Jak jinak po stránce technické by se mohlo pracovati, co na pomůckách společných dalo by se vše poříditi a jaké pak by byly ty výsledky sletů a závodů našich, kde na sta a sta borců by přibylo, nemluvě ani o zvýšeném počtu žen a mládeže obého pohlaví. Dosud jsme nepochopili, jinde nechce se pochopiti, kdežto ještě jinde mnozí společnému postupu nepřejí, po spojovacích zkušenostech minulých. Však necht' již jest jakkoli, nutno si připomenouti jak veliká, neskonalá zásluha tu jest těch prvých průkopníků sokolských, těch prvých houževnatých lidí českých, bratří našich, starých, prvých jednot a prvých harcovníků myšlenky sokolské, jich podporovatelů a udržovatelů . . .

Tolik bylo nutno předeslati, nežli přikročíme k vlastnímu líčení, jak jsme se měli, po sokolsku měli, zase jednou v Chicagu. To naše Chicago jest v jistém směru svérázným, zejména pokud se týče 'hony za dollarem' a tu nelze si toho upříti, obyčejně vše co české, národní a hlavně sokolské podporuje v prvé řadě ten chud'as, ten český člověk rukou mizerných, jenž také v členstvu našem nad jiné vyniká. Jinak nejsme slabí v té "naší metropoli" a také docela ne bez schopnosti k životu. Mnohé jsme prodělali a mnohé měli nezmary, však v práci sokolské i mnohý pokrok se ukázal a na sletišti slyšeli jsme tentokrát znaleů i odborníků mnohých pochvaly, třeba i s mnohým nemohli jsme býti ještě spokojeni. Pokud přípravné práce se týče, byla vykonána ve výborech svědomitě a poctivě, vedením předsedy br. Charváta. Veškeré výbory byly na místě a Sokolky všech našich jednot v Župě sdružených rovněž se snažily, kdežto odbor technický vykonal práci přímo obrovskou, když ústředí župní v Cedar Rapids, Ia. nemohlo. V tom ohledu všem členům odboru technického všechna čest, jakož i těm mnohým evičitelům a bratřím ochotným, již pomohli obohatiti pořad sletový zajímavými čísly ukázkovými, snažíce se pilně o výevik borců svých. Byla tu i evičitelka a té i celé její družině a družstvům druhých Sokolek, lidu, uznání, neboť evičilo se v celku opravdu pěkně, třeba ty některé ukázky na bradlech a koni na děl se nám nezamlouvaly jako vhodná evičení žen. Však o tom na jiném místě odborném dočtete se více. Nám jen zbývá zdůrazniti, že slet podle všeobecného úsudku i tisku veřejného byl opět jen velikou

manifestací a závody naše poměrně měly průběh co nejlepší.

Ubytovací výbor měl již ve čtvrtek, dne 22. června dosti práce i zhostil se úkolu svého dobře, stížitosti mnoho nebylo. U večer bylo v Plzeňském Sokole jako v úlu, staří známí, borei a hosté potřásali si na vzájem bratrskou pravici, kdežto Sokolky na vzájem se seznamovaly a s družkami i činovnicemi známými se zdravily. Bylo několik chviliek v pravdě sokolských. Byty hostům vykázaný a pak již zasedlo se ku stolům Sokolkami místních jednot připravovaných, podáváno jídlo a občerstvení, vyprávělo se o sletech minulých, o borecích, o možném výsledku závodů i vyměňovaly se ovšem náhledy o tom, jak bude asi tam doma, v těch Čechách ubohých, po strašné té válce evropské a pronásledování synů i vůdčů nejlepších. Uvítali jsme ty hosty naše a výbor zdělil vše co bylo třeba o pořadu našich slavností. Tak mýjela hodina za hodinou a borei šli, aby odpočinuli a připravili se na zítří ku bratrskému zápolu

V pátek ráno, dne 23. června na vzdor tomu, že jsme se v Plzeňském Sokole byli trochu pozdrželi, vstali jsme si několikrát před určenou hodinou, prohlížejíce si z okna tu zakalenou oblohu a nežli jsme se nadáli spustil se dešť. Byla to přehánka a tak se nadáli spustil se dešť. Byla to přehánka a tak jsme v osm hodin byli na místě v Douglas parku, na hřišti, kde se mělo závodit. Přestalo trochu pršet a naši přeložili závody do Sokola Chicago, kde za nedlouho našli jsme je již v plné práci vedením bratra dlouho našli jsme je již v plné práci vedením bratra župního náčelníka B. O. Haška a br. Paskovského i společného evičitele N. J. S. br. Sedláka. Na galerii shromáždilo se několik cizích hostů, kdežto tisk anglický, ačkoliv byl pozván dvakrát, nevyšel k slavnostem našim nikoho. Kdyby se jednalo o "koňské dostihy, sensační mordůnk při měsíčku" a p. byl by tisk americký jistě měl tu nejen spoustu zástupců a fotografů, ale napsal by i dlouhé sloupce o "takové a podobné výchovné a umravňující věci." Jinak s námi, již v tom našem Sokolství vidíme daleko lepší a užitečnější "pohotovost a výchovu národa silného a zdravého", nežli v pouhém "marči" po ulici. Pravda, někdo má rád takovou a podobnou parádu "americké připravenosti", ale nám se zdá, že to s tou připraveností americkou bledě vypadalo, když právě v té době co jsme evičili my klidně na sletu hrozila vlastní naší nová zápletká s Mexikem, té vlastní, kterou rovněž milujeme a na prospěch její všech sehopůni jsme obětí na krvi i statečích činem a nikoliv jen slovem pouhým, řečeným, aneb s bombastem napsaným. Nejsme militaristy, ale známe své povinnosti a proto jen těšil nás ten pohled na ty naše boree statečné, zákázněné a zápolící na všem nářadí v prostranství Sokolovně Sokola Chicago, na ty jejich mnohé výkony bravurní volné, kdežto školní tahové a švihové namnoze se nedařily v té či oné obtížnější sestavě, jinde zase pojmenování chybělo, ale jak již řečeno v celku se povedlo i dokazovalo, že tu ještě dosti mladého materiálu pro to naše budoueno, když ti staří borei s nimiž po 30 a více let na závodističích našich jste se shledávali, jako br. Melša na nářadí, br. Fr. Filip o sletu v prostných, oba ze Cedar Rapids, Ia.

dosud "pracují", vedle veškeré práce správní těch "starých" všech a ve všech našich jednotách! Ty svalnaté paže jen se kmitaly tím pološerem síně, kde se zápolilo za ticha přímo strnulého, co zatím venku jen se lilo. Oprav celkem mnoho nebylo a soudecovalo se nejen přesně, svědomitě a poctivě, jakž jsme se přesvědčili u každého nářadí i v atletice napotom v Douglas parku. Borei také nenahlíželi tentokrát do listin soudečů, slova křivého nepadlo a v tom závody tyto rozhodný jevíly pokrok, třeba u vlastním postupu práce a rozdělování družstev k nářadím, když byla hotova, jevíla se často jakás bezradnost čili méně vůdčí síly. Borečů bylo celkem 142 a na tento počet vlastní rozdělení a rozřídění hned ze začátku mohlo býti lepší, zejména, kdyby čísla borečů již byla napřed do jednot poslána, aneb u večer před vlastním zápolem se borečům udělila k vůli úspore času s vyvoláváním atd. Za to listiny soudecovské byly připraveny všechny a když nadeházelo poledne s vyjasňující se oblohou i v síni čilejší ruch se objevil, zápol bratrský, jakoby nové zajímavosti získal i šlo se v práci dosti ku předu, ano nežli jsme se nadáli měla některá družstva odbyta i prostná na jevišti za oponou a tu milerádi přiznáme, že náevik prostných byl opravdu pěkný a to všech borečů bez výminky. A vidíte z těch prostných, znajíce jak byla na rychlo slepována, měli jsme skoro strach, který však se záhy rozptýlil o závodech a dni sletovém na zkoušce poznali jste již, že bude "klapat", třeba v sestavě mnohé jim scházelo, mnohé daleko mohutněji by bylo muselo působiti v celku, kdyby bylo tu ucelené myšlenky základní.

Sluníčko vystoupilo z mraků, pohoda se změnila a tu již, když zasedalo se ku společnému obědu v dolejší síni Sokola Chicago, jakž byly jej připravily sestry naši jednoty bylo oznámeno, že závody odbydou se na hřišti v Douglas parku, jakž původně bylo určeno. Vše tam bylo laskavostí správy parkovní uvedeno zatím do pořádku, evičiště vysušeno a odpůl dne již zápolilo se s celou chutí na volném prostranství hřiště velice pěkně a pohodlně zařízeném. Hostů a diváků dostavilo se na tribuny pod střechou podél hřiště dosti i viděli jsme tu zejména mnohé činovníky druhých sdružení sokolských, ano, i bratří Poláků a Slováků, několik učitelů těloeviku, Turnérů a amerických atletů, odborníků. Ale do obrovského návalu lidu nelze stěžovati třeba vstupného nebylo v parku kde pomník je Havlíčkův. Závody odbývaly se dosti rychle již a nálada mezi borei byla jistě znamenitou, zejména když přešlo se ku skokům, vrhání koule, běhům atd. Tu již také vyzorovali jsme kam se skloní vlastní vítězství tentokrát i přáli jsme hochům Sokola Chicago, neboť jednotá měla v poli čtyry družstva, kdežto na sletu dokázala co vše vykonati se dá při vůli nejlepší, třeba jinak hmotně nestáli jsme si skvěle. Naši Plzeňáci neměli žel prvního družstva ve vyšším oddělení a Cedar Rapids, majíce u středu svém i "starší síly" svěřili se nám hned ze začátku, že pro "žádné vavříny si tentokrát nepřijeli, chtějí jen býti zastoupeni v počtu na jednotu svou vhodným." Niemeně zápol byl tuhý a když br. Kňourek skočil o tyči 12.6 má-

je, jejich Šmídla téměř v patách, když na nářadí po sečení bodů se ukázalo, jak ti hoši statečně bojují za ten lístek lípový, těšilo nás, jako těšilo nás, že závody prošly bez jakéhokoli většího úrazu. A tu stojí za zaznamenání případ jeden. Br. Frijauf z Iowa City skočí, padne sraziv tyč a vykloubí si pravou ruku v lokti. Dostane se mu ovšem ihned naši pomoci, a hned jakmile úd narovnan vrací se aspoň k prostným, aby dokončil závod svůj. Na rtech úsměv se mu chvěje, vrací se k nám, ruku znovu prohlížíme a konečně na druhý den po roentgenisaci do pevného a stálého dáme obvazu. Proč povídáme vám o tom? Inu, jen proto, aby jste znali ty hochy své, tu závodivou chtivost jejich, ten vzor vůle a snahy sokolské prospěti nejen sobě, ale celému družstvu, celku našemu vůbec. I mladitvův Melear měl nehodu, tak jako starší Melša, oba pokroutili si hodně ten ruku v zápěstí onen nohu v zánartí ale hned po prvé pomoci jim poskytnuté vrhali se znovu v zápol, jako všichni ti, již odřeli se na ramenou na pískové půdě při skoku, aneb trpěli opáleninou od slunečních paprsků, jež to odpoledne i na zítří pak hřály šikovně. A ještě jedno nutno zaznamenati, že z těch 'starších' byl opět br. R. Novák ze Cedar Rapids, jenž ve skoku vysokém nedal si vzíti primát svůj z druhých závodů, skončil 5.9 a br. Víška držel se br. Stránského našich Plzeňáků, co zatím br. Krátký a br. R. Melear od Sokola Chicago docílili nejvyšší možný počet bodů v prostných. Také v třetím oddělení pracovalo se nad míru pěkně a výsledky celkem jsou jen uspokojivé, kdežto ve vyšším oddělení v atletice docilovaly se rekordy universitní, ba takové, že atletům pouze jednostranně vycvičeným naši hoši ze zápolu na nářadí vyšedší a k atletice nastupující mohli by býti vzory, povážíme-li co vše se musí procvičit dříve, nežli dojde na atletiku v našem pořadu. Zajímavý byl zápol i v kruzích, kde br. Stránský vynikl, pak již br. R. Novák ze Cedar Rapids a konečně i br. J. Šmídla. Neméně pozoruhodné výkony podali na nářadí i borci středního oddílu a na hrazdě byl prvním br. J. Hošík ze St. Louis, Mo. a pak br. J. Francel a br. Jan Matějka od Sokola Chicago spolu s br. Al. Kostlánem z Milwaukee. Na bradlech střetli se v středním oddělení o prvou cenu br. J. Kratochvil, B. Lebduska a F. Kapoun od Plzeňského Sokola a A. Kostlán z Milwaukee, kdežto br. V. Leffelman ze St. Louis byl druhým a třetími br. G. Doubek a Jiří Kolář od Sokola Chicago a J. Kubricht od Plzeňského Sokola. Nutno uvést, že při těch závodech měli jsme v závodním řádu změnu stupnice, na místě do pěti počítalo se deset bodů, čímž se může prý výkon vlastní posouditi lépe. Zlomky odpadly, však někteří ze soudečů vyslovili se, že nešlo jakž byli očekávali i museli v některých případech přidržeti se starého pravidla. Dále bylo tu nové ustanovení, že evičitelové z povolání pokud nejsou členy technického odboru mohou se účastnit zápolu, kdežto evičení prostná již na šest měsíců před závody vypracována býti mají. Toto poslední opatření, věru, že jen schváliti nutno.

V pátek večer sešli jsme se s mnohými hosty svými v divadle Thalie, na 18. ul., kde Plzeňská od-

bočka Českého Národního Sdružení za vydatné pomoci Ludvíkovečů a jiných ochotných sil poskytla nám vzácný požitek, o němž z příčin pochopitelných dovolte, abychom citovali posudek listu jiného. Tak "Spravedlnost" napsala:

"Za velké účasti našeho obecnstva byla pořádána akademie Plzeňské odbočky Čes. Nár. Sdružení v divadle Thalia a to na počest sokolských hostů. Akademie zahájena byla proslovem br. F. Horlivého, který připamatoval krásné okamžiky posledního sokolského sletu v Praze a cvičení na letecké pláni. Tehdy naše národní vojsko ukázalo svou sílu a tělesnou vyspělost, kterou chtěla krvavá rakouská vláda využití proti našim slovanským bratrům. Nyní lid český trpí a do prsou Sokola v Čechách zat'at krvavý spár habsburkého úpira. Však jest zde ještě jedno Sokolstvo zahraniční, které má volnost a povinnost jednat. A jednati musí k osvobození matky Čechie. Kdo matku udeřiti chce, musí dříve zabít syna! Sokolstvo americké, jsouc věrným synem matky Čechie, musí obětovati vše, aby národ český v Evropě dosáhl své svobody, o níž byl oloupen tyranii. Nyní jest doba činu a každý Sokol musí státi na svém místě a ukázati, že jest pravým českým synem a mužem. — Sl. Libuše Zděnkova za doprovodu sl. Heleny Nové zapěla překrásně "Skřivánčí píseň" ze Smetanovy Hubičky a po několikerém vyvolání musela přidati ještě jednu píseň. Podána jí skvostná kytice. Členové Ludvíkovy dramatické společnosti, pp. Jos. Stach, Al. Klapka, F. Lesčinský, K. Splavec, pí. Ot. Splavcová a K. Horlivá za spoluúčinkování p. Vladimíra Skřivánka, účastníka americké lékařské výpravy do Srbska, provedli svižně obrázek z přítomnosti války o 1 jednání "Hej Slované", který pro české divadlo dle srbského upravil Dr. J. Rudiš-Jičinský. Jest to hra tendenční a odpovídá dobře náladě obecnstva. Živý obraz "Hej Slované", uspořádaný dle Liebscherovy kresby p. Karlem Splavcem byl obecnstvem nadšeně přijat. Svědčil o velké zručnosti pořadatele. Hudební program obstaral orchestr p. Rud. Bubeníčka, jenž přednesl pěkně směsi z národních písní z "Prodané nevěsty", Dvořákovu "Humoresku" a několik rázných pochodů. Všichni účinkovali zdarma, a tím přispěli obětavě k šlechetnému účelu, jakými jsou snahy Čes. Nár. Sdružení."

V sobotu se v závodech pokračovalo a to s výsledky opět dosti dobrými, jakž dokazují tabulky na jiném místě se nalézající a rozumí se samo sebou, že zejména vrh koulí, běh a mimořádné závody v plavání těšily se pozornosti všech přítomných i soudcovského sboru, jehož členové odpoledne již neměli tolik práce, když závod na bradlech vyššího oddělení byl skončil a také skok do dálky se odbyl. A tu dlužno zaznamenati neméně hrdinný čin br. J. Šmídla, jenž ačkoliv pohmoždil si ruku v zápěstí dokončil závod a nejen, že vynikl jsa prvním vůbec, ale při stojí ve výk. povinném na bradlech vydržel tak dlouho, že bylo přímo ku podivu. Bolesti již slze v oči se draly, ale Šmídla šel v zápol s veškerou odvahou a silou i št'astně dokončil. Pokud nás se týče odcházeli jsme z hřiště Douglas parku celkem spokojeni a těšíce se již na večerní Akademii v Sokole Chicago, tou kojili jsme se nadějí, že bude tam sůň, dle vykonaných příprav jistě do posledního místa zaplněna, jakž si toho jen slavnost padesátiletí Sokola v Chicagu zasluhovala. Ale v tom ohledu jsme se žel zmýlili, nebylo tak plno, jak jsme očekávali, ano i v pátek večer v Thalii byli jsme poněkud sklamáni. Tam i zde mnoho hostů přespolečných nepřišlo. A do přechodu jubilatů a průvodu bratří Tábor-Slo-

vanská Lípa, jimž v čele vlál starý prapor prvního Sokola zela sň ještě prázdnotou. Konečně se ale přece naplnila, když připravených zvláště 400 sedadel zůstalo v koutku i překročilo se k vlastnímu pořadu. "Ti staří" vedeni svou jednotou a pod jejími prapory vešli za víření bubnů a znění polnic. Starý prapor ozdobený věncem růží bílé a červené barvy s

Fr. Němeček, Beloit, Wis.

listy i trny sklonil se na pozdrav jásajícího občanstva a volání Na zdar! bratří a sester z druhých jednot Župy Střední, hudba zahrála a pak již následovalo jedno číslo za druhým. Za Národní Jednotu promluvil br. Šiman slovy upřímnými a nehledanými, vzpomenuv zásluh těch našich prvých a potřeb i cílů našich v dobách příštích. Za T. J. S. v New Yorku br. Kraus i četna celá řada došlých telegramů a zdraví. Pak zapěla několik krásných písní sestra Líbuše Zdeňkova za doprovodu sestry Martinkové a Sokolky Tábor Slovanská Lípy, Plzeňské Sokolky, Sokolky Sokola Chicago a Čechie podaly ukázky tělocvičných tanců, vedle bílých skupin provedených bratry Sokola Chicago a altového sola sestry E. Štarmanové, za doprovodu na klavír sestry Vlasty Porákové a houslového sola br. Kalabzy, jehož doprovázela sestra jeho. Největší bouři potlesku sklídl však br. B. Veselý, jenž ukázal jakým jest mistrem na xylophon. Byl několikrát vyvolán a věru, že si jen zasloužil, poněvač tentokrát jemu máme i co děkovati, že první stal se pokus vlastní tvorby hudební v doprovodu k prostným, jenž dosti přilehal a dal nám vzpomenouti Marathonu o posledním sletu v Praze. Pak již vzpomělo se těch našich začátků a z

přítomných třem zakladatelům prvního Sokola odezdány na památku skvostné sokolské závěsky k hodinkám s medailí Tyršovou, jakž uloženo bylo nám. Byli tu bratři: Jakub Pádecký, Josef Vaska a obě. Fr. Stejskal, kdežto druzí "staří harcovníci" jednoty Tábor Slovanská Lípa pozdraveni jsou starostou téže jednoty br. J. Langem, jenž po delší řeči jim na napotom kol starého praporu shromážděným odezdal krásné monogramy sokolské. Byli následující: Jakub Pádecký, Josef Vaska rok 1866; Václav Morava rok 1869; Josef Hladovec rok 1870; František Menel, Josef Svojše, Jan Čížkovský, Matěj Bláha, rok 1871; Matěj Friček rok 1872; Alex Purer rok 1874. Dále dva zakládající bývalého "Sokola Tábor", jenž byl založen před pětadvaceti lety, a sice: August Procházka a Josef Novotný. Žel br. J. Kandlíka se zapomělo.

Pak následovalo ještě několik čísel hudebních a my za zvuků 'Kdo domov můj' a 'Hej Slované' se rozcházel, abychom připravili se na zítřek čili na neděli k svátku největšímu, kdy i širší vrstvy lidu budou s námi. Odecházel jsme v myslí naši stísnění vzpomínkou na starou vlast a její utrpení, jakoby nová povinnost veškerého Sokolstva českého a slo-

Jakub Kandlík, Algonquin, Ill.

vanského v Americe se byla vynořila. Ne minulost, ale lepší přítomností k lepšímu budoucímu zdálo se nám, že pozdravili jsme ty první zákopníky naše, ty první jednoty, ty první nejzasloužilejší borce, již dobyli si věnce slávy svým vytrváním a prací vytrvalou a houževnatou, obětavostí a sebezapřením, abychom mohli my dnes dokazovati, jdouce v jejich slé-

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S. North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ, JIČIŇSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁSEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

pějích, na kolik má, na kolik musí vykonati to naše Sokolství na prospěch těch tam doma! Tisíce nás a ti staří, již jsou ještě s námi necht' dále do nového padesátiletí obětavosti a nadšení nás uvedou, jako české lidi ku všem obětem ochotné . . .

V neděli ráno prohledli jsme místnosti po stránce zdravotní, zavřeli špatnou vodu i jeden chatrný stánek a napotom na zkouškách již poznali, že ta naše ukázka práce a činnosti sokolské setká se se zdarem aspoň do té míry, že lid náš jistě bude spokojen. Jednotlivé výbory pracovali na místě přímo hořečně a nebe se na nás usmálo, sluníčko vyhouplo se na obzoru a my již tušili, že asi ani ta nepřiležitá cesta na sletišť v Hawthorne Race Track nebude na závalu, aby ohromné tribuny a různé ty místnosti a stánky se odpoledne naplnily do posledního místečka. Že chovaly jsme všeliké obavy, kdož by si mohl při tak velkém podniku zapírat, ale vše šlo hladce a práce všech výborů hlavních i podřízených dařily se téměř pod rukou, kdežto odbor technický poskytl nám obraz co možná nejbližší z těch našich tělocvičen sokolských a škol naší mládeže, jímž žel dosud nedostává se ani hmotné, ani vydatné podpory mravní a pochopení vůbec tam, kde spíše o mrtvé se staráme, nežli o rozvíjející se zdravý a silný život toho našeho budoucna a všech českých spolků, podpůrných zvláště! Odpůldne ještě nežli došel průvod, jenž seřadil se u T. J. S. Jonáš a v němž zvláště hojně byla zastoupena Župa Fuegner Tyrš i bratři slovenští, bylo již na sletišti živo, lid poznenáhlu naplňoval ohromné prostranství i ukázalo se záhy jaké přízni těší se Národní Jednota Sokolská a Sokolstvo vůbec. Slet sám pak zdařil se v každém ohledu. Nic nerušilo povznášející okamžiky slavnostní a na evičišti viděti bylo činy! Ta mládež sokolská, obojího po-

hlaví a Sokolky i Sokolové i ten průvod na místo vedší zvláštním dojmem působil. Konečně místo zaplněno tisíce a tisíce lidmi, příznivci našimi a hosty i přistoupilo se k provádění pořadu určeného. Radostné nadšení vyčetls zejména ve tvářích těch "našich starých", již dostávali tu zadostiučinění, že ta jejich práce a houževnatý vzdor nebyly nadarmo, že v tom životním zápase a snahách nezůstali osamoceni, že za nimi stojí všechno Sokolstvo a všecken pokrokový a svobodomyšlný lid české Ameriky, který třeba nemohl být vesměs přítomen jen rád vzpomínal těch svých tam v Chicagu, jak se přičiní a co na prospěch těch tam doma podniknou. Pokud naši zprávy se týče nutno uvést, že v prostných bylo celkem 142 boreů a v závodu, kdežto v neděli o sletu evičilo 150 mužů prostná, dítek bylo na evičišti 600, téměř ze všech místních jednot naší N. J. S. a Sokolek evičilo 160. Tribuny byly do posledního místa obsazeny lidem našim, hosty a našimi příznivci, ba i v ochozu bylo plno a u všech stánků, celkem as 12,000 hlav, tak že život tu panoval všude čilý a nadšení všeobecné, jež propukávalo zejména po evičení mládeže, Sokolek, prostných Sokolů i všech ukázkových čísel a v bouřlivém potlesku se jevilo. Do rozborů jednotlivých čísel se nepouštíme, k tomu tu je péro odborné br. J. Čermáka, ale tolik tvrdíme, že slet náš a práce Župy Střední N. J. S. přinese jistě věci sokolské vzpružení a práci národní posilu, již proto, že hned po našem sletu a závodech následovaly závody a slet Župy Fuegner-Tyršovy a konečně rovněž zdařilý slet, závody a sjezd bratří našich Slováků. A víte co to znamená? Znamená, že kdybychom netříštili tak zbytečně sil svých, kdybychom jako bratři a Slované, Češi zvláště u jedné sešli se mety v té naší Obci již stávající, třeba jen po stránce technické, co vše dalo by se vykonati a v době přítomné mělo vykonati do doby sjezdu našeho.

Ku sletu vydán byl "Památník", bohatého obsahu a dosti pěkné úpravy. Pořadatelem téhož byl br. Vonásek, jenž na mnohé jen, právem si stěžoval, jako mnohé v tom chvatu sletovém rád by byl jinak upravil. Nevadí však, dobrou snahu měl a knížka sama jest jen dobrým příspěvkem k dějinám toho našeho Sokolství v Americe. Škoda jen, že oznámky musí vytrhnout, jako škoda, že o sletu, když ti mnozí nadšenci a sestry dobré vybírali ve velkém tom shromáždění lidu čili "tagovali" ve prospěch Českého Národního Sdružení, že nebylo více čtvrtáček aspoň místo desáček. Ano, některý ten "bratr" zdál se litovati i toho desáčku, ba pětadvacet centů za vkusný odznak sletový také z kapsy těžko lezlo, tak že nabízející sestry "Památníky" a odznaky leckde žel narazily. Pro Č. N. S. vybralo se \$155.36.

Nás těšilo, že vedle oficielního zástupce bratří Slováků br. Husky byl tu i zástupce Župy Západní br. Kopecký a z New Yorku br. Kraus, pak již všichni staří činovníci Plzeňského Sokola, Sokola Chicaga a sester této jednoty, T. J. Čechie a jejich Sokolek, dále činovníci a členstvo téměř veškeré Sokola Tábora Slovanská Lípa i Sokolky, Rozvoj a Sokolky, staří hareovníci Česko-Amerického Sokola, sestry téže jednoty spolu se sestrami Klatovského Sokola a

činovníků téhož, Oak Park, Berwyn, Karel Jonáš a s nimi ovšem opět jejich Sokolky, vedle bratří a sester kdys k nám náležejících z Town of Lake. Ti, jako bratři Slováci měli sester svých čísla ukázková v pořadu i stali se předmětem mnohé pozornosti našich, jako zdůrazňujeme ještě jednou, že účastenství bratří jednot Župy Fugner Tyršovy s prapory nemohlo nezůstatí bez náležitého povšimnutí. A což teprvé ti naši ze St. Louis, Mo., Milwaukee, Cedar Rapids, Iowa City, St. Paul, Minn. Sokolky ze Cedar Rapids Renata Tyršova, zástupci z Manitowoc, Marshalltown, Minneapolis, Hopkins, Montgomery a New Prague. Téměř ze všech hnízd Župy Střední byli tu bratři a sestry a dle toho dopadl i slet! Že hlavně triumfovaly Sokolky, kdož mohl by se diviti a tak nám zbývá jen zmíniti se ještě o tom, že pro hosty naše v pondělí uspořádána byla vyjížd'ka automobily po městě, již polední dešť trochu pokazil, nicméně však i tu nutno zdůrazniti, že byli zejména bratři a činovníci Župy Fugner Tyršovy, již nejen že auta propůjčili, ale spolu s našimi učinili vše, aby pobyt hostů našich ve "městě zahrad" byl co nejvíce příjemněn, aby rádi na to "české a sokolské Chicago" vzpomínali.

Dr. Winfield S. Hall:

LÉKAŘOVA DCERUŠKA.

(Pro list náš upraveno s laskavým dovolením spisovatele i Americké Jednoty Lékařské.)

(Dokončení.)

VIII.

Když děvčata příští sobotu dostavila se do pracovny lékařovy, oznámil jim tento, že bude to poslední jejich hodina. Obě se hned rozhlížely kol, hledajíce zrakem svým nějakou novou nádobu, aneb něco nového v akvariu, krabici aneb klíčku. Ale marně, tentokráte nebylo tu ničeho podobného.

Lékař prohodil jen: "Pojd'te hezky dovnitř, usedněte! Nemám dnes co bych vám chtěl ukázati však chci si s vámi pohovořiti a to o dospívání vašem. Obě pozorujete v době poslední, že rostete velice rychle, není-li pravda?"

"To si myslím," namítla Marketa. "Vždyt' minulého týdne musela mi maminka popustiti sukni o čtyry palce nejméně."

Berta se usmála a postavie se zpřímá, prohodila: "A moje maminka mi dnes ráno povídala, že rostu jako z vody, že mám sukni skoro pod kolena a že bude muset dnes odpoledne záhyb vypárat a popustit."

A skutečně Berta v krátké sukénce vypadala dosti divně, již jí neslušelo.

"Možné, že za několik měsíců, ba snad několik jen týdnů dospějete již k tomu bodu, že stanou se z vás ženy," pokračoval lékař.

"Maminka mi o tom vyprávěla již minulý týden a také maminka Bertina ji upozornila, když jsme se ptaly na některé ty body toho cos' minule nám otče vyprávěl o znaku dospívání, o měsícném a podobně. Nejdříve jsme se tomu divily, ale pak jsme cháply," hovořila Marketa.

"Tak jest, každá matka má dospívající dceři své vysvětliti co jí čeká, jak se zachovati a jak snažiti se, aby zdravý poklad největší si zachovala, jak tužiti se a posilovati k úkolům příštím i k posile celých 'nových pokolení!' Minule vyprávěl jsem vám o měsícném, jež u svobodných pravidelně se dostavuje a jeviti se musí. Řekl jsem vám, kdy měsíčné přestává, když vajíčko bylo oplodněno a jak v děloze se živí až do zralosti mateřskou krví. To stane se, tedy oplodnění, přímým stykem ženy a muže v manželství. Menstruace začíná se objevovati v době pohlavního dospívání — obyčejně ve 14.—15. roce. Dostavuje se bez velikých bolestí po 28 dnech a trvá 3—5 dní. Krve se ztrácí asi 250 gramů. Objevili se v kratších obdobích — po 14 dnech aneb 3 nedělích — a to ne vždy stejných — aneb i delších — po 5 i více nedělích — aneb trvá-li déle šesti dnů či jsou-li při ní veliké bolesti v životě jest perioda chorobná a je povinností každé deery pověděti matce a každé ženy vůbec poraditi se za v čas s lékařem. Při normální čmýře se dostavuje tíže v nohách, nevrlost, slabé bolesti v kříži a v hlavě, nechut' k práci, ale přes to je nutno přejíti k dennímu pořádku."

"Maminka mne již povídala o tom něco, ale takto nevysvětlila jako vy pane doktore", ozvala se Berta.

"Protože se hrne krev k pohlavnímu ústrojí v malé pánvy všechny ostatní ústroje tělesné jsou krví chudší (nejsou tedy náležitě živeny) nemáme se v té době příliš namáhati. Nemá se tudíž evičiti "plovati, brusliti, tančiti, tennis hráti, na kole jezdit, podnikati namahavé pochody, mnoho zpívati, na stroji šiti a j. Jest nutno se pro těch několik dnů zříci námahy a v tělocvičně eviků obtížných zvláště, sportu jakéhokolik a výkonů nevhodných. O tom již rozumná evičitelka a dobrý evičitel dovedou rozhodovati. Nešetříme však jen sebe i jiné družky své, sluzky a p. V. tu dobu požíváme dobrou záživnou stravu, varujeme se horkých nápojů, čaje, silné kávy a zvláště lihovin. Čistoty dbáme měrou dvojnásobnou. Tak jest v žití děvčete, vyvíjí se tak a prospívá!"

"Víš, Marketko, že sestřenka tvoje Jennie jest asi právě proto tak hezounkou, tak lepá. Jest jí sedmnácte let, jest veselá a čilá. Chová se tak slušně, tak graciosně, že každý na ni může oči nechat, kdežto před čtyřmi lety byla ještě taková neohrabaná, jako jsme my, vid' že," pravila Berta.

"A opravdu jsme takové, tatínku," smála se Marketa.

"Podívej se do zreadla tamhle, jestli snad pochybuješ", odvětil otec.

"Netřeba koukati se do zreadla," namítala Berta pohlížejíc na kratičké sukne své.

"Jennie za posledních čtyř let dospěla v hezounkou deurušku, ženskou v každém svém pohybu, každém svém činu. Není sobeckou a jedinou její snahou jest, aby byla k radosti matky své a otce svého potěšení. Však také rodiče jsou na ni hrdí. A příčinou toho jest, že také u ní již vyskytuje se ona látka životní, jakž tvoří se ve vaječniku ženy vůbec a jakž minule jsem vám již pověděl. Látka ta jde celým tě-

lem a k rozvoji jeho ovšem přispívá. Z toho vidíte děvčata, jak posvátným jest celé ústrojí pohlavní — jak posvátným musí býti ženě každé a dospívajícím děvůškám jak důležitým jest poučení o tom co je čeká a čeho uvarovati se nutno."

"Jak obdivuhodně vše to v přírodě zařizeno," podotkla Marketa, jakoby v zamyšlení.

"Hned od té chvíle, jakmile si děvče dovede uvědomiti, že pohlavní ústrojí její jest ji nejposvátnějším, žet' znakem ženství nejkrasšího, musí nevyhnutelně samo poznati cenu vlastní osoby, vlastního svého já a ten nejskvostnější poklad chrámu svého v němž duch její celou bytostí svou sídlí."

"Jak krásný je život; vše v přírodě tak velkolepé a člověk sám tělo své naučiv se znáti, teprve si ho váží," podotkla Berta.

"Ještě jedno tu", dodal lékař. "Jakmile děvče si tuto myšlenku v mysli své ustálilo, jakmile poznalo velebnost přírody a jejího vlastního příštího úkolu, žádná špatná řeč, nemravnost, žádné svádění a povídání všelikých špatných holek a špatné společnosti vůbec nepřimějí je k tomu, aby si s ústrojím pohlavním zahrávalo, je vzněcovalo a je zneužívalo, prznilo. Taková hra nebezpečná špatně by se mohla vyplatiti, neboť zeslabila by vývin dívky samoprzni oddané a různé nemoci by se v soustavě čivní zejména mohly dostaviti, kdežto kdyby se děvče svěstilo k obcování s mužem, následky jiné by se dostavily, oplodnění a hanba, jakž společenský řád stanoví čili byly by tu děti nemanželské, potupa a neštěstí mnohé."

"Tatínku a bylo by to možné, že by děvče něco takového provedlo?" ptala se Marketa.

"Děje se, žel až příliš často. Dostí je takových lehkovážných žen a děvčat nezkušených, jež nebyvše poučeny, jdou tou stezkou životní všelijak, až na zecstí se oetnou a neznajíce zákonů přírody, často se proti nim prohřešují. Vám jsem však pověděl, co a jak a vy již budete znáti, neboť nevědomost, klam a předsudek již mnoho zla natropily, poučení mnohemu zabránilo!"

"Snadno lze se uvarovati, když víme, proč a zač, když známe jak," namítla Berta.

Lékař podíval se na hodinky i dodal: "Tot' vše děvčata, co jsem zděliti chtěl s vámi. Naše hodiny skončily."

Děvčata již měla se k odchodu. Najednou Berta si vzpomněla: "Marketo, málem bychom byly zapomněly. Tolik krásného a tolik dobrého jsme se naučily, že nevím ani jak poděkovati vám pane doktore," řekla Berta, podávajíc ruku lékaři na rozloučenou.

"Tak jest, tatínku. Nikdy nezapomeneme těchto chvílí, jež daly nám nahlédnouti do úkolů a krás života. Vše co jsi povídal nám otče, bylo tak čisté, tak krásné a tak poučné i chrániti nás bude jistě na celý život náš."

"Jen nezapomeňte a to mi bude nejlepším zadostiučiněním."

Děvčata se vzdálila a lékař sedl za stolek u vědomí, že vykonal kus dobré práce . . .

V RODINĚ SOKOLSKÉ...

II.

Z dětského hovoru.

— Dědoušku drahý, co jsi zase dnes tak zamyšlen? Po ráde čteš o té válce a již se mnou ani nehovoříš.

— Neživ se beruško drahá. Když Rusové postupovali a byli již v Karpatech, nebylo tam k nám domů daleko, víš jako do Čech! V Srbsku kdo ví na co čekali tehdy a my chvěli se nedočkavostí a s námi jistě tak mnozí ve staré vlasti jak dopadne. Rakousko pojednou osvobozeno od tíživého vpádu ruského a za pomoci Němce, Turčina i povedeného bratra Bulhara zdeptalo to nenáviděné Srbsko. Fronta se změnila. A to víš jsou to bratří slovanští. Kdo mohl by tu být vesel. Za to ale nyní Rusům znovu se daří a otázka české samostatnosti znovu v lepším světle se vynořuje. Jenže naši doma tak mnoho trpí...

— Povídal's, že po ústupu Rusů z Karpat utrpení Čechů se zvětšilo.

— Ano, a nyní nejlepší české lidi vláda Habsburků žaláruje, ničí i pronásleduje a považ si dívenko již i drzou rukou na jednotlivé jednoty sokolské se sápu. O rozpuštění ústředí České Obce Sokolské a Svazu Slovanského Sokolstva jsme si již povídali. A byl Sokol první br. Kratochvíl na Moravě, jenž na šibenici se dostal proto, že sympatie s Rusem projevil. Co nepobijou, co nepovraždí ti katané, to žalem a bolem snad nám pomře, dítě. Tak to alespoň vypadá.

— Povídej mi dědečku prosím tě, co se zase stalo, že takto hovoříš!

— Víš, když na posledním sletu jsme byli v Praze, setkal jsem se na výstavce sokolské na Staroměstské radnici, v památných těch místnostech dějin českých s českým člověkem, Sokolem a umělcem. Člověkem, na které se snadno nezapomíná a díla jeho sama kynou nesmrtností! Veliký český člověk, veliký duch, jenž tolik krásna vytvořil a na té naší výstavce sokolské, jako umělec prvního řádu, radou i jinak byl nápomocen, aby dílo sokolské zaskvělo se v celé své slávě a kráse i v tom ohledu a nejen tam na Letné...

— Na Letné, to jako místo, odkud přinesl jsi dědoušku ty krásné obrazy prostných, vid', že?

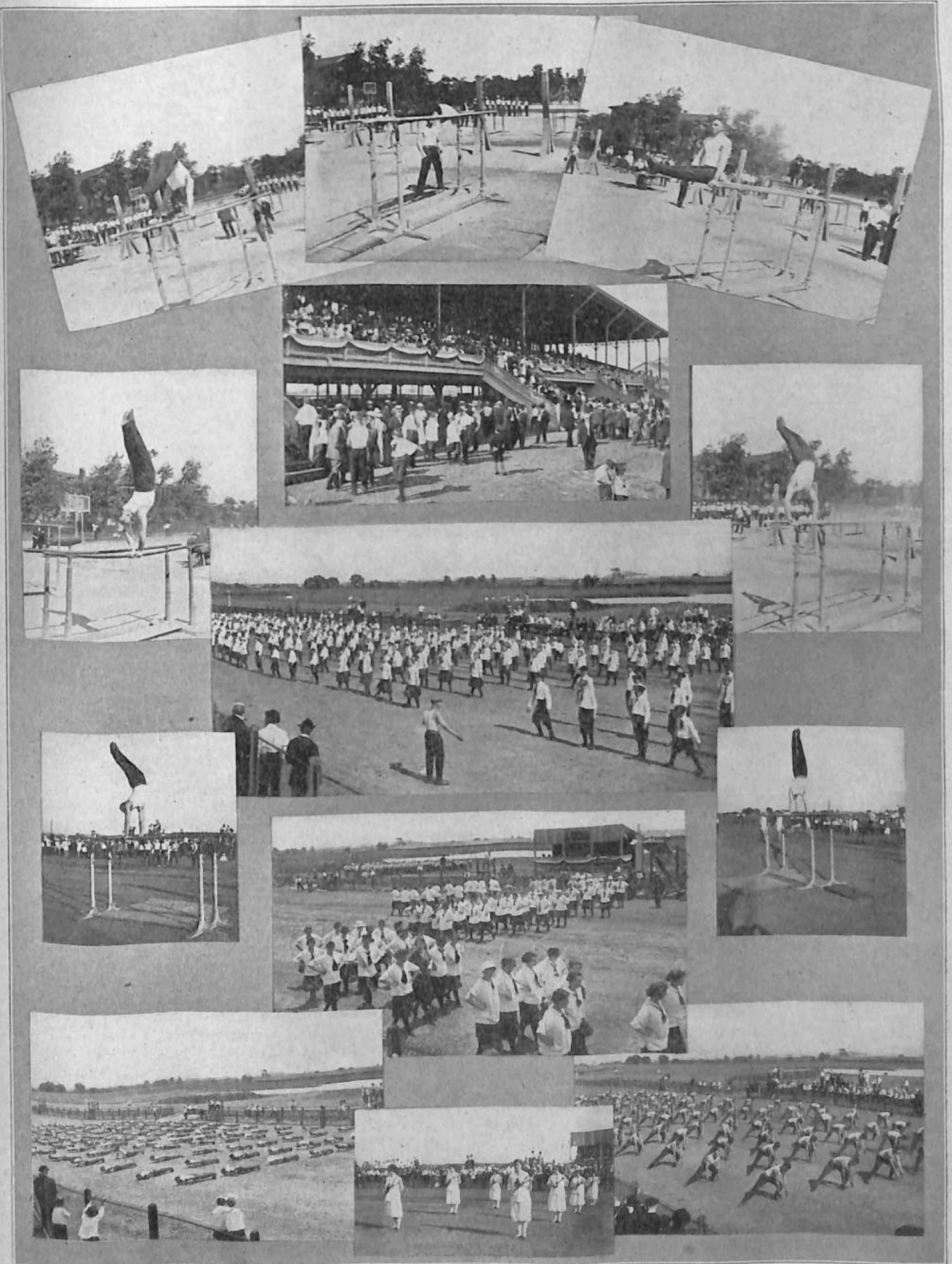
— Tak jest.

— I z výstavky máme obrázky, i z toho koutečku amerického. Ani nevíš dědečku, jak tatínek a maminka z poslané pohledničky se radovali, vidouce, že ten prapor hvězdnatý tulil se k těm barvám českým a ty naše pruhy, ty hvězdy v jednotlivých záhybech, jakoby šeptaly tomu českému praporu o něčem důležitém.

— To snad o možné svobodě národa českého, o věcech budoucích! A vidíš, o tom právě s tím mým umělcem velikým jsme hovořili, záhyby praporů obou pozorující i to složení vhodné si pochvalující. Byl sochař to, rodák z našeho kraje a když viděl jsem ta velkolepá díla jeho, neživ se dítě, že tak jsem si jej zamiloval. Ano, na přednášku o tvorbě jeho, o pomníku velikého Palaického i do jeho rodiště, do Nové Paky jsem si zajel. Byl poměrně mlád. —

— Palaického, co napsal Dějiny národa českého? Musíš mi dědoušku na podzim a v zimě zase vykládati. Vloni i obrázkem jsi mi vysvětloval a bylo tak hezké.

— Však nebudeš ty jen sama, já také chei dědoušku, abys mně povídal. Jdu zrovna ze Sokolny, evičili jsme pěkně a vidíš ten náš evičitel jest jiný toho bývalého. On nám vždycky, nežli začneme evičit něco před šikem vypráví o českém národě, o jeho hrdinech a vůdčích, aneb o myšlence sokolské a vývoji našeho "modrého" kroje a podobně. A jaká shoda, dnes nám zrovna povídal o tom vele-díle sochařského umění, jakž tam na nábřeží u Vltavy prý národu svému na paměť postavil bratr Sucharda, jenž chu-

Obrázky ze závodů a sletu Župy Střední.

dák v květnu zemřel, vrátiv se churav z vojny, kam i jeho hnali do boje proti Rusům, jeho nejlepším ctitelům, bratřím a přátelům našeho Sokolstva. —

— A co se mu stalo? Byl raněn snad? Že takové lidi vynikající ženou také na vojnu. Vždyť po válce nebude vědů, mužů, nebude umělců ani výtvarných, ani jiných a jak ti lotrasové němečtí vše umělecké ničili v Belgii a Rakušané v ubohém Srbsku.

— Velmi mně těší hochu, že cvičitel váš vzpomenu našeho Stanislava Suchardy. Byl teprve 49 let a v umění svém vynikal nad jiné. Jen podívejte se děti na tu jeho milou tvář, na ten jeho vlastní rukou kreslený obrázek. Tak vypadal, když jsme se byli rozešli a dnes — dnes již není jej více. Žal, bol a melancholie zmocnila se tohoto veleducha českého, jenž vida, jak matka jeho vlast trpí, u nitru svém i v mysli své na nepřátele Čech zanevřel a pomoci nemohl. —

Stanislav Sucharda.

— Nyní dochází jedna smutnější zpráva za druhou z Čech dědečku. Vše co inteligentní tahají na vojnu a co zůstává doma, to se žaláruje, jako ten silný Sokol, silných spárů — Machar. Což již není spravedlností na světě? ptala se Mařenka, ukazujíc dědouškovi co čtla právě v listu a jak Bezruč byl napsal o Macharovi.

— Machar měl dílo Suchardovo rád, poklonil se jeho umění, protože to sousolí Palackého tam na nábřeží tolik vystihovalo z útisku českého minula, jako tolik krásného a volného bylo v tom budounu naznačeno. Tu veliké neštěstí naše po Bílé Hoře a zdeptání národa, tam vzkříšení a orla útisk zlomený. A což ta tvář Palackého, jenž jakoby v dále již viděl jitřenku svobody národa svého těžce zkoušeného a jen nelíbilo se mu, co vše při odhalení pomníku jeho stálo kolem od černé kutny až k rakušanctvím prosáklým synům českých matek a c. k. radů i jiných 'vlasteneckých' kruhů. Pamatuji se, co řekli jsme si se Suchardou. Pokývl hlavou, odmlčel se a konečně si zabručel: "Ach to nás bratře ještě neznáš, my k pozdvihování husitského kalicha, necháme klidně i týnské zvony zvonit a volné myšlenky dovolíme zamávat si i sokolskou perutí, ale tam u vás, v té republice veliké..." Jestli pak rozumíš mně Pepo, jestli i ty dříveko chápeš smutek můj a dovedeš si vysvětliti, proč

tak jsem zamyšlen? Ano — ano, jsou chvíle nyní, kde historie národů píšou nikoliv ocelová péra, ale bodáky ocelové a tak mnozí umírají — — —

— Odpust' dědečku, jestli jsme všechno nepochopili. Ale tolik víme, že tam v Čechách trpí a nebude lépe, dokud nebudou mít samostatnosti, to jsi nám aspoň říkal... ozval se Pepa.

— A my máme odtud pomáhat. Bud' tak hodný dědoušku, otevři tu naši pokladničku, již jest skoro plná pěťáčeků. Já již nekupuji si "gum" a Pepa šetří také. Již nemlsá! Budeme mít nejméně pětku pro České Národní Sdružení, to se tatínek podiví, že zas bude co odnést a odevzdat.

Z HISTORIE NAŠEHO "MODRÉHO" KROJE.

Kroj značí původně zvyk a mrav obvyklý v určitém kraji, v užším smyslu zvláštní, kulturním národům a určité době, zejména určité době historické vlastní způsob strojení se a šacení. A tu obyčejně se klade vždy váha na chvíli kulturně dějinnou, uměleckou a aestheticou, moment význačný v postupu národa, lidu civilisovaného, lidů, jenž krojem národním, aneb krojem význačným chce podati projev samobytné národní kultury hmotné i umělecké oproti kroji modnímu, kosmopolitickému obyčejně tříd vládnoucích, jež na národní výraznost a zvláštnosti těch kterých tříd lidu, ba celých národů, kozla dají. Tak bylo vždy u vrstev vládnoucích, ba již v římském státu, kde kosmopolitická civilizace setfela mnohé národní zvláštnosti východních a západních národů nelatinských. Tak bylo s Byzancí, která rovněž na Východě a Západě měla vliv na modu, později v Němcích, Francii, Švédsku, Španělech, Itálii různé kroje se vyskytovaly, o typech slovanských ani nemluvě, a dnes vše jen — Paříži se klaní. Důležitým momentem pro vývoj krojů byly křížácké války po celé Evropě a pro vývoj stejnokrojů vojenských, šiků zkázněných, obranců vlasti a stráží českých dojísta velikou byla doba tažení vojsk husitských. Tu vypěstoval se přímo až úzkostlivý smysl pro rovný šat jednotlivých oddílů a bojovníků statečných; smysl ten projevuje se hlavně na štítech těch kterých družin a v odznamech houfů jednotlivých měst a kroji částečném aneb úplném čet lidu táborského, jenž za vlast dovedl umírat i položit hrdlo, statky své i zkrápěti vlastní krví i krví nepřátele rozkošné luhy české, vlasti staré...

Šiky husitské, šiky české, jimž kraj byl odznakem tělesné síly, statečnosti, odváznosti, křepkosti a vzájemného se poznávání, znak jednotného postupu, stejných snah ku stejnému cíli a k téměř metám bratrské volnosti a svobodě lidu vůbec...

Nepřemožitelné voje husitské jako byly nám vzory nadšení, náboženské rovnosti, statečnosti osobní a zvláštního rázu, jenž stejně se jevil u českých rytířů, tak i u měšťáků a sedláků českého, byly i vzory pokud se týče kázně, vzory i v kroji výrazném, lidovém a vhodném v nejdůležitějších momentech národa se probouzejícího.

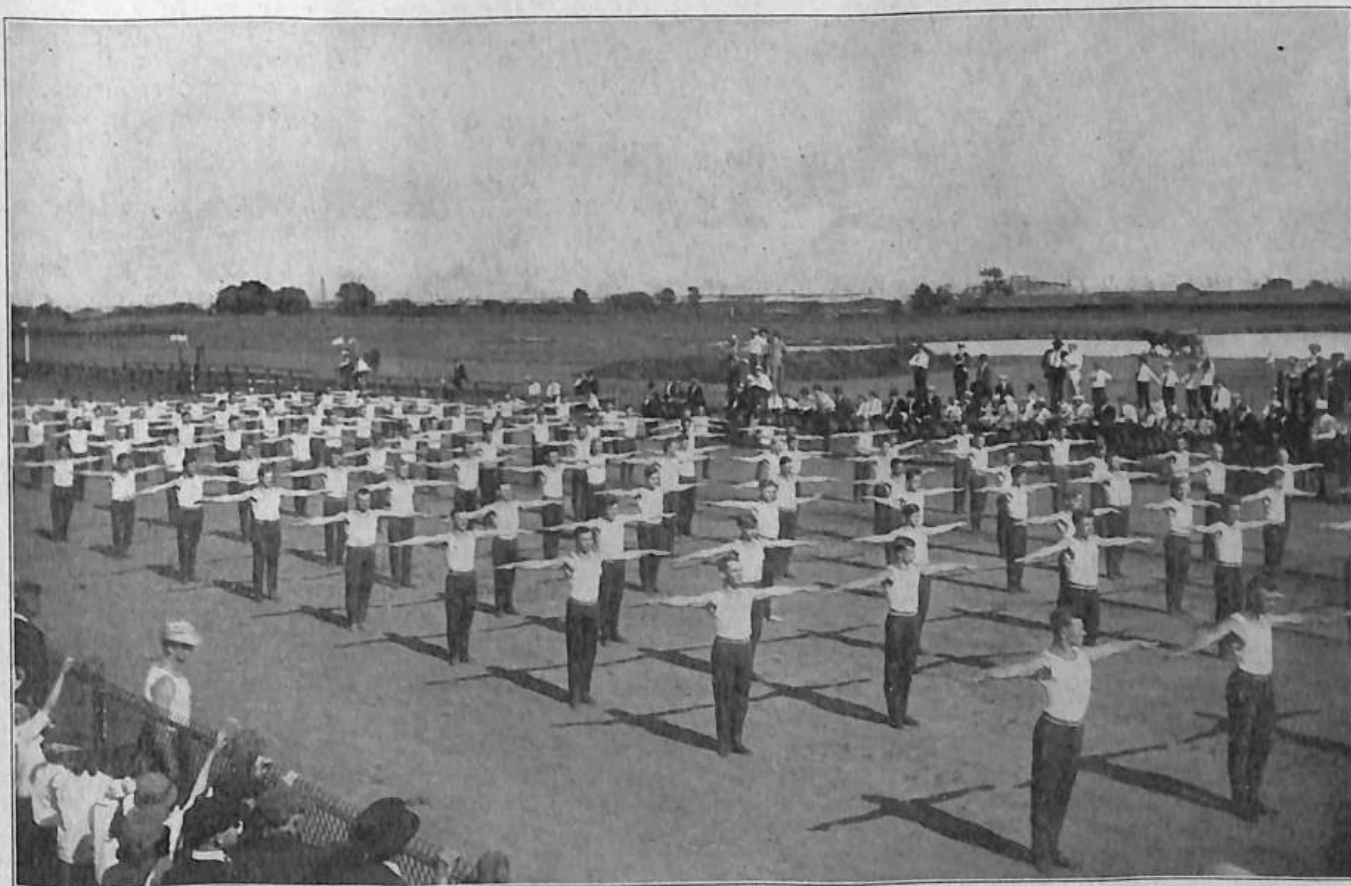
V době, kdy nastal v Čechách opět volnější ruch politický, kdy křísil se i ruch společnovací jak v Praze, tak na venkově, kdy noví buditelové národního uvědomění povstávali povstal jakž známo nám Sokol, sdružení demokratické, těloevičné a národní. Hned v prvním měsíci trvání jednoty pražské uznána toho potřeba užívati při veřejném vystupování zvláštního odznaku a kroje, aby novému důležitému momentu národního probuzení a společné práce dán náležitý výraz. Návrhy na sokolský kraj byly různé, jihoslovanské typy převládající, a protože se věřilo, že Sokol jednou tvořiti bude šiky nesčetné, protože se tušilo, že bude přední stráž to národní na posilu a utužení lidu českého i slovanského vůbec, zavedena naprostá kázeň rázu bratrského a demokrati-

ckého a tu červená blůza vojska garibaldského, tedy lidu za svobodu bojujícího proti papežskému státu hrála, pokud se kroje týče, úkol nemalý. Blůzu do Sokola přinesl Fuegner a první v ní také evičil, poněvač byla flanelová a velmi příjemná na těle, ve významu pak vlastním přímo odznak lidí statečných v Itálii a barvou svou znakem lidí českých, již v dobách slávy české pod korouhví s kalichem u středu pole rudého všude vítězili . . . Pod každou blůzu neslušela a tak povstala nynější červená košile českého Sokolstva*). Že policii nebyla vhod, protože červená barva vládní kruhy skoro všude rozčiluje a škádlí, dokázalo se právě v té době, kdy nenápadné ještě děly se přípravy války s Pruskem. Sokol musel dokázati, že není spolkem uniformovaným ve způsobě vojenském, úřednickém a podobném, ale že používá stejného kroje evičebního z ohledů praktických a výletního na zá-

sobě tvrditi daleko případnější odznaky dokázané statečnosti, opravdové kázně, boje skutečného na život a na smrt, s obětí nejen hrdel a statků, ale obětí největších, jakých jen člověk volný složití může na oltář vlasti své, vlasti drahé, ženy milované, aniž by zapoměl té máteře drahé tam doma . . .

Modrá kajda, bílá košile oproti blůze červené a šedivému kroji pluku richmondského, jehož členové konfederální armády mezi těmi našimi hochy modrými, "boys in blue", nazýváni byli pro surovost svou a nekázeň, slitování ani s raněnými nemajíci, "červenými ďábly"!

A vidíte podobnost barvy kroje, podobnost červené košile s krojem oněch konfederátů a na druhé straně podobnost kroje našeho s krojem těch, kdož hájili Unii pod hvězdnatým praporem Spojených Států padá dojista na váhu, zejména,

Prostná v sletu Žup / Střední.

Fotografie br. F. Slívy.

kladě přirozeného práva každého člověka, aby volně šatil se jak se mu líbí, pokud není proti mravopoečnosti a slušnosti veřejné . . .

Tolik předeslali jsme z dějin sokolského kroje českého, abychom znajíce typ jeho junácký dle vzorů jihoslovanských a význam červené košile, tím spíše pochopiti mohli proč má naše Národní Jednota Sokolská a členstvo její, občané američtí, v úctě a vážnosti ten tak zvaný "modrý" kroj, který u nás v této nové vlasti rovněž jest výrazný a jestli "červená" košile sluší "národnímu vojsku" doma, tož "šiky naše tady v Americe" mají také na co býti hrdy.

Ano, byla to modrá kajda, široký černý klobouk plstěný a bílá košile s černým pasem, jež skropeny též českou krví na bojištích této naší nové vlasti za celistvost Unie, veliké této republiky, jsou tu pro nás významnější, ba dovolujeme

když sobě připomeneme z těch našich začátků, kdy kroj našich v New Yorku aneb odboru Slovanské Lípy v Chicagu, kroji českému přispůsobenými, tak často stal se předmětem útoků irské a jiné luzy v těch dobách šedesátých, kdy poslední již dolehly rány na zpupný Jih a lid ještě u živé paměti měl zavraždění velikého člověka, lidumila a jednoho z nejlepších presidentů zemi této Abrahama Lincoln, rukou Jihana . . .

Chápete? Či není ještě dosti jasno vám proč my jako členové největšího a nejstaršího sdružení tělocvičného, českého v Americe, členové Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech také trochu lpíme snad, zejména my staří, již do věci jak náleží zasvěcení jsme, i na tom kroji našem "modrém", proč v něm nalezáme výraznosti, proč vážíme si momentů důležitých a dějinných z jakých vlastně vyšel. Jet' naší povinností jednak jako eností občanských dbalých Čechoameričanů, jednak jako těch, kdož i dnes přiznati si musíme, že nelze nám tu tvořiti nikterak stát ve státě čili,

*) "Dějiny kroje sokolského", "Památník Sokola Pražského, r. 1883, str. 180.

že musíme se šatiti, kroj svůj přispůsobiti nejen prostředí, poměrům, ale hlavně k názvu potomků, dítek lidí statečných a příslušníků velikého národa, jehož my i jako Češi vedle druhých národnostních složek, chceme býti členy záduocimi. Český kroj v Čechách veliký má ovšem význam, jest tam pro Sokolstvo národní i krojem národním, jako pro Němce čili dávného a zarytého nepřítele vlasti naší staré, od jehož jha snaží se ti naši dosud marně osvoboditi, útisků jeho a pronásledování ve stálém zápasu zbaviti, jest ten kroj symbolem českého vzdoru. Vědět' Němci, že kde se vynoří sokolí péro, tam že se jim neuhne, jako vědí, že v obranném boji národním stejně jako v boji proti klerikalismu, jakž vychoval Tyrš borce své v první řadě pro vlast svou pracovati musí. Tyrš tedy pro Čechy, pro lid svůj ukázal cestu k síle a hrdosti i nepoddajnosti čili proti těm, kdož učili lid uhýbat, podlízat a poslouchat. Učil nenávidět všechny, kdož ztročují at' tělo, aneb mysl, jako požadoval od těch, kdož oblékli se v kroj sokolský, aby byli lidmi celými, vlasteneckými a ryzí svobodomyšlníci ve smyslu českém ovšem. Dal svým Sokolům čamaru, jako odznak národní hrdosti, české hrdosti v zápasech vlastní naší staré se týkajících pouze a výhradně a rudá košile italských bojovníků, jakž již jsme označili byla odznakem nesmířitelného nepřátelství proti klerikalismu a proti autoritářství ztročujícímu české mysle i žádal na Sokolech "věčnou nespokojenost."

Jinak tu ovšem ve vlasti naší nové, ve veliké republice, kde zápasu proti Němcům není, aniž tu jakéhokoliv uzavřeného území máme, aneb potřebovali bychom nějak zvláště dokumentovati zápas proti římskému státu, proti klerikalismu, kde ústavou jsou zaručena nám práva svobody smýšlení, rovnosti naprosté všech občanů bez rozdílu a volnosti vůbec. Však dosti již jsme vybořili i stačí jen vrátiti se opět k suchým faktům dějinným . . .

Tak ze zápisů K. Procházky, jakž pozůstalými nám byly zapůjčeny,*) vysvítá, že dne 2. února 1865 sešli se v St. Louisu, Mo., mladíci nadšení, již pod dojmy rozmachu Sokolstva v Čechách, přišli, aby porokovali o založení jednoty sokolské. J. B. Erben vysvětloval jaké dochází zprávy z Čech i prohodil, že Sokolstvo bude jednou povoláno reprezentovati český národ před forem ciziny. Tehdy ovšem ani netušil, nyní již stařec vetchý, jak vyplní se to jeho proroctví. Obrat' mež se k vlastnímu záznamu:

"Sešli jsme se jen tak k důvěrné poradě a již bylo usneseno v příštím čísle uveřejniti provolání k obecnstvu, aby se hlásili, kdo k Sokolu se dáti chtí a dostavili se, dne 14. února t. r. do veřejné schůze, do české síně na 10. a Marion ul. Sokol u nás po vítězném tažení proti konfederaci bude "stráž národní", jako mají němečtí Turneři, kteří spolu s našimi na počátku vytáhli. **) Členové první německok české setniny, co byli taženi na obranu Unie se účastnili české setniny, co byli taženi na obranu Unie se účastnili mají zvláště být přítomnými pozváni, hlavně aby naučili Sokoly pochodovat a také se zbraní zacházet. Na nářadí evičít ty mladší chce Kořínek a Vostrovský, Erben si vezme na starost zpěv a mládež, jen jak se jich přihlásí. Provolání uveřejní se mimo "Pozoru" také ve "Slavii", bude-li zapotřebí. Kroj zatím nebude žádný, protože český kroj sokolský, vzhledem na podobnost jeho s "červenými d'ábly" červených bluz a šedých obleků i vysokých bot konfederátů někde od Richmondu, mohl by jen spolku našemu uškoditi. Vodvárka, vysloužilce, navrhuje, jestli chceme nějaký kroj, tak abychom si pořídili něco jako mají Severané, čili co měli ti, kdož ze St. Louisu dali se naverbovat. Hovorka byl hned při tom, ale celá věc se nechala padnout, až do veřejné schůze. Nářadí, jako bradla, žebřík, hrazdu a stojany slíbil udě-

lati Brož. Kruhy dostane od Turnerů Roth k vypůjčení a udělá mu přítel jeho kovář. Přítomný Hildebrand, Turner, vysvětlil nám, jak oni začali, poukázav na to, že solidarita mezi Čechy a Turnery ukázala se již tehdy, kdy Češi v setnině "United States Reserve Corps") tvořili jádro mužstva branného a z těch, že několik ještě žije. Schůzka skončena. Provolání na schůzi lidu napíše Erben."

Tolik z těch dob prvotních, kdy první jednota sokolská v Americe přičiněním několika nadšenů brala vznik svůj a junácké nadšení severní armády již již se z pole válečného vracejících, vítězů i mnohých, v jejich žilách kolovala krev naše. **)

(Dokončení).

SLET ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ.

Slet župy Severo-východní v Clevelandu, O., odbýván, ve dnech 2., 3. a 4. července v Clevelandu zdatil se přičiněním bratří župních činovníků nad očekávání dobře.

V pondělí večer uspořádána byla slavnostní akademie v Sokole Cleveland za hojné účasti hostů i bratrů domácích. K obohacení programu večerního vystupilo tak vzorné družstvo vyslané Výkonným Výborem N. J. S. evičením na krůzích.

V neděli ráno odbývány zkoušky evičení společných v Sokole Čech pod dozrem župního náčelníka br. J. Jirásků z Detroit, Mich.

Veřejné odbývané v zahradě české síně Sokol na Clark Avenue zahájeno bylo br. Vsetečkou župním starostou, který uvítal přítomné a představil br. Paskovského, náčelníka N. J. S., jenž vyřídil pozdrav Výkonného Výboru s ujištěním, že všichni členové N. J. S. radují se dnes z práce bratrů Župy Severo-Východní. Na to představen br. Sedláka, společně evičitel N. J. S. jako slavnostní řečník, který nadšenými slovy promluvil o významu práce sokolské a připomenul všem přítomným, by v těžkých dobách nynějších nezapomínali staré vlasti své a ze všech sil podporovali Národní Sdružení

Na to sestra Prostředníková z Pittsburgu, přednesla krásnou báseň.

Veřejné zahájeno bylo evičením děvčat místních jednot v počtu 52, která provedla pěkná prostrná sestavena br. A. Pankou ze Sokola Cleveland.

Na to evičili hoši prostrná v počtu 38., Sokolky těloevičnou polku v počtu 38 a Sokolové prostrná v počtu 37. Všechna tato evičení sestavena byla br. Jiráskem, župním náčelníkem, jemuž náleží plné uznání za jeho námahu.

Jako zvláštní čísla vystoupily Sokolky Cleveland v mazurkovém tanci velmi pěkně nacvičeném. Dále družstvo na hrazdě od Sokola Říp v Pittsburgu a na bradlech od Sokola Podlipný Detroit. Jako hosté evičili bratři Slovinci prostrná a na krůzích bratři Chorvati na bradlech. Vzorné družstvo vyslané V. V. N. J. S. a skládající se s br. J. Paskovského, J. Šmídla, R. Molcára od Sokola Chicago, br. R. Nováka ze Cedar Rapids a br. V. Stránského od Plzenského Sokola vedením br. Sedláka, společného evičitele N. J. S. evičilo na koni na šíř s madly a bradlech.

Po veřejném evičení, při kterémž rozsáhlá zahrada téměř byla zaplněna rozproudila se přátelská nenucená zábava až do pozdních hodin večerních.

Členové vzorného družstva vyslaného V. V. N. J. S. ku sletu župnímu v Clevelandu, vzdávají tímto bratrskému župnímu výboru Župy Severo-východní, zejména pak br. starostovi L. Vsetečkovi vřelý dík za laskavé přijetí a vskutku bratrské pečování o zpříjemnění našeho pobytu v Clevelandu.

Za družstvo

J. Paskovský.

*) Notes K. Procházka, 1864. str. 20. — 1884, Peoria, Ill.

**) Viz "Národní Noviny", St. Louis, Mo., 4. května 1861.

*) Čermák: "Dějiny občanské války", str. 53.

**) Památník N. J. S. 1904, str. 111.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

DR. VÁCLAV VOJTÍŠEK:

FRANTIŠEK PALACKÝ.

14. 6. 1798.—26. 5. 1876.

Podivuhodné vzhopení sil národa českého, jemuž se dostalo krásného jména probuzení národního, zdálo se historickému romantismu zjevem zázračným, když se povážil veliký převrat od času beznaděje, vyslovené smutným vzhledem Dobrovského: "Vše našeho národa, nepomůže-li bůh, jest téměř zoufalá" . . . Zázrakem nenadálým není probuzení české, ale přece budí úžas, i když sa nám nyní jeví smutným účinkem vlivů, které vyplynuly z myšlení a snad doby a uvolnily půdu dlouho ležící úhorem vinou protireformace a neosvíceného absolutismu. Osvěžující proud ideový nesoucí se Evropou, jenž hlásal právo rozumu a přinášel nauky o čisté lidskosti a rovnosti všech, a v něm neobratná germa-

měnilo se záhy v záměry vážné a opravdové. Ale již tehdy, když se obíral Palacký skládáním versů a studii esthetickými, pronikal v něm víc a víc interes historický — sotva 21letý přiznává se: "Vždycky mi na mysli bylo, abych se dal do spisování všeobecné historie pro Čechy, ale povědomí nezralosti mě toho nedopouštělo . . ." Rok na to vytkl si už za poslední cíl života pragmatickou historii země české a r. 1822 psal Kollárovi: "Nelze mi žítí, nebudu-li moci do vlasteneckého dějepisu se dáti."

Když r. 1823 přišel Palacký do Prahy, byl uvítán srdečně přáteli, které si získal dosavadní činností, a někteří připravili mu poctu písní "Vítej nám do lůna vlasti, vítej nám, velevážený." Ale přijetí týkalo se pěvce "pěvce milého, jenž i ideálů říší vynes se." A zatím provázal jej, člověka hotového s ustáleným názorem světovým, který si již vyřešil všechny krise mládí, veliký plán dějepisný, bádání o dějinách hnutí husitského. V Dobrovském našel k němu učitele a pomocníka a vynikaje duchaplností, ušlechtilým zjevem i imponuje bohatstvím vědomostí a vkusem, získal si přízeň společnosti pražské. A otevřely se mu v Praze nejen

Br. Paskovský, br. Hašek a br. Sedlák o sletu Župy Střední jako vedoucí.

nisace Josefa II. ženoucí se k realizaci nových směrů, pronikaly v úvahách vzdělaných jednotlivců a vzbudily v nich tužby, aby se jejich národ stal účastným prospěchů nových snažení. V tom, že dovedli vysloviti myšlenky a cíle a vstřípli je svému lidu, tkví zásluha buditelů, jimž odměnou je štěstí zachrániti národ přivedše ho, aby vzal z rozvoje kultury lidské odplatu za to, co sám byl do něho kdysi vložil . .

František Palacký životem stal se svědkem všeho vývinu renaissance české bera z něho popudy i cíle, činností svou však náleží k poslední ze tří generací buditelů, která přišla, když prací dřívější byla zajištěna obnova jazyka i láska k němu a národnosti, a když bylo vzbuzeno vědomí příbuznosti s jinými národy slovanskými, aby na pokladu získaném dala českému snažení pozitivní obsah a postavila mu opačný smysl v úsilí po plnosti bytu národního. Češství bylo částkou jeho podstaty — pocházelt' z houževnaté evangelické rodiny moravské, proniknuté tradicemi českobratrskými — a co viděl i slyšel na Slovensku, kde prožil léta mládí, vzbudilo v něm toutu pracovati ve prospěch vlasti. A lačnost po vzdělání, takřka neukojitelná, dala mu brzy i jasné poznání potřeb národních. Snivě horování roztoužených slov, jež si psal do denníku a končil velikým slibem vlasti "Tobě, dobrotivá máti, posvěcen bud' znova život můj i dech můj!"

poklady pramenů k slavné vědecké práci životní, nýbrž naskytla se mu ještě nová pole k činnosti, k níž si přinášel pevnou vůli, stálost a energii. Jen v Praze za výhodných podmínek existenčních mohl dospěti v dějepisce národu, jen tam mohl se z něho státi organisátor práce národní, a když přišel čas, politický vůdce, který uměl dáti národu svému program v jeho úsilí.

Co vyslovil Palacký před koncem života za svou závět': "Teď' potřebí, abychom se vzdělávali a dle vzdělaného rozumu jednali" tanulo mu na mysli při všem konání. Měl neustálé styky se stavy vyššími, mezi nimiž byli lidé vědecky činní nebo vědu podporující — byl to kus jeho tužeb, aby česká šlechta byla získána českému národu — a jich dovedl využití, že se jeho iniciativní návrhy na ukojení potřeb kulturních stávaly skutkem. Velikým úspěchem bylo, že dosáhl r. 1827 založení časopisů musejních a stal se jejich redaktorem, snaže se, aby plnily poslání, jež jim sám uložil. Časopisy vůbec pokládal za "pěstouny vzdělanosti" a byly mu "jako na hodinách rafie svědčící o vnitřním pohybování a postupování života literárního v národu." Z časopisů musejních — z nichž německý po čtyřech letech zanikl a český se dodnes udržel — chtěl míti orgány nejen společnosti musea národního, jež by upozorňovaly na snahy a účely její, nýbrž

i sborníky sbírající historicky vše, co se v životě, vědě a umění národu týká, oč se národ snaží, a co jest určeno naň působiti, chtěl, aby německý představoval cizině ve vědecké formě české snažení a práci, a český aby popularisoval vědu a pěstoval krásnou literaturu. Sám ukládal v nich z oboru historie vybíraje látku, aby zajímala a poučovala, psal studie esthetské a literární a všiml si všeho, co bylo pozoruhodného, ale seskupil i řadu pracovníků máje v tehdejších životech rozhodný vliv, povzbuzoval nedůvěřivě a uměním jednatí s lidmi i kouzlem osobností mírnil nedorozumění, chlácholil hádky a ve sporech jazykových rozvážně udržoval prostředek.

Ale činnost Palackého nesla se ještě dále k povznesení vzdělanosti národní. V předmluvě k časopisu musejnímu r. 1837, kdy se s redakcí jeho rozloučil: "Hleděli jsme tak říkaje staré Čechy uvéstí do nové Evropy a zdomácniti tuto v oněch. Nyní ale, když jsme se co do jazyka téměř již na roveň postavili s jinými vzdělanými národy, nastává nám jiná práce a povinnost, abychom totižto k věcem samým hlavní zřetel svůj obračeli, a s těmito národy zároveň v závod o palmu skutečné osvěty i vědecké i krasocitné i průmyslové se snažili." Ale to bylo přání za tehdejšího stavu ještě nesplnitelné, a Palacký mohl zase jen působiti k tomu, aby byla zdomácněna nová Evropa v starých Čechách. Ovšem prostředek, v němž skládal veliké naděje, slovník naučný, podávající obsah novověké kultury, nedošel uskutečnění přes všechno úsilí od r. 1829, až teprv r. 1860 zet' Palackého Fr. L. Rieger provedl jeho přání. Za to však z toho marného jednání vznikla r. 1830 Maticе česká; sbor k vědeckému vzdělávání řeči a literatury české při společnosti musejní a po prvním kolísání upevnila se přičiněním Palackého, který rozptyloval nechut' i nedůvěru, kde se naskytla, a brzy přistoupila k velikým podnikům, vydala Slovník Jungmannův (1834—39) a Starožitnosti Šafaříkovy (1836—1837) založila bibliotéku novočeskou a staročeskou — r. 1848 vyšel jejím nákladem první svazek českého, zpracování dějin Palackého.

Museum národní trpělo dvojím nedostatkem, bylo umístěno na Hradčanech v paláci Šternberském, kam se málokdo cestou dostal, a mělo ráz ústavu přírodovědeckého. Z popudu Palackého nastala změna, pro museum koupen byl od stavů českých r. 1844 dům na Příkopě a počala se pěstovati také stránka historická v něm. Palacký vůbec přál si z něho míti národní ústav vědecký, a byt' se všechny jeho myšlenky k rozvoji musea nepotkaly s účinkem, bylo jeho zásluhou, že pozbyl rázu německého, stal se institucí českou a zašlo ovládnutí šlechtou. S nemenší horlivostí staral se Palacký také o to, aby Král. česká společnost nauk došla povznesení ve významu a aby se v ní i v jejích publikacích český jazyk dostal k slušné platnosti, a bystrý duch k založení Archaeologického sboru musejního (1843), založil "Archiv český" k vydávání českých památek do r. 1526, zvláště těch, ze kterýchž nabývají světla všeliké poměry právní a odvěké poměry jejich v národu našem, upozorňoval na potřebu spisů pro lid, na důležitost národních písní, stál při začátcích divadla národního, dal podnět k založení "Svatoboru", a když při 60. narozeninách byl mu dán dar národní 15.000 zlatých, určil polovice na vydání "Pramenů dějin českých" a polovic na doplňování knihovny musejní. Ale ani jiným podnikům národním a osvětovým neopíral podpory svoje v jich čele nebo zjednáva je jim vedle přízně své pomoci jiných.

Všechno to úsilí neodůlalo Palackého úkolu, s kterým přišel do Prahy. Studium započal s podivuhodnou energií a přilí uváděn v ně Dobrovským, který jej evičil v palaografii a dával mu příležitost učiti se kritice pramenů, a od r. 1827, kdy se stal historiografem království, jemuž r. 1831 bylo sněmem uloženo, aby sepsal úplné dějiny české, stojí před možností uskutečnění sen mládí, věnoval se práci s nadšením. Pátral v archívech domácích i cizích, podnikal cesty

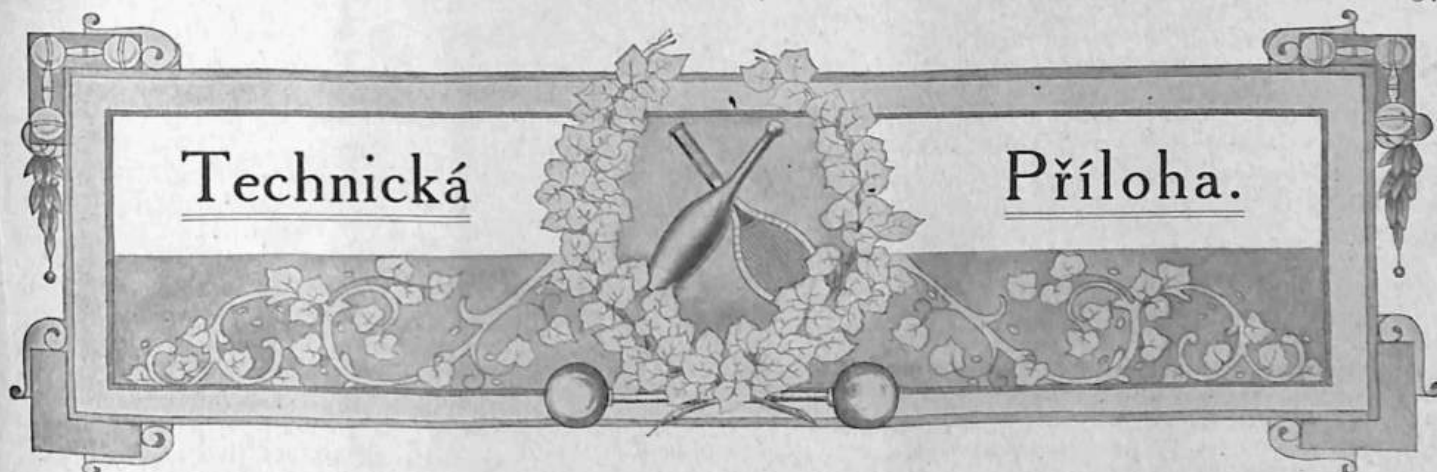
vědecké, budoval program vědecké práce — dějzpyt ovšem byl jen prostředkem, kdežto dějepis mu byl cílem, ale přes to díla, která vznikla v kritice pramenů zajišť'ují mu místo mezi historiky světovými otvírajíce i nové směry. Ale nad tím vším i nad řadou důležitých zpracování stojí "Dějiny národu českého" jako podivuhodný čin, dílo vědecky bezvadné a formou klassické, v němž se obsah a forma spojují v ideální souměrnost.

Cena dějin nezáleží jen v jejich významu vědeckém a literárním, v tom, že Palacký s všestranností líčil minulost českou podle původních pramenů, jež sám objevil a shledal, s úsilím po pravdě, s pronikáním přičinné souvislosti, ve filosofickém pojetí, mluvě v dokonalé kompozici uslechtilým slohem a vzorným jazykem. Byly velikým dílem národním, které Palacký napsal k probuzení a vychování i k poučení národu, "aby jako v zrcadle poznal sebe sám a vzpamatoval se v tom, čeho mu potřebí jest." Mělt' dějiny "pokladem zkušenosti, které národ nabyt na dráze života svého, zrcedlem cnosti i necnosti jeho a učitelem i výstrahou, čeho se chápati a čeho nechati má." Ušlechtilé vzory minulosti měly nadechnouti k práci za plnost bytu národa a ideál humanity, měl zejména ukázati, že "kdykoliv jsme vítězili, dalo se to pokaždé více převahou ducha nežli mocí fisickou, a kdykoliv jsme podléhali, býval tím vinen vždy nedostatek duchovní činnosti, mravní statečnosti a odvahy, a nepovzneseme-li ducha svého a ducha národa našeho, že si nejen nedobudeme čestného místa v řadě národů, ale neuhájíme konečně ani přirozeného bytu svého."

Historická práce Palackého byla mu přípravou k úloze politika, k níž jej povolal rok 1848. Byl tehdy již 50letý, znal minulost českou a tušil mnoho do budoucnosti. Uvažuje, že jen politická svoboda zajišť'uje plnou existenci národa, dal mu za cíl české státní právo a zdůvodnil je filosoficky i historicky. Důležitost toho programu záležela v tom, že dostavoval na dlouhou dobu, že byl s to, aby udržoval jednotu a soustřed'oval síly. Ve smyslu jeho podával své návrhy na úpravu Rakouska — chtěl Rakousko jednotné, ale přece svým národům plnost zvláštního bytu národního poskytující, zahrhuje násilí a hledaje pravou svobodu a nejvyšším požadavkem máje rovnost občanskou a rovnoprávnost národních. Za prostředek k tomu považoval r. 1849 autonomii národnostní a chtěl míti Rakousko proti Rusku v zájmu nejvyššího ideálu — humanity, když podruhé postavil se v čelo politiky české, hledal jej ve federalismu, jehož podstatou byl rozdíl mezi záležitostmi říšskými a zemskými, a tedy také mezi jednotnou vládou říšskou a vládami zemskými, a přál si míti Rakousko v pokojném přátelství s Ruskem, kde se zatím udály veliké proměny. Plány Palackého neměly št'astného účinku, ale bylo to vinou jeho. Sám s klidem v duši mohl pohlížeti na svou činnost, v níž uvažuje o osudu Rakouska došel víry nezložené: "O národ svůj nebojím se příliš. Třebas by mu souzeno bylo podniknouti opět zkoušku ohněm i železem, ehovát' on v sobě již jádra živého a zdravého dosti, aby nezahynul v ní, ale vzkřísil se k životu čilému opět, budiž to v okolnostech jakýchkoli."

Palacký je "oteem národa." Všechno žití věnoval ve prospěch jeho a obětoval mu všechnu práci. Nikdy neklesal na mysli, ale budil jiné a jiní v něj víru skládali. "Pomozte, Františku, hyneme, hyneme!" volal k němu r. 1832 Jungmann, věda, že dojde u něho rady a pomoci. A všechna ta síla Palackého zakládala se v důvěře v práci za bytí národa a v energii, kterou vložil v slova památná: "Kdybych byl třebaš cikánského rodu a již poslední jeho potomek, ještě za povinnosti bych si ukládal přičiniti se všemožně k tomu, aby aspoň čestná po něm zůstala památka v dějinách člověčenstva . . ."

Palacký dal sobě a pozůstavil program vědecký i kulturní, vyslovil úkoly politické, již nepozbyly významu, ale otázkou zůstává, kdy dojde se k cíli!

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část buďtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení švihadly.

Pro Sokolky neb vyspělý ženský dorost.

Ruch střídavý. Hudební doprovod polka neb pochod.

Základní postavení: stoj spatný, ruce v bok, švihadlo v poloze kolmé.

I.

- V před trčít, švihadlo v poloze kolmé a stoj přednožný levou 1! rozpažit, švihadlo v poloze kolmé, stoj únožný levou 2! 3! jako 1! zákl. post. 4! opakovat, ale postojte pravou 5—8!
- stoj úkročný levou a stranou trčít, švihadlo v poloze kolmé 1! o levé noze celý obrat v levo do stoje úkročného v pravo, švihadlo a paže výdrž 2! celý obrat v levo o pr. noze do stoje úkročného v levo (paže a švihadlo výdrž) 3! pravou v stoj spatný a ruce v bok 4! švihadlem švihnout předem dolů (na zad) a přeskok levou 1! 2! opakovat 3! 4!
- opakovat a) ale začínat postojem pravou 1—8!
- opakovat b) opáčně — na pravo s celými obraty v pravo a přeskoky pravou 1—8!
- výpad levou v před a trčít v před, švihadlo v poloze kolmé 1—2! rozpažit, odhyb a předklon, a švihadlo v poloze rovné 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! Opakovat výpadem v pravo.

II.

- stranou trčít, švihadlo kolmo a stoj únožný levou 1! vzpažit, švihadlo nad hlavou skřížit, levý konec před pravým a stoj skřížný levou před pravou 2!—3! jako 1! a zákl. post. 4! opakovat, ale postojte pravou a pravý konec švihadla před levým.
- opakovat I. b) přeskoky levou ale švihnout švihadlem za tělem dolů (ku předu.)
- opakovat a) ale začínat postojem pravou 1—8!
- opakovat d) I. ale švihhat ku předu 1—8!
- výpad v levo stranou, stranou trčít 1—2! odhyb na pravo, úklon v levo a vzpažit, švihadlo skřížit, levý konec před pravým 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opáčně 1—8!

III.

- trčít do zapažení, švihadlo za tělem až k zemi sklonit a stoj zánožný levou 1! obloukem vrehním do předpažení dolů do vnitř švihadlo skřížit levý konec nad pravým a stoj přednožný 1. 2! 3! jako 1! zákl. post. 4! opakovat ale postojte pravou a pravý konec nad levým 5—8! (Pozn. švihadlo téměř země se dotýká za i před tělem.)
- opakovat b) I. ale přeskoky snožmo dvakrát; švihhat na zad, čili před tělem dolů. 1—8!
- opakovat a) ale začínat postojem pravou 1—8!
- opakovat b) opáčně (na pravo) přeskoky snožmo a švihhat ku předu, dolů za tělem 1—8!
- trčít do zapažení, švihadlo v zadu sklonit a výpad levou v zad 1—2! předhyb, a záklon, švihadlo vrehním obloukem sklonit před tělem a konec skřížit levý nad pravým 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opakovat v pravo.

Cvičení toto může si br. cvičitel neb sestra cvičitelka upravit snadno i pro vystoupení veřejné s následující nepatrnou změnou—: Když vrátí se cvičením d) na svá původní místa, provádí výpady v tak zvaném "kanonu" a sice následovně: Cvičenky pravého zástupu vykonají výpad na první 2 doby (1—2!) a když dokončí výpad v pr. i levo (16 dob) přeskakují pak švihadla 16 dob. Cvičenky druhého zástupu vykonají přeskok jednou na první dvě doby 1! 2! a počnou cvičiti výpady na 3—4! tedy o 2 doby později a jakmile skončí výpady, počnou s prvními přeskakovati a stejně s nimi skončí. — Cvičenky třetího zástupu přeskočí v levo dvakráte na 1! 2! 3! 4! a počnou cvičiti výpady na 5—6! když dokončí, počnou přeskakovati a skončí stejně s prvními a druhými. Cvičenky posledního zástupu, přeskočí třikráte na 1! 2! 3! 4! 5! 6! načež počnou cvičiti výpady na 7—8! Když tyto dokončí, počnou přeskakovati ale skončí stejně s ostatními. Nyní může býti sestavena malá skupina (16) dob načež hned na to počneme cvičiti část' II. a zakončíme stejně jak tuto vyličeeno.

Cheeme-li docílit ještě větší rozmanitosti, můžeme v části II. začít cvič. b) na pravo a pak zástupy, které byly nyní posledními a začínaly výpady o 6 dob později, začínají na 1. dobu a ty které začínaly na 1. dobu, začínají o 6 dob později. V části II. můžeme totéž provést zevnitř a sice levé zástupy na levo pravé na pravo a střední pak začínají výpady na 1. dobu.

Slet Župy Střední v Chicagu.

Zlověstné dunění hromu — syčení blesků a z černých mraků hotové přivaly vod — to bylo zahájením sletu naší Župy Střední v Chicagu v pátek 23. června. Velice neslibný to počátek — který však na celkový průběh sletu neměl valného vlivu, neboť před polednem rozbouření živlové se uklidnilo, mraky rozehnány byly teplými paprsky slunce, které nás po té věrně doprovázelo až do skončení slavností. Br. Paskovský (náč. Česko-amer. Obce Sokolské) a br. B. Hašek (náč. Župy Střední) vidouce, že nelze pomýšlet na započítí závodů pod širou oblohou — dali na rychlo přenést nářadí z Douglas parku do síně Sokola Chicaga, kde o 9. hodině zahájeny byly závody na hlavním nářadí a když pak žhavé paprsky slunce vysušily deštěm nasáklou půdu — přeloženy byly závody další opět do letní tělocvičny parkovní, kde v sobotu odpoledne byly skončeny. Večer na to uspořádána byla v Sokole Chicago akademie a slet zakončen byl v neděli odpoledne velkým veřejným cvičením v Hawthorne Driveway parku.

Celkový dojem sletu.

Veřejný tisk náš prohlásil slet za velice zdařilý — a nic nepůsobilo by mne větší radost, nežli to, kdybych mohl s dobrým svědomím napsat totéž do našeho orgánu. Zvláště v době, kdy též slavena byla v Chicagu 50letá památka založení Sokolstva, právem mohli bychom očekávat, že po stránce technické již ukážem se býti na takovém stupni vyspělosti, že slet — třeba v ohledu tomto nebyl úplně dokonalým, — přece aspoň zbaven bude všech zjevů, které podnes ještě připomínají bedlivému pozorovateli památky nevyspělosti — ano řekl bych primitivnosti. A jest to možné? Se vši určitostí odpovídám že ano — ale musilo by se s pracemi přípravnými začítí dříve — ústřední technický výbor musil by přísně a bezohledně do technického vedení zasáhnouti — všechna ukázková čísla prozkoumati a na program připustiti jen to, co odpovídá těm nejpřísnějším požadavkům technické tvorby — tak aby bratři cvičitelé odnesli si ze sletu hojnost vzácných, užitečných poznatků a cizinci aby nuceni byli doznati, že naše tělocvičná organizace v technické vyspělosti může směle postavit se po bok všem ostatním. Jsem pevně přesvědčen, že možné to jest, kdybychom jen naučili se pravidla a zákony nejen sestavovati, ale též je přísně zachovávat, kdybychom byli s to potlačití své „Já“ a nahradití je tím kýženým „My“ — kdyby nás všechny ovládala ta jediná touha, ta jediná ctižádost a sice, zdar celku a byt' se v tom celku ztráceli jednotlivci neb i celé jednoty a konečně kdybychom měli dosti odvahy říci: „bratře — tvoje práce jest dosti dobrou pro veřejné vystoupení místní, ale jako vzorná ukázka naší vyspělosti před širší veřejností — na to nestačí.“ Odhodláme se někdy k tomu? Na to odpověditi musí v budoucnosti celek — ne slovy, ale skutky. Nevysvětlujte si, bratři, to, jako bych světlých stránek neviděl, a jako bych vyhledával jen stíny. Moji vroucí touhou jest, abych v těch několika málo letech, co mi ještě pro služby v řadách vašich zbývá viděl Sokolstvo česko-americké na nejvyšším stupni vyspělosti, dobře věda, že v tom jedině spočívá záruka jeho budoucnosti a jsem v hloubi duše přesvědčen, že možné to jest.

Z á v o d y .

Nemám v úmyslu popisovati podrobně průběh závodů, neb předně denní tisk o nich stále referoval, místo v orgánu pro podrobnosti jest příliš omezeno a výsledek celkový pak naleznou bratři v tabulkách. Chei pouze poukázatí na význačnější zjevy, které nám dávají látku k přemýšlení o naší budoucnosti. A tu prvním zjevem nade vše potěšitelným byly ty řady statných a vesměs mladistvých boreů. Staří závodníci mizí a na místa jejich nastupuje nová generace. Tolik statných hochů zde rozených jsem na závodisti ještě neviděl. A ta mladá generace již dává i závodům našim nový směr. Kde jinde vedle vrcholových a cvičení na nářadí, skoky a běhy vyhlížely až uboze, kde jinde pěkný běh neb skok byl vzácností — dnes i atletické výkony budí obdiv a my i vedle své vyspělosti na nářadí počínáme se rovnati americkým specialistům i ve výkonech na poli atletickém. A druhý zjev, který zaznamenávám s tím největším potěšením, bylo vzorné, v pravém slova smyslu přímo gentlemanské chování závodníků. Traplivé zjevy, jako hádky se soudci, nevráživost mezi borci — to vše zmizelo — a tu kdyby i chvílemi pokoušela se o mne beznadějnost, tento zjev ji na dobro zaplašil a já volám pln nadšení k všem našim činovníkům: nezapomínejte! My máme dorost — máme dorost, na který můžeme býti právem pyšní — na vás jest, byste ten dorost si nejen udrželi, ale též ostatní, mimo naše řady stojící, získali! — Budoucnost naše spočívá v našich rukou. — Dovedeme-li vážně chápat svoji povinnost — dovedeme-li nejen krásně mluvit ale též jednat — můžeme směle, s těmi nejlepšími nadějemi hleděti budoucnosti vstříc!

Br. J. Ort, jako zpravodaj denního tisku o závodech napsal tato slova: „Cvičeníi projevovali chvályhodnou zkázněnost a snad při žádných jiných závodech předcházejících nebylo tolik harmonie mezi borci a soudci, jako tomu bylo včera. Nikde nedocházelo k protestům, nespokojenosti aneb dokonce nechutnému smlouvání, na kteréžto nešvary bylo v povolanych kružích stěžováno v minulosti již tolikráte a souhlasným náhledem odborníků z řad sokolských bylo, že po této stránce dosáhl věřejší kontest nesporně bodu dokonalosti.“ Slova ta blaží — hlavně proto, že jsou pravdivá. Zjev takový zanechá trvalejší dojem, nežli rekordní výkony.

P o z o r u h o d n é v ý k o n y .

Řekl jsem, že na poli atletickém vyrovnati se můžeme americkým specialistům, ale tu nutno míti na zřeteli, že atleti věnují se pouze jednomu cviku, pro který jeví nejvíce spůsoblosti — kdežto naši hoši též pečují o všestranný tělesný vývin cvičením na nářadí a přec dosáhli vzácných úspěchů. Jest vidět, k jaké dokonalosti dospěti může pečlivě pěstovaná česká síla, česká obratnost. Když první přeborník (J. Šmídl) přeskočí výšku 5 stop a 7 palců, jiný přeborník (Kňourek) 5 stop a 7 palců a třetí přeborník (R. Novák, Cedar Rapids) 5 stop a 9 palců, a když nářad'ový cvičenec (Kňourek) skočí o tyči 12 stop a 6 palců — dále když při skoku zpřima, tedy bez všelikého obratu, kterým si atleti rádi vypomáhají, docílena jest výška 5 stop a 8 palců, jaké docílil s obdivuhodnou lehkostí a elegancí br. Novák ze St. Louisu, nemusíme Američanům rekordy jejich specialistů záviděti. U nich jest jen výkon, jemuž obětován jest všestranný tělesný vývin — u nás vidíme výkon, všestranný vývin, sílu, krásu! Tot' výsledek výchovy naší — výchovy sokolské!

Závody odbyty byly bez všeliké vážnější nehody — a sobotní odpoledne věnováno bylo přípravám k večerní akademii a nedělnímu cvičení. Škoda, že v poslední chvíli nebylo lze opatřiti potřebnou výzbroj pro šerm na sek; byli by nám podali bratři ze St. Louis ukázkou svého výcviku v tomto rytířském zápolu. Budoucně bud'tež veškeré přihlášky

k podobným mimořádným zápolům učiněny poněkud dříve, aby výbor mohl vše potřebné v čas zaopatřit.

V e č e r n í a k a d e m i e .

Při večerní akademii uvítal shromážděné starosta V. V. Br. J. Šiman, poukázav v řeči své na tu významnou skutečnost, že Chicago chová v středu svém bezmála polovinu členstva celé Obce. To měli by bratři chicagští mít na paměti a tu svoji početnou převahu též při každé příležitosti osvědčiti. Pořad evičební — jak já si sokolskou akademii představuji — neuspokojil. Předně byl příliš dlouhý a jelikož začalo se téměř až o 9. hodině a vynikal dlouhými přestávkami, protáhl se bezmála k půl noci. Dále postrádal tělocvičné rozmanitosti, neboť tři tělocvičné tance bylo poněkud mnoho. Působíme tak na veřejnost dojmem, jako bychom v tělocvičných hodinách žen nic jiného nepěstovali. A zde zřítí bylo první stínnou stránku, na které si v předmluvě stěžují. Na program večírku akademického, měl by býti přísnější dohled. Nemohli se místní vedoucí domluvit, tak aby každý, z nich podal nějakou jinou ukázkou tělocvičné tvorby? — Náleží k zastaneům pěkných evičení tanečních, ale nedávejme se jimi unášeti příliš daleko. Tento varovný hlas pronáším proto, abychom neupadali do výstředností, neb od krásné věci k nechutné výstřednosti jest jen malý krok. Jen odborný znalec jest s to postřehnouti rozdíly těchto evičení — laikovi imponuje jedno takové číslo, je-li vzorně provedeno, ale je-li jich mnoho, utrpí oblíba jejich velice a pak, jak shora podotknuto, šíří se tím mylné domnění, že eviky taneční tvoří u nás hlavní část v evičení žen, kdežto eviky ty jsou — či mají býti — jen doplňkem tělesné výchovy našich Sokolek. Členové Sokola Chicago provedli několik bílých skupin, které sice proti černému pozadí pěkně se vyjímají — ale přimlouval bych se pro sokolské akademie za skupiny skutečné, kde uplatněna jest síla. Tyto by zanechaly hlubší dojem, než-li skupiny jen na optickém klamu založené. Sokolky Tábor Slov. Lípy provedly tanec ruský, Sokolky Plzeňské tanec španělský a Sokolky Čechie tanec polkový. Sokolky Chicago provedly velmi pěkně kombinovaná evičení kůželi a provedení doplňovalo pěkně ladné sestavy, a br. B. Veselý rozjařil obecenstvo svojí mistrnou hrou na xylofon. Před O zpěvních a hudebních číslech referoval denní tisk. Před ukončením programu promluvil k shromáždění br. pořadatel dr. J. R. Jičínský a br. Lang představil shromáždění tři zakladatele první těl. jednoty v Chicagu, br. Pádeckého, br. Vasku a obě. F. Stejskala, jakož i několik dalších bratří, kteří více než 40 let v Chicagu na poli sokolském působí. Hudebním číslem byl program ukončen.

N e d ě l n í v e ř e j n é e v i č e n í .

Veřejná evičení, která pořádáme na ukončení závodů, mají býti korunou olympiád sokolských. Zde evičitelé podati mají ukázky skutečného tělocvičného krásna — zápol síly a křeposti má zakončen býti tělocvičnou poesí — ukázky síly a odvahy zde korunovány býti mají vrcholem tělocvičné krásy. Zde podány mají býti právě vzory tělocvičného estetického — nejen co se týče tvorby br. evičitele, ale i provedení. Krásná báseň trpí špatným přednesem — krásná tvorba tělocvičná trpí nedbalým provedením — a kde ani tvorba, ani provedení není stupně nejvyššího, nevyhovuje-li nejprávnějším požadavkům jak po stránce technické, tak i fyziologické a estetické — to nemá míti nikdy místa tam, kde dokumentovati chceme svůj pokrok, svoji vyspělost, kde cizinu přesvědčovati chceme, že výsledky výchovné práce naší jsou s to sněsti kritiku nejprávnější.

Zde nemá býti dopřáno sluchu výmluvám, proč to neb ono nemůže býti dokonalým — buď dokonalost nebo nic! — „Já“ musí býti zastíněno zájmem „My!“ — Tři neb čtyři evičení skutečné hodnoty pověsti o naší vyspělosti prospějí více, nežli celá řada evičení nedokonalých, v nichž

perly pěkných tvoreb se pak ztrácí. Cvičení pro nedělní odpoledne určená měla býti technickému výboru předložena, aby toto těleso o nich rozhodlo — a těleso toto pak rádo by neslo za celkový výsledek zodpovědnost. Nestalo se tak — nevím či vinou — a proto se nedivte, bratří, že kdo žárživě sřeží pověst Sokolstva česko-amerického vůbe a našeho sdružení zvláště — kdo snaží se přesvědčovati cizinu, že v technické vyspělosti Sokolstvo stojí po boku všech ostatních, že těmi tisíci nadšeného českého lidu opouštěl arénu — sklamán — roztrpčen. Dovedu se vpraviti v skutečnost, byť i nepříjemnou, dovedu uvážiti okolnosti, které nám v dokonalé práci někdy překáží — mám dosti zkušeností, abych nežádal nemožností — ale vidím-li, co vše bychom docíliti mohli při dobré vůli, pevné organizaci a při opravdové kázni, kterou se tak rádi honosíme — tu nedivte se, bratří, že vyřine se z pera na papír trochu té těžce potlačované trpkosti.

Cvičení zahájeno bylo vystoupením dětí našich tělocvičných škol. Bylo to evičení, které před časem pisatel pro podobné příležitosti sestavil a ať strhlo hlavy lidu k nadšené pochvale, přece jen nebylo to evičení, jak jsem si je v duchu kreslil. Uznávám tyto neblahé okolnosti, které vzorný náevik učinily skoro nemožným: a) dělo se vše s chvatem v poslední chvíli (jako obyčejně) a výbor technický byl tak pracemi přetížen, že po schůzích vždy na přesný nácvik nezbyvalo času; 2) evičení bylo změněno tak, aby v krátké době mohlo býti nacvičeno — ale tolik dnes máme právo očekávati, aby dorostenci naši dovedli provést bez zvláštní námahy pěkný dřep neb klon. Vidíme-li nedbalé provádění těchto evičení, pak musím připomenouti opět, že se v mnohých jednotách na přesné evičení prostných příliš nedohlíží — a zde přec má si malý evičenec osvojit eleganci pohybu. Sokolky provedly evičení rákosovými švihadly a při těch nesnázích, při tom nedostatku času a při tom návalu jiných prací, kterými byli vedoucí přetíženi, dopadlo evičení ještě dosti dobře. A tu malý dotaz: když vědělo se o sletu tak dlouho — proč musilo býti vše odkládáno až na poslední dobu? Nemohlo se začít s nácvikem o dva — ano až tři měsíce dříve?

Nežaluji — jen uvádím to jako příklad pro budoucnost, — bude-li to co platno. Prostná Sokolů též vyvolala bouře pochvaly — ale přimlouvám se za to, bychom pro budoucí vystoupení společné volili zase jednou evičení některým nářadím. — Není třeba ani ohlížeti se po nějaké symbolice — neboť ta se nikdy neosvědčí, není-li každý evičenec důkladně obeznán, co ta neb ona poloha znamená. „Umírající Gaul“ byl mnohými borei znázorněn tak, že by v ní ani znalec ten umělecký výtvar starého sochaře nepostřehl. — Plzeňské Sokolky (ses. Čejkova) provedly též symbolická prostná, jimiž znázorněny byly různé výkony athletické — ale eviky druhu takového lze k plné platnosti přivést jen Sokoly. Na Sokolkách bylo viděti, jak cizími, nezvyklými jim ty různé polohy jsou. — A ještě něco: španělský tanec Plz. Sokolek při akademii byl bezvadný, blížil se přímo k vrcholu výskolenosti — kdežto o provádění prostných bych nemohl totéž říci. Nevynikáme jen v jednom druhu evičení — ale hledíme podati hlavně při prostných krásné výsledky naší methodické výchovy. — Sokolky cedar-rapidské (br. Hašek) provedly několik šermířských pohybů s doprovodem hudebním — ale nebylo právě šťastnou myšlenkou, znázorňovati bodnou zbraní (koněf) šerm sečný. Má šerm bodno takovou zásobu krásných útoků, krytů a úniků, že není třeba sahati k pohybům sečným. — Sokolky slovenské, vedené br. R. Čermákem, evičily tenisovými raketami, ku kterémuž evičení vzaty byly některé prvky ze sletového evičení chie. Sokolek. Provedení prozrazovalo, že sestry necvičí ještě dlouho, a sestavy trpěly nedostatkem harmonického postupu. Dorostenky od Sokola Chicago (br. Paskovský) opakovaly své evičení tamburinami, Sokolky od jednoty Rozvoj (br. Ko-

trbatý) provedly tělocvičný valčík, a Sokolky od Čechie (br. Paul) opakovaly svoji polku ze sobotní akademie. Tance provedeny byly slušně. Družstvo bratří St. louisských (br. Roštik) provedlo pěknou novinku evičení toušem. (diskus), které zakončeno bylo efektním vrhem. Kdyby bylo bývalo možno provést je s doprovodem hudebním byl by pěkný dojem evičení toho značně zvýšen. Cvičenky Sokola Town of Lake (br. Koleno) provedly evičení kroužky, které bylo v naší technické příloze kdysi uveřejněno, ale změny v evičení provedené logický postup evičení rušily. Měníme-li libovolně tvorbu jiného, bývá výsledek tentýž, jako bychom chtěli měnit skladbu hudebního skladatele, neboť při takovém pokusu vloudí se do skladby rušivý ton. Sokolky Tábor Slov. Lípy (br. Pokorný) provedly pěkně opět ruský tanec ze sobotní akademie a Sokolky Sokola Chicago (br. Paskovský) opakovaly svá evičení kůželi z místa. Sestavení i provedení pěkné. Sokolky od Sokola Jonáš evičily na bradlech (br. Tesař) ale volbu některých cviků nelze schváliti. Na komihání na bradlech mohou odvážit se evičenky nejvyšší a pak před veřejností volme eviky jen takové, které evičenky úplně ovládají. — Malé evičenky z Town of Lake provedly ještě několik čísel — a škoda, že kvalita jejich nevyrovnala se daleko kvantitě. Pořad zakončen byl evičením na nářadí. Nutno projeviti plné uznání kapelníkovi br. Brouskovi, který celou řadu čísel se svoji kapelou doprovázel tak znamenitě, že nebylo nejmenší příčiny k stížnostem. Pořad celý mohl vyvolati mohutnější dojem, kdyby některá slabá evičení ukázková byla úplně vynechána a evičení Sokolek a Sokolů bylo ponecháno až na konec. — Tak se stalo, že tu a tam dojem pěkného evičení setřen byl evičením slabým a nechali jsme si ujíti příležitost zakončiti sokolský ten den evičením Sokolek a Sokolů, což vždycky diváky přivede v nadšení a toto nadšení bylo by bývalo krásným zakončením slavností našich. Obecenstvo sešlo se na 10,000 — důkaz to oblíbenosti naší. Zachovejte si, bratří, přízeň tu — a pracujte k tomu, aby ti tisícové mladého lidu, které nás zdravili s tribuny budoucně stáli na evičišti — v našich řadách. Tomu platí mé upřímné Na zdar!

Sjezdy evičitelů.

Hlásíme se při každé příležitosti hrdě k živlu pokrokovému — ale tam, kde jedná se o kroky mající za účel vyspělost po stránce technické, jsme úžasně zpátečnickými. Co nám dalo to pisateli, nežli zástupci našich sjezdů byli přesvědčeni o potřebě Výboru Technického — a když konečně výbor tento byl utvořen, nevím, jak dlouho to nyní bude trvati, než-li bratří naučí se pohlížeti k výboru tomu, co k tělesu směřodatnému. — Měli jsme za to — a po celá leta se za to přimlouváme — aby tam, kde — at' již místní jednoty neb Župa vystupují před veřejností — technické tvorby předloženy byly ústřednímu Výboru Technickému k schválení — ale až posud vše jde u nás starými oblíbenými kolejiemi.

Z čista jasna objeví se evičení určená pro to neb ono vystoupení — a to v době, kdy Technický Výbor nemůže jim více pozornosti věnovati, aby přípravné práce neztěžoval — a tak často za pochybení jednotlivců odnášeti musí celek. Nevyhovuje-li jeho tvorba přesně požadavkům, odnese to celek, poněvač se za to má, že ústřední výbor Technické evičení prozkouma la schválil.

Přimlouval jsem se několikrát za sjezdy evičitelské — ale jako obyčejně narazil jsem na kámen úrazu — finanční obětí. Jako by jednoty odváděly své příspěvky do ústřední pokladny jen za tím účelem, aby se v pokladně peníze hromadily! Ale ani v tom šetření nejsme důslednými: Pronesl jsem kdysi náhled, že jednací sjezdy naše byly by značně zkráceny, že by vykonaly mnohem více práce a že by nevyžadovaly tolik obětí, kdyby a) návrhy na opravy stanov napřed projednány byly v Župách; b) propracované takto ná-

vrhy kdyby předloženy byly sjezdu (čímž vykonáno bylo by polovice práce) a c) kdyby do sjezdu vysláno bylo nanejvýš pět zkušených, inteligentních zástupců za každou Župu (na místě zástupců za každou jednotu.) Výsledek by byl: 1) důkladnější práce a 2) menší vydání. — Ale k tomu se nejsme s to rozhodli. Na těžkopádný jednací sjezd vynakládáme tisíce — a sjezdy evičitelů neschvaluje, poněvač by stály peníze.

A jaký výsledek by nám přinesly sjezdy evičitelské? a) technické záležitosti, o nichž často jednají ve sjezdu jednacími zástupci, nemajíce o věcech těch žádných vědomostí, byly by projednány zde zkušenými znalci; b) V rozhovoru o jistých evičeních po stránce hygienické mnohé otázky byly by rozluštěny a v našem tělese panoval by o nich jednotný ustálený názor; c) Jeden neb dva dny věnovány by býti mohly různým evičením — neboť mnohým bratřím stačí jen dáti malý základ, a oni dovedou již vzdělávati se dále. Nepřinesl by takový — třeba jen tři dny trvající — sjezd tělesu našemu více dobra, nežli vyslání zbytečně velkého počtu zástupců do sjezdu jednacího? Přemýšlejte o tom bratří a sestry — a podejte své dobrozdání.

Výchova evičitelů.

Kdo navštíví schůzi Výk. Výboru a naslouchá těm ustavičným steskům nad úpadkem tělocvičné činnosti v jednotách — a to často v jednotách takových, které sloužily jako příklad ostatním, ten zamyslí se musí nad budoucností Nár. Jed. Sokolské jako organizace, která obrala si za první účel svůj tělesnou výchovu českého lidu. Nechci tím říci, že trvání našeho sdružení jest tím ohroženo — ale zdá se, že toho hlavního účele našeho čím dál tím víc se vzdalujeme a nenastane-li změna, nebude to dlouho trvati a naše tělocvičná činnost bude náležitě minulostí — a to v době, kdy tělesná výchova u cizích národů razí si stále cestu do všech vrstev lidu — kdy lékaři počínají obracet se k ní jako k nejvydatnějšímu prostředku v zachování lidstva při jeho tělesné zdatnosti.

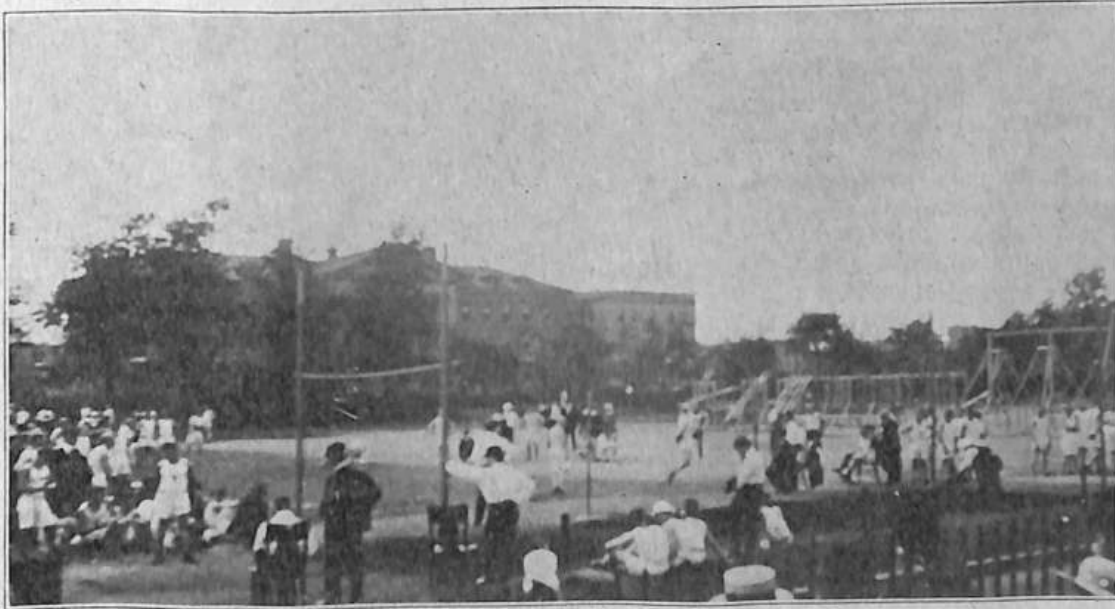
Jest pravda, že jednou z příčin oné ochabllosti jsou naše nedostatečné tělocvičny. Veřejná hřiště — školy — a cizí ústavy — vábí mládež tělocvičnými vzornými, čistými, opatřenými vším možným nářadím a tu mládeži zdejší nevezme to dlouho, rozhodnouti se pro to lepší. Ale to nedá se dnes více změnit a proto měli bychom vynaložiti veškeré své síly, veškeré prostředky, jimiž vládneme, na výchovu schopných sil evičitelských. Ta jest naší jedinou spásou — jedinou záchranou. My víme, že i tam, kde tělocvična svému účelu nevyhovuje, přece ještě jest potěšitelná činnost, vedli evičení schopná, zkušená síla učitelská.

Vysláme do jednot společného evičitele. Lepšího fedrovatele myšlenky sokolské, nežli jest br. Sedlák si přáti nemůžeme. Jest on Sokolem nadšeným, evičencem vyškoleným, evičitelem dobrým. To jest jen dobrý počátek. Jeho pobyt v každé jednotě jest přece jen poněkud krátký — a my nesmíme zde přestati. Společný evičitel klade základy, povzbuzuje k činnosti a my musíme na základech položených budovati dále. Od vlasti staré jsme odloučení a nelze nám odtud poučení očekávati ještě po delší dobu. Musíme sami chopiti se práce: co zbývá nám činiti? K doplnění činnosti br. Sedláka pořádejme všude, kde to možno pokračovací domácí kursy, a obraťme pozornost k vydávání odborných spisů a měli bychom se zmociti i na sjezdy evičitelské. Víme, že jsou mezi námi Sokolové, kteří pohlížejí úzkostlivě na každé větší vydání — ale našim úcelem jest šířiti odborné vědomosti v řadách našich — neboť to jest dnes to jediné, co musí zachrániti nás před úpadkem jako organizace sokolské, organizace tělocvičné. Plné kasy nám málo prospějí jako jednotám sokolským, když při těch plných kasách budou naše tělocvičny prázdný!

Z řeči br. Karla Milčice, St. Louis, Mo. před sletem.

Nadehází opět čas, kdy Sokolstvo naše ku svým svátkům se chystá, nastává slet a závody Župy střední v Chicagu, Ill. Již příští týden sejde se tam ta naše mládež sokolí k závodění, sejdou se i ti staří, a také naši hoši St. Louisští účastní se závodu, v jejich prospěch dnešní zábava jest pořádána. Slety a závody sokolské bývají z pravidla slavnostmi radostnými, účastníci tak rádi nechávají se unést nadšením, i širší obecnost bývá uchváćeno tímto duchem. Po dva roky již však zkaluje nám radostnou mysl vzpomínka na starou vlast, to nadšení bývá ochlazenno mrazivým dechem utrpení bratří našich a všeho lidu v Čechách, tak jako by až sem k nám zaléhal rachot děl a výkřik ubíjeného lidu! Mám promluvit k Vám dnes přátelé několik slov, však nikoliv radostných, jak by se k dnešní slavnosti hodilo, nýbrž na přání Místního Národního Sdružení připomenouti Vám dnes utrpení předáků národa našeho v Čechách. Není tomu dávno, četli jste zprávu, že odsouzeno několik vynikajících mužů českých, jako Dr. Kramář, Dr. Hajn a jiní a před týdnem došel nás dopis, že pochopově vlády rakouské uvrhli do žaláře také básníka a spisovatele Jos. Svat. Máchara. Žaláře rakou-

a v Rakousku pod dusnou vládou vychovávali nedobré občany ale poslušné, poddané. Však zaburácel revoluční vichr březnový v 48 roce a Matternicha s jeho smečkou smetl. Národové rakouští bouřili se, však revolta potlačena, aby učinila opět místo reakci a pověstné vládě Bachově. V Uhrách po revoluci měla žně šibenice a ne jediná, celé řady jich postavili k popravení delikventů; a naše české lidi po bouři svatodušní posílali na Špilberg, Kufstein a jak se všechny tehdejší "festunky" jmenovaly. Také italští vlastenci poznali v plné míře, co znamenají rakouská vězení, vzrušující jest líčení zkušeností jejich. Naši lidé přechali až sem do Ameriky a jednoho z nejlepších mužů, kterého národ náš měl v těch dobách, Havlíčka, nám uštvali. Havlíček, jehož památný soud porotní v Kutné Hoře osvobodil, poslán byl z pouhého administrativního nařízení do vyhnanství v Brixenu, odkudž se již téměř umírající navrátil. Tak jednala justice a vláda rakouská v osvěceném 19. století. Žalářováním, persekucí, censurou, nově tehdy založenými žandarmi a špiclovskou policií udržovala se v Rakousku vláda, až zase krvavá porážka na pláních solferinských r. 59. přivedla částečně obrat a nastala zase cesta ku vládě konstituční, třeba jen

Ze závodistiě v Douglas Parku v Chicagu, Ill. Fotografie br. Fr. Filipa, Cedar Rapids, Iowa.

ské, kdyby tak mluvití mohly — jaké utrpení prodělali v nich političtí provinilei. Kolik vzdechů, a zoufalství byly svědky ponuré zdi chodby jejich. — O starém panovnickém rodu Bourbonů zachovalo se přísloví, že ničeho nezapomněli a ničemu se nenaučili. Totiž, nezapomněli a neodložili vlastností zých, aniž se přiučili novým, lepším. To samé možno říci o tom našem roztomilém Rakousku, ono také ničeho nezapomnělo a ničemu se nenaučilo. Ti národové, kteří svobodnou volbou pomohli k založení panství Habsburků, k založení Rakouska, brzy pocítili sami na sobě železnou ruku nové vlády. Od r. 1526, tedy již brzy 400 let táhne se jako dlouhý řetěz ten zápas národa našeho s Vídní. Stačilo k tomu pouhých sto let k době bělohorské, aby národ náš téměř umučili. S neslychanou krutostí národ ožebračen a nejlepší lidé museli do vyhnanství. — Však nemusíme choditi vždy pro příklad k době bělohorské, obraz zhoubné činnosti Rakouska podává velmi jasně i první polovice 19. století. Když Francie vykrvácela a Napoleon odklizen, bylo Rakousko diktátorem Evropy a vůdčím duchem jeho byl kníže Metternich po řadu let, kterého zlým duchem Evropy nazývali. Zdálo se, jakoby hlavním úkolem jeho bylo, aby každý záblesk svobody hned v zárodku zahubil. Bylo ticho v Evropě

zdánlivé. Snad i nyní ta nová vláda, těžká děla Ruska promluví řečí srozumitelnou a přivedou také obrat.

To Rakousko jednávalo vždy jako ten čert, který když stonal a bylo mu velmi zle, sliboval, že bude hodným až se uzdraví, však ty sliby jeho měly zrovna takovou cenu, jako sliby toho čerta! — Říkává se někdy o Anglii, že jest to perfidní Albion, totiž věrolomná Anglie, jak pak by měl národ náš nazývatí to své Rakousko? Kolik slibů ono zrušilo? Říkává se, že jsou hříchové, které nejsou k odpuštění. Takovým hříchem hrozným, jest také tato válka, bez souhlasu jeho národů a proti vůli jejich vyvolaná, tou posadila vláda rakouská hříchům svým korunu! Nejenom, že vyvlékla lid do boje proti barbarským Slovanům, ubíjí a mrzačí ho po tisících, ano pronásleduje, žalářuje a hubí nejlepší naše lidi. — Tedy i Machar v žaláři, prý pro v Americe otištěnou báseň, ono vlastně důvodů nějakých neb důkazů netřeba, na nepohodlné lidi mají v Rakousku nyní vojenské soudy, a znám jest dobře epigram Havlíčkův: "Vojenský soud, to je samec, ten odsoudí jen to práši, on má svoje paragrafy, všecky v jedné patrontaši."

Bylo by záhodno vylíčiti podrobně činnost Macharovu, však dnes není k tomu příležitost, doba byla krátká. Dnes

stačí říci, že Machar v naší době jest jedním z nejsilnějších básníků a spisovatelů českých. Nepsal básně své a svou prosu jenom k vůli uhlazení formy, on jimi v první řadě k národu svému mluvil v dobách nanejvýš vážných. Má v národu našem mnoho přátel, měl ovšem také své protivníky, svojí šířavou satirou tepal ostře mnohé ty poklesky a hříchy v národě našem, byl takřka svědomím svého národa. Každému z Vás známo jest přísloví: Pro pravdu se lidé nejvíce zlobí, není vždy snadno, ani radno pronést otevřeně úsudek nemilý! Však Machar smýšlel s národem svým dobře, přál si míti národ silným, zdravým; vždyt' víme sami ze své zkušenosti, že nebyly poměry v Čechách v posledních letech před válkou právě ideální, že něco bylo shnilého ve státě, dánském. Tato válka při vši hrůze své přivede Čechy bez rozdílů k poznání, že bratry jsou, že rána zasazená národu všechny stejně bolí, že jest úplně z místa potírati se pro různé zásady mezi sebou, ale že nutno čeliti společnému nepříteli. — Tedy i na Machara vztáhlo Rakousko ruku a vrhá jej do žaláře. České Národní Sdružení odpovídá na tento hřích, pořádáním protestních schůzí, jimiž má býti dán výraz smýšlení Čechů amerických a zároveň chce rozvinouti činnost ještě úsilovnější. Jelikož nebyla příhodná doba svolatí zvláštní schůzí, použito dnešní zábavy, aby i u nás Machara vzpomenuť bylo. — Sestry a bratři! Žijeme ve veliké době, velké věci se odehrávají, dohra této veliké tragédie evropské může přinést veliký obrat pro celý svět a zvláště pro národ náš. Po celé 300 let neprodělaval národ náš dobu tak kritickou, jako právě nyní. Na jedné straně hrozí nám záhuba a na druhé dennice nové doby pro nás vychází, jitřenka nového žití národu našemu zasvitne, nezakalí-li ji též mrak krutého osudu. Přátelé! Presidentu našemu Wilsonovi vděčíme, že při jedné své řeči prohlásil zásadu, že i malí národové mají práva, aby zvolili si sami takovou vládu, pod jakou žítí chtějí. Mnozí z nás někdy žehrali na tuto zemi, že není v ní dosti svobody, a přece Amerika dala světu muže, kteří hájili a hájí až do dnes mnohdy zásady pro lidstvo ty nejdrahocennější. Jak krásná jsou slova nesmrtelného Lincoln, která pronesl ve své klasické řeči na bojišti getysburském, že ti muži, kteří tam padli, obětovali životy své, aby vláda lidu a pro lid nevyhynula na této zemi. Jak vysoko stojí president amerického volného národa nad takovým panovníkem z boží milosti, který nejen že národy své utlačuje, ale ještě k vůli výboji miliony lidí do neštěstí vrhá! Přátelé. Udalosti posledního týdne posílily značně naději naší v lepší osud, bratr Rus mocnými údery buší na brány Rakouska (rozdrtí-li je, srazí i okovy s rukou národa našeho). Rozhodný okamžik může se v krátkém čase dostaviti, kdy bude třeba našim lidem jednat. Tu nemůžeme zůstat lhostejnými a jest nutno, pokud každému z nás možno, aby pomoci se přispělo. V této době měli by naši lidé čeští v Americe býti v jednom šiku, bez rozdílu smýšlení politického i víry. Všichni jsme Češi, s osudem národa svého máme cítiti všichni — a přijde-li doba, že budou naši volni, bude to radostí nás všech!

Bratři závodníci! Jednota naše vysílá Vás na závody do Chicaga a máte tam zastupovati sbor svůj v té nejdůležitější stránce jeho činnosti totiž ve cvičení, v tělocviku. Jest přirozeno, že každého závodníka snahou jest, aby palmy vítězství, věnce vavřínového dosáhl, však ceny, ani ne ta první, nejsou našim účelem, ony mají býti vzpruhou k silné činnosti. Budete zápoliti s dobrými evičenci a dobudete-li některé ceny, bude zajisté zasloužená. Však i když nedosáhnete mety té nejvyšší, přivítáme Vás s radostí zpět, přinesete-li si ze závodů tu hlavní cenu, totiž chuť k další usilovné práci k zdárnému cvičení. Přejeme Vám št'astnou cestu, dobrý úspěch a opětně št'astný návrat do našeho starého St. Louisu. Na zdar!

PAMĚTIHODNÉ UDALOSTI, NAROZENÍ NEB ÚMRTÍ VELKÝCH MUŽŮ ČESKÝCH I JINONÁRODNÍCH.

ČERVENEC.

1. 1833 * v Praze Eliška Pešková, dramatická umělkyně a spisovatelka.
2. 1881 Garfield, 20. president, smrtelně postřelen.
3. 1866 Bitva u Hradce Králové.
4. 1776 Prohlášena neodvislost Spojených Států severoamerických.
6. 1415 Upálen v Kostnici Mistr Jan Hus.
9. 13357 Karel IV. položil kámen základní ke kamennému mostu v Praze.
10. 1834 * v Praze Jan Neruda, český spisovatel a nejčelnější zakladatel českého básnictví doby nové.
14. 1420 Bitva na Žižkově.
1773 * v Hudlicích Jos. Jungman, patriarcha novověké literatury české.
18. 1870 Odhlasováno dogma o neomylnosti papežově.
19. 1870 Franice vypověděla válku Prusku.
21. 1773 Zrušil papež Kliment XIV. řád Jesuitů.
22. 1893 Nansen Fridtjof vyplul k severní pólě.
24. 1803 * Frant. Alex. Dumas starší, slavný spisovatel francouzský.
25. 1894 Slet N. J. S. v Omaze.
28. 1869 † v Praze Jan Ev. Purkyně, český učenec jména světového.
29. 1914 Zahájena světová válka v Evropě.

DOŠLÉ ZDRAVICE KU SLETU ŽUPY STŘEDNÍ.

New York, N. Y. 23. června.

Bratři a sestry: Ve dnech slavnostních jsme s Vámi duchem, přejíce zdaru voláme v před za volnost a svobodu silou spojenou. Jednota Dělnických Amerických Sokolů.

Detroit, Mich, 23. června.

Mnoho zdaru Vašemu sletu a závodům Župy Střední přeje T. J. S. Podlipný v Detroit, Mich. Na zdar!

St. Louis, Mo. 22. června.

Upřímné blahopřání ku padesátiletému jubileu Sokolstva chicagského, sletu a závodům zasilá s upřímným sokolským pozdravem a přáním mnoha zdaru v další práci sokolské a národní. Těloevičná Jednota Sokol St. Louis, Mo. J. J. Holman, starosta. Josef Král, tajemník.

Omaha, Neb. 24. června.

Bratři: K Vašemu sletu a k oslavě padesátiletého založení prvního sokolského sboru v Chicagu voláme Vám srdečně Na zdar! J. J. Mík, župní jed.

St. Louis, Mo. 25. června.

Bratři: Na zdar sletu a vřelé blahopřání k padesátiletému trvání Sokolstva v Chicagu i sdružení slovanského Sokolstva. A. J. Čejka, starosta.

St. Louis, Mo. 23. června.

Mnoho zdaru závodům Župy Střední a tím povzbuzení ku další práci sokolské. J. J. Holman.

Chicago, Ill. 25. června.

Ctění Národní Jednotě Sokolské, et. pořadatelstvu sletu, — Vážení pánové: v den, kdy řady Vašich statečných boreů a řady Vašeho členstva se šikují k přehlídce, jež bude výrazem Vaší síly a 50ti letého poetivého snažení pro ušlechtilou výchovu naší mládeže v pevné muže a vyspělé ženy, naše národní organisace má za svou povinnost vzpomenuťi vděčně jménem celé větve českoamerické Vaší neúnavné a příkladné

práce také na poli výchovy národního uvědomění. Vaše ochotná a štědrá podpora věci národní a práce naší pro samostatnost národa Tyršova a Fuegnerova zasluhuje, aby právě v den Vaší slávy byla vzpomenua co nejvděčněji.

Váš slet, Vaše slavnostní dny necht' jsou novým východiskem k vyšším ještě metám, necht' jsou novým pokrokem na dráze úplného zdokonalení českého člověka a konečného dosažení ideálu Tyršova! Všem těm ušlechtilým Vaším pracovníkům vedeným touhou po našem národním ideálu voláme z upřímného srdce sokolské Na zdar!

Za ústřední výbor Českého Národního Sdružení

Dr. Fisher, předseda.

Ct. Slavnostnímu Výboru N. J. S. v místě.

Bratři. Tímto oznamuji, že Výk. Výbor Župy Fuegner Tyršovy na Vaše pozvání vyzve veškeré br. jednoty, by se v plném počtu zúčastnily Vaší slavnosti 50ti letého trvání Sokolstva v Chicagu. Připojujeme zároveň naší upřímnou gratulaci k Vašemu "padesátiletí", nebot' bylo Vám pracovat, zvláště dříve za těžkých poměrů. To má svůj význam pro nás a pro celou českou větev v Americe!

Podotýkáme zároveň, že naše rozhodnutí nestalo se z důvodů agitačních pro nás (t. j. pro náš slet) nikoliv. Vyhověli jsme vždy Vašemu pozvání, vzdor tomu, že naše slavnosti byly vždy Vámi ignorovány a tu i tentokrát vyhovíme — ne snad k vůli Vám, ale k vůli myšlence sokolské, pro kterou se vždy a všude obětujeme! — Na zdar!

Za Župu Fuegner—Tyršovu Fr. Martínek, jednatel.

Župě Střední, N. J. S.

Ctění bratři:— Jméнем Těl. Jed. Sokol v Town of Lake, oznamuji Vám, že naše jednoty účastní se Vašeho sletu spojeného se závody a slavnostní jubilejí, ve dnech 23., 24. a 25. t. m. Blahopřejeme Vám!

Súčastníme se průvodu, jakož i akademie, oficiálními zástupci povězeni jsou bratři Rud. Vacek a V. K. Soukup. Se Sokolským Na zdar! znamenáme se za Těl. Jed. Sokol v Town of Lake

Rud. Vacek, starosta.

K. Soukup, tajemník.

Baltimore, Md. 19. června.

Ústřední Výbor Župy Střední, N. J. S. ve Sp. Státech.

Pořadatelstvu závodů župních! Přiblížily se nové slavnosti, v nichž Střední Župa, N. J. S. ve Spojených Státech podá důkazy své síly a práce na poli myšlenky sokolské.

Bratři! My příliš jsme vzdáleni, než abychom osobně mohli přihlížeti ku radostným výsledkům Vašich snah, ale v duchu budem u vás a budeme radovati se z úspěchu a zdaru Vašeho. Chováme vroucené přání, by závody Střední Župy N. J. S. byly mohutnou manifestací myšlenky sokolské, by byly nejen projevem zdatnosti a síly lidu českého zde v Americe, ale aby byly projevem národního uvědomění a žhavé lásky naší ku drahé domovině tak těžce zkoušené! Je důkazem nezdolnosti lidu českého, že právě nyní, kdy český člověk ve své vlastní domovině je zlomen odvčkým nepřitelem — že On jinde, daleko od vlasti projevuje svůj jarý život. V ohledu tom, závody Střední Župy N. J. S. jsou důležitým historickým projevem dnešní doby a proto přejeme Vám, bratři, úspěchu všestranného. S přáním zdaru a bratrským pozdravem Na zdar! znamenáme se za Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.

Anton Franz, starosta.

Karel Matoušek, taj.

St. Louis, Mo. 20. června.

Slavnému Výboru pro Slet a Závody a všem Sokolům Závodníkům a Sokolkám v Chicago, Ill.

Milé děti:— Musím Vás tak jmenovati; Vy všichni, kteří dnes oslavujete 50ti leté zrození Sokola v městě Vašem u příležitosti sletu a závodů; těším se s Vámi, ač již velmi

stár, vzpomínám v letech 1865, kdy jsem byl jeden z těch, který pomáhal založiti první tělocvičný spolek Sokol v St. Louis, Mo. Ještě dnes vstupují mě slze radostí do očí, když si vzpomenu, že minulého roku tomu 50 roků, co jsem byl mezi svými dětmi při oslavě Sokola v St. Louis, těšil jsem se se všemi, kdo byli Sokoly. Ani ve snu mě nenapadlo, při budování Sokola v St. Louis, Mo., že dočkám se těch let, kdy v této zemi daleko od naší milé vlasti, v době právě pohnuté, budu ještě se radovati z práce, kterou jsem rád obětoval pro naši českou národnost. Nepomyslel jsem si, že za padesát roků Sokolstvo stane se pevnou hradbou lidu českého v této zemi, že zmohutní ve velké slavné Národní Jednotě Sokolské. Přeji všem Sokolům a Sokolkám mnoho úspěchu a zdaru. Jen spějte dále za cílem Vaším. Volám Vám všem Na zdar!

Váš J. B. Erben.

St. Louis, Mo., 23. června.

Bratři:— V době přítomné slavíte upomínku na 50ti leté výročí založení prvního Sokolského spolku ve Vašem městě; jakož i slet a závody Župy Střední Nár. Jed. Sokolské. Ve dnech těchto pro Vás všechny tak významné, přeji všem dobrého úspěchu. Necht' Sokolstvo v této zemi roste, vzkvétá a dojde k metě všech úspěchů. Přeje všem dobrých výsledků a uspokojení Na zdar!

Vác. K. Tríska.

New York, N. Y. 25. dubna.

Těl. Jednota Sokol, New York, Župě Střední N. J. S.!

Těl. Jednota Sokol v New Yorku se cítí býti povinna pověřiti tímto svého bratra Antonína Poláka jako svého zástupce při Vaší slavnosti 50ti letého založení Sokolstva v Chicagu, ve dnech 23., 24. a 25. června 1916. Přejeme Vám mnoho zdaru, by průběh slavnosti, sletu i závodů byl co možná nejskvělejší a zároveň další činnosti voláme naše sokolské Na zdar!

Za Těl. Jed. Sokol—New York!

Josef Modr, starosta.

Václav Kozák, taj.

N. S. Pittsburgh, Pa., 17. júna 1916.

Slavnostní výbor pre slet a závody Župy Střední, Chicago, Ill.

Milí bratia! Na pozvanie zasláte na Tech. Odbor mómžem vám zdelit', že vyzvali sme Župu L. Štúr, sidlom v Chicagu, že by sa slavností vašich súčasnila, zároveň splnomocnený je br. Štefan Huska, I. podvelitel, aby zastupoval úradne T. S. J. Sokol na slavnostiach vašich. Zdar dielu Vašemu!

Za Tel. Slov. Jed. Sokol

M. Poláček, hl. velitel.

Beloit, Wis. 21. června.

Rád bych byl s Vámi, bratři drazí a sestry u příležitosti sletu a závodů Vašich, již proto, že náležím k těm, již před padesáti lety začali jsme na roli sokolské v tom našem Chicagu. Přistoupil jsem tehdy ke klubu, jakž zatím jsme říkali a to s bratry F. Krehem a Jakubem Kandlíkem. Bylo roku 1866 a tu již byli bratři Jakub Pádecký, Václav Němeček, bratr můj, Franta Stejskal, Josef Vaska, Alois Uher, Adolf Chládek, Jan Vavřín st., Josef Novák, Karel Pankrác, Jan Borecký, vedle prvotních svolavatelů prvé schůze Franty Nováka, Antonína Jurky, Jana Kálala a Franty Hlavína i mnoha jiných, jichž jména si již nepamatují. A když byl odbor náš prohlášen jako spolek tělocvičný Sokol, tak jsme začali evičit, jak to šlo. Abych dostal lepší zkušenost v tělocviku, chodil jsem jednou týdně do německé tělocvičny na N. Clark ul. Tam jsem získal konečně jednoho Turnéra, evičitele a ten k nám docházel každý pátek. Alois Uher učil žačto dle jeho návodu, pak Jakub Pádecký a já za půl roku zvolen byl evičitelem jednoty a jak to šlo dál, to si můžete myslet, když bylo v začátcích a vše v cirku a jinde u Turnérů na výletech museli jsme odkoukat, jak se dalo a pak "doma" prováděti, jakž jen jsme dovedli. Ten náš

duch český hledal v tom Sokolu útvar projevu svého národního chtění a pokud se podařilo vidíme dnes po padesáti letech i těšíme se práci vykonané. Na zdar! Jan Němeček.

SLET A ZÁVODY ŽUPY FUEGNER TYRŠOVY.

Když v sobotu v den 1. července přišli jsme se podívat do Plzeňského Parku, kde odbývaly se závody Župy Fuegner Tyršovy, tedy celé organisace, shledali jsme, že byl ten zájem veřejnosti na vlastním zápolu asi zrovna takový jako o závodech naší Župy jedině. Do práce šlo se čile vedením br. Košaře a mnozí z našich soudili. Jinak nepozorovali jsme podstatných rozdílů, leda snad, že závodní řád s naším poro-

Br. Jan Martiny ze "Sokola Chicago" vítěz v krásoskoku do vody.

vnati by se nemohl. Bylo tu několik pěkných ukázek povinných i volných na nářadí a v prostných šlo dosti dobře. Setkali jsme se tu s několika bratry i sestrami jednoty kdys k nám v Clevelandě náležející Nová Vlast a nemůžeme tvrditi, že by byl "český kraj" po stránce výchovné byl přispěl jim ku zvláštnímu vyniknutí, ba naopak, prvými nebyli ani ve středním, ani nižším oddělení. Ve vyšším nebyli vůbec. Celkový výsledek byl následující:

Vyšší oddělení: První cena — Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, 410.1 bodu. Druhá cena — Sokol Slávský, Chicago, 384.1 bodu. Třetí cena — Sokol Mladoček, Racine, Wis., 356.8 bodu. Na čtvrtém místě byl Sokol Havlíček, Cleveland, O., s 344 body. Z jednotlivců obdrželi Karel Oselka od Sokola Havlíček-Tyrš, 68.8 bodu, Josef Král od Slávského Sokola, 67.3 bodu, o třetí ceně bylo nutno rozhodnouti mezi

V. Kučerou od Sokola Mladočech a Ottou Rovovským od Sokola Havlíček Tyrš, z nichž každý dostal 66.9 bodu. Po vzdání Ronovského připadla konečně třetí cena Kučerovi.

Střední oddělení: První cena — Sokol Slávský, Chicago, 372.7 bodu. Druhá cena — Sokol Nová Vlast, Cleveland, O., 357.2 bodu. Třetí cena — Sokol Slávový, Chicago, 353.6 bodu. Na čtvrtém místě Sokol Havlíček-Tyrš s 339.6 bodu, na pátém rovněž Sokol Havlíček-Tyrš s 320.3 bodu, na šestém Sokol Komenský z Chicaga s 310.9 bodu, na sedmém Sokol Havlíček z Clevelandu 308.2 bodu. Z jednotlivců dobyt ve středním oddělení první ceny Ludvík Košťál od Sokola Komenský s 6.5 bodu, druhá cena připadla Josefu Vondráškovi od Sokola Slávový s 65.8 bodu, na třetím místě pak byl Miroslav Pěničik od Slávského Sokola, jenž dobyt 65.1 bodu.

Nižší oddělení: První cena — Sokol Palacký, Detroit, Mich., 379.6 bodu. Druhá cena — Sokol Komenský, Chicago 348.7 bodu. Třetí cena — Sokol Havlíček, Cleveland 346.4 bodu. Dále získali Sokol Moravan, Toledo, O. 341.6 bodu. Sokol Mladočech Racine, Wis. 340.1 bodu, Sokol Nová Vlast, Cleveland, O. 337.4 bodu, Sokol Slávský 335.2 bodu, Sokol Havlíček-Tyrš Chicago, 334.9 bodu, Sokol Slávový 319.5 bodu, Sokol Havlíček-Tyrš 312.4 bodu a Sokol Fuegner 266.6 bodu. Pro vítěze v každém oddělení byly určeny zlaté, stříbrné a bronzové medaile. Rovněž vítězná družstva a jednotlivci na různém nářadí odměněni cenami a diplomy.

Závod o přebor. Z nejujímavějšího tohoto zápolu vyšel tentokrát opět vítězně Otta Ronovský od Sokola Havlíček-Tyrš, jenž dobyt přebornictví i na posledním župním sletu v Clevelandu, O., přede dvěma roky. Ronovský dobyt úhrnem 112.8 bodu. Na druhém místě byl Sokol Fr. Pliska od Sokola Palacký z Detroit, jenž dosáhl 11.2 bodu, třetím pak byl Sokol Ladislav Čáp od Sokola Havlíček-Tyrš.

O sokolské akademii u večer byla veliká návštěva a pořad opravdu krásný, dýchalo z něho něco tak svěžího, opravdu sokolského, jež vedle ukázkových čísel vyvrcholilo hlavně v živých obrazech, jež slovem doprovodil br. Vojta Beneš. Slova jeho nejen že přiléhala znamenitě, ale byla tak volena, že bouřný potlesk je provázel. Obrazy v celku byly pěkné uspořádání vhodné. Čísla zpěvní župního pěveckého sboru byla novinkou, to jest skladby br. Hessa na slova Macharova a Košařova: "Na poplach" a "Červená košile". Líbilo se nám, protože dokazovalo i zde, že jsme schopni i v tom ohledu vlastní tvorby, kdežto ve evičení při ukázkovém žen mnohé bylo z knihy Čermákovy prvků základních a to hlavně v neděli, kdy sotva průvod došel v tom byli jsme rovněž zastoupeni z naší N. J. S., dalo se do deště. Borec, Sokolky a mládež obého pohlaví evičili dobře, že za lepší pohody obraz ten lepší by se byl vyjímal, kdož může upříti. Ale na jedno nutno upozorniti, že v té mládeži v tom budoucnu Župy jest tentýž materiál, jako u N. J. S. a v jednotách našich vůbec, totiž v nestřežené chvíli mluví tam mládež, ba i někteří borec mezi sebou anglicky, jakž druhý pouze nám se vytýkalo! Jest jen důkazem, že ten příboj našeho okolí, našeho prostředí i dané poměry mají tytéž vlivy na dorost tam, jako u nás, třeba jsme si přiznati chtěli či nic. V celku slet i závody Župy Fuegner Tyršovy se zdařily a mnozí ti hosté z jiných měst dojistá jen litovali, že v tom "městě zahrad" tak mnoho přišlo a že přišli o mnohou lepší podívankou za projížďky městem v pondělí po sletu.

Tak po našich minuly i tyto slavnosti za hojně účasti lidu o sletech, ano ani Č. N. S. se nezapomnělo a již pak konaly se přípravy ku závodům a sletu, jakož i sokolskému sněmu bratří našich Slováků. Závody začaly dne 7. července, slet dne 9. července a sněm v Plzeňském Sokole, dne 10. července s přehlídkou ručních prací žen slovenských, vedle celé řady všelikých večírků divadelních, přednáškových a p. Však o tom příště.

DOPISY.

San Francisco, Cal. 18. června.

Spojené české spolky v San Franciscu připravují se k pořádání bazaru. Agitace je v proudu a těšime se, že náš bazar, pořádán ve dnech 3., 4. a 5. listopadu, v Sokolovně, Page Str. 739, bude dostaveníčkem všech českých duší na Pacifiku. Upozornujeme znovu na důležitost této akce.

Zpráva o uvěznění básníka Machara a konfiskování jeho spisů se nás všech nemile dotkla. Nejlépe se pomstíme rakouským katanům, čtením Macharových spisů, které v hojném počtu v naší knihovně máme. Ale, musíme více, než čísti, musíme Macharovi rozuměti. Myslím, kdyby takoví "také vlastenci", chápali Machara, dopadalo by to s námi v Americe jinak. Prostějovský učitel Jaromír Vávra nám řekl v čem je Machar český. Praví, že českost je slovo kulaté. "Ve jménu českosti se u nás zlořečí a blahořečí lidem. V čem je Machar český? V čem se jeho češství jeví a jevit musí? Dle mého soudu v mravní opravdovosti jeho základní rys povahy české duše je mravní. Z této opravdovosti rodí se především upřímnost — Machar se nedělá lepším, než jest, on nezatočívává své vlastnosti (Konfese, které otiskují právě Zájmy Lidu); z této opravdovosti se rodí dále pravdomluvnost — Machar se pravdě sebe trpí nikdy nevyhýbá, a konečně se z této opravdovosti rodí nebojácnost — Machar se neohlíží, jaké následky jeho vystoupení pro jeho osobu bude mít. K této opravdovosti se druží láska. České srdce hluboce a vřele — až vášnivě — miluje a tato láska českého srdce je silnější než smrt, neboť ono milováním věčným miluje — vedeno svou mravní opravdovostí miluje právě a nenávidí, musí z duše nenávidět všechnu podlost, nízkost a špatnost. A z této lásky se rodí bolest trpká a palčivá nad vším, kde nutno rány zasazovat — věrte, že Machara každá rána, kterou v svém životě uštědřil komukoliv, víc bolela, nežli toho komu platila. On je to "ryzí české srdce" o němž nám pravil Neruda ve svém kšaftě "Pátečních zpěvech", že letí tam, kde se nejvíce hemží naši nepřátelé a kam máme, jsme-li "věrné české děti" za ním jít." —

Těm, kterým to patří, připisují jeden Macharův veršik:
Vlast bylo heslem jich; jí dali často žití
v písních a novinách při toku vín a piv
"až do těch hrdel svých" — (Je těžké živobyťi)
proto ne "do statků", neb člověk chce být živ!

Detroit, Mich., 22. června.

Oslava Technického spojení 4. června T. J. S. Podlipný a Sokola Palacký od Župy Fugner-Tyrš se uskutečnila a dobře se vydařila. Celkový výsledek bude snad oznámen br. dopisovatelem T. J. S. Podlipným.

Cvičení některá dělala dobrý dojem až na některé technické výjimky a načež chci též upozorniti.

Předně byl nástup všech cvičících k nimž bylo promluveno br. Kosařem od Župy F. T. z Chicaga, pak nastoupily malé dívky ke cvičení; cvičily okolo sloupu na něm připevněné pentle bílé a červené. Cvičení nevyhovovalo na takovéto vystoupení a br. cvičitel ještě znepríjemňoval strkáním dívek na místo, když chybily svoji cestu v onom proplétání, což činilo dojem sklíčeným.

Dívky dosti dobře na cvičení ale cvičení samé bylo jednostranné, bylo viděti děvčata jen upažovatí a vzpažovatí a opět ty samé prvky.

A hoši! Chudáci, jak mi jich bylo líto! Úzkostlivě se dívali na vše strany, jako kdyby na ně stříkal studenou vodu. Cvičení obtížná a vůbec nena cvičena. Každý hoch dělal něco jiného, neb chtěl cvičit ale nevěděl co. Bylo mi jich

opravdu líto, cvičení dokončeno nebylo. A jak odenázeli, může si každý představit. Divím se, že něco podobného se může obecnstvu předvádět na oči.

Prostná určená pro slet Ž. F. T. byla cvičena dobře, jen že se nemohlo lépe uplatnit neb stály stromy mezi cvičenci.

Též clevelandské Sokolky od "Nové Vlasti" cvičily dobře a některé velmi dobře tělo cvičný tanec.

A detroitské Sokolky, cvičily tělo cvičný tanec určený pro slet Župy Severových. N. J. S. Cvičení bylo drobet těžké pro začátečníky. Některé daly sobě záležeti ale některé cvičily tvrdým tempem, ta neladnost a tuhost těla byla velmi patrna. Ačkoliv omluvitelné bylo, že bylo polovic cvičenek, které tance tělo cvičné před tím ne cvičily. Pak následovalo cvičení na nářadí. A opět opakuji, že na veřejném nejlépe jest předvádět cvičení volná. Školní výkony obecnstvo unavují. Lid chce viděti vždy něco nového, pak jest ten pravý zájem u obecnstva.

Tento dopis bude čten po sletu naší Župy Severovýchodní a doufám, že slet se dobře vydaří.

Těl. Jednota Sokol Podlipný v poslední schůzi se rozhodla družstvo Sokolů i Sokolek do Clevelandu na slet vyslati příčiněním starosty br. Patrného.

Náčelník T. J. S. Podlipný nemohl sehnati ani družstvo jak stále oznamoval ve schůzích. Tu br. starosta br. Patrný požádal mne co náčelníka Župy, abych zkusil sehnati družstvo. A byl jsem sám překvapen. Třetí den začal jsem s 8 cvičenci cvičiti prostná. 14 dní před sletem a prostná na cvičena býti musí co nejlépe možná, praví sami cvičenci. A jak pozorují, budou je umět. Za týden cvičí 4 oddíly, již mají z toho sami radost, že jiné jednoty potřebují 1/2 roku a oni prý to dokáží za 14 dní. A pak že není u cvičenců nadšení!

Byl bych velice rád, aby br. Sedlák přivedl vše do lepších kolejí, ač bude těžká práce v naší Župě. Těší mne velice činnost bratří pittsburgských a irvinských Pa. Br. Nábělek jest ta pravá síla, která něco dokáže, když si to vezme za svůj úkol.

A ke konci br. dopisovatel od Těl. Jed. Sokol Podlipný žádá v minulém dopisu nějaké odpovědi na jeho otázky zvláštního druhu.

Ale nemyslím, že se týče hygienických a pokrokových záležitostí, o kterých jsem psal, a proto v zájmu celku o dalším pomlčím. Na zdar!

Jan Jirásek.

Los Angeles, Cal. 27. června.

Uplynulo již několik měsíců od poslední mé zprávy a bratří na mne hartusí, abych přece zas "něco" napsal do "Sokola Amerického". Chtěj nechtěj musil jsem se k tomu konečně odhodlat, ačkoliv se mi při tom vede jako chudému králi, když se chystá do boje; neboť od poslední mé zprávy mnoho se u nás nezměnilo. Schůze bývají poměrně dobře navštěvovány, ač větší zájem by neškodil, ale pokud se cvičení týče, tu by měli bratří pamatovati na slib, daný br. náčelníkovi a jej po sokolsku dodržovati. Též cvičitel Sokolek br. Franta Teplý si stěžuje, že sestry cvičení zanedbávají tak, že celkový pokrok náš jde velice volně. Bratří a sestry, snažte se každý z nás vykonati vše co naše síly stačí, povzbud' me netečné neb nedbalé členy a uvidíte, že zas vše půjde vesele ku předu. Jen trochu více snahy a dobré vůle a pokrok se objeví sám a záhy. Ovšem musíme uznati, že v nynějších pohnutlivých dobách světových zápasů, kdy jedná se o zde bytí neb nebytí celých národů a za vymanění našeho národa ze jha habsburského zvláště, připadá malým jednotám těžký úkol. Se všech stran doléhají na nás výzvy ku činnosti a finanční podpoře naší věci a našich zájmů, jakož i prosby a volání o pomoc bratrů Slovanů, zvláště Srbů. Činíme rádi vše, pokud jen trochu naše síly stačí, ale žel, že z větší části veškerá břemena nesou jen obětaví jedno-

tlivei, kdežto velká část zůstává úplně netečná, ba chladná. Jsou to obyčejně otevé četných rodin a to z těch nejhudších, kteří s dojemnou obětavostí vždy a na vše přispívají, kdežto lidé žijící v příznivých poměrech, jsou lhostejní ba chladní, jako severní vítr, že člověka až mrazí. Ale i přes takovou havěť musíme kráčet vždy jen v před! K mé poslední zprávě, že Sokol přispívá \$5.00 měsíčně do místní odbočky Národního Sdružení a že téměř všichni bratři stali se členy Nár. Sdružení, dodávám, že ani sestry nezůstaly po zadu a přihlásily se s příspěvkem \$3.00 měsíčně. Mimo to "naše zlatá Verunka" náčelnice sestra Dědkova odevzdala několik dolarovou sbírkou, kterou koná mezi Sokolkami při evičení. Příklad Sokolek jest úcty i následování hodný. Musím vzpomenouti ještě jednoho potěšitelného zjevu, to jest, že nyní všechny naše místní spolky a jejich členové svojně působí v Nár. Sdružení, což nikdy před tím by nebylo možné! — A tu mimoděk připomínám si Kollárovo: "Byt' i cesty naše byly rozličné, jenom vůli mějme všichni rovnou". Podotýkám, že počet členů naší odbočky překročil 80. Na den 8. července pořádá jednota naše tryznu Husovu a Jeronýmovu, o jejichž významu promluví br. Bed. Bulín. Milé překvapení způsobil nám náš tajemník br. Franta Sobota, který na závodech atletických klubů v Los Angeles dobyl první cenu, zlatý medailon, na zvedání břemen a "titul" žampiona jižní Kalifornie. Br. Sobota získal 55 bodů více nežli jeho nejbližší sok. Tento úspěch br. Soboty nás všechny velice potěšil a ze srdce mu blahopřejeme. Náš zasloužilý Sokol a obětavý bratr Franta Mařík odejel, aby přijmul místo dílovedoucího ve velké pekárně v Honolulu na havajských ostrovech a jak z dopisů vysvítá, jest velice spokojen. Br. F. Mařík získal si o jednotu naší velké zásluhy a mnohým bratřím pomohl opatřením práce a dobrého výdělku, ač zřídka kdy sklídl za to vděk, aneb uznání. Přejeme br. Maříkovi ze srdce aby se mu na novém jeho působišti dobře vedlo a zachováme mu na vždy milou vzpomínku. Též oblíbený tajemník naší odbočky N. S. br. Rud. Pekárek složil svůj úřad, obdržel místo v jeho oboru v Long Beach a na jeho místo zvolen dobrý a osvědčený pracovník br. J. Blažek. Mnoho zdaru; Tužme se! Na zdar! — J. Belza.

Omaha, Nebr. 29. června.

Že bychom spali v Omaze? To nikoli, pouze jen dopisovatel T. J. S. usnul — škoda, že si takového zvolili, ale je ta chyba u nás, že většina rozhoduje. Cvičíme? Ovšem že evičíme, a jak evičíme! U nás v Sokolovně je pilno nyní každý den a návštěva na naše poměry obstojná. Pamatuji se, že, před lety ovšem, kdy nás bylo 65 členů, ehodili jsme do evičení pouze dva (ne však dlouho) a nyní to přece není tak zlé. Ovšem že je nás také více, ale to nic, nejlépe dívat se na to jen jasnými skly a ono "to přijde". Máme u nás totiž všelijaké poměry, na něž se musí ten neb onen evičitel, evičence i evičenka bráti ohled. Dnes totiž naše Sokolovna naprosto nevyhovuje potřebám, evičením na prvním místě, neboť každý musí brát ohled na ty, kteří se nalézají souborně v místnosti, buď za oponou nebo na galerii, a je velký rámus, když ten neb onen evičence z bujnosti udělá větší hluk aneb si dovolí evičiti některé evičení s průvodem piana. — A nyní něco o pobytu br. Sedláka. Nechci kritizovat, neboť bychom takového evičitele zde chtěli navždy, který by pak mohl odchovat nám evičitele nové, ale za 14 dnů nebo za měsíc se s takovým počtem evičenců, jako měl zde, mnoho nedokáže. Ovšem, že si i postěžoval, že hoši ochabují, že v prvním evičení jest jejich vždy hojný počet, ale pak pomalu ubývají. Avšak o jak mnoho by to bylo lepší, kdyby v té krátké době, po jakou se zde zdržel, byl měl pouze třeba od každé jednoty pouze dva evičence, které evičení zajímá a kteří by pak dovedli evičení ukázat svým evičencům! Jak mnohem více mohl probrati za tu krátkou dobu, neboť by

jej nebyl tížil ten nesoulad, který panuje při každém prostném, když je v začátcích. Ku př. probíral pouze jen s evičiteli v mimořádných hodinách kroky taneční a že nás bylo pouze šest, šlo to mnohem rychleji a myslím, že to šlo všem šesti k srdci, tak že z toho co nás br. Sedlák přiučil, dovedou opět něco sestavit. Takového evičení bychom měli míti celý kurs, 6 nebo 8 týdnů, a pak bychom dovedli, z toho docílit mnoho dobra. — I náš Dramatický Odbor se činí, každou sezónu sehraje 5 až 7 divadel a to přece stojí již za trochu námahy. Účinkující si naříkají na rámus v evičirně při zkouškách, ale těší se, že budeme míti někdy novou síň, — Sokolovnu — kde bude evičirna oddělena zcela od síně taneční a síň divadelní zcela od síně taneční, tak že pak budou v evičirně moči evičiti dle libosti každý večer a v divadelní síni budou moči míti zkoušku na divadlo každý večer, a v síni taneční bude se moči tančiti také každý večer, a pak se dočkáme v Omaze krásných divadelních představení a dobrých evičenců a evičenek. Ovšem, že se na to těší ti, již hrají divadlo, jak si pak krásně zahrají a při zkouškách pobaví, ale za doby nynější jest to mučivou pro ochotníky i evičence. Když pak se sehraje divadlo a bude dobře nacvičené, bude naše obecenstvo hledět na nás jako "na herce z povolání" a síň bude vždy nabitá. Inu, naše síň byla dosti velkou, když se stavěla, ale dnes nevyhovuje a chceme-li se držet našeho omažského hesla "Grow with growing Omaha", musíme stavět, a již jen s chutí do toho! — Naše Sokolice pořádaly veřejné, dne 14. května a pořad, sestaven pouze jen z evičení prostných, her a tanečů, které provedly žákyně a samy Sokolky. Nyní připravují evičení prostná, která provedou společně na závodech v Howells. Děvčat opět přibýlo, tak že jejich evičí nyní až 45. Závodit nebudou a snad poprvé jedou pouze co okrasa veřejného vystoupení. Buď tak lépe pro celek, neboť nemusí zde napínat nebo přepínat síly své a nebude více toho nářku, že některá četa obdržela vyznamenání nespravedlivě. Vzpomínám jak se některá děvčata durdila při závodech v South Omaze a teď může každý sbor navštívit si své evičení ukázkové a shlédneme pak více rozdílného evičení a obecenstvo se přivede do takových rozpaků, že nebude moči určitě tvrdit, které evičení bylo lepší. — Před rokem jsme mysleli, že zde dojde k tomu, že budeme pořádat v Omaze pouze jedno veřejné za rok a to společně v zdejším Auditoriu. První schůzi výbor se sešel a zdálo se, že jest dosti nadšení pro tento podnik, ale další schůze ochabovaly, south-omažští se vůbec více nedostavili, ani se neomluvíli, zdali chtějí nebo nechtějí se podílet a tak pomalu vše usnulo. Bylo zde vidět více nadšení mezi děvčaty a myslím, že ta by dovedla sama, co nešlo provést společně se Sokoly. Právě proto také pořádaly naše Sokolky veřejné vůbec bez pozvání k účinkování při veřejných jiných sborů, neboť nechtějí pak oplácet účinkováním při veřejných ostatních místních sborů a věnují nyní více času evičení systematickému, neboť nebude třeba tolik příprav k evičením veřejným.

— Nu, a tak to u nás chodí, den ode dne stále do kolečka, někdy vybočí se na nějaký vršek a pak pomalu zase zpět na koleje, kde vše hladce jde ku předu. A nač také naříkat, jest lépe nechat některou věc dvakrát ujít a pracovat na tomtéž po třetí a těšit se, že se výsledků nemíneme. Na zdar!

Boh. W. Bartoš.

Chicago, 30. června.

Po delším odpočinku napsala jsem pár řádek do tak milého nám našeho orgánu. O závodech se mnoho rozepisovati nebudu, neb zajisté bratři mne v tomto ohledu zastanou a podají plnou zprávu o vítězích, průběhu slavností a t. d. Počasí bylo závodům příznivé, a dle mého náhledu může býti s výsledkem každý úplně spokojen i doufám, že i všichni návštěvníci odnesli si dojmy co nejlepší.

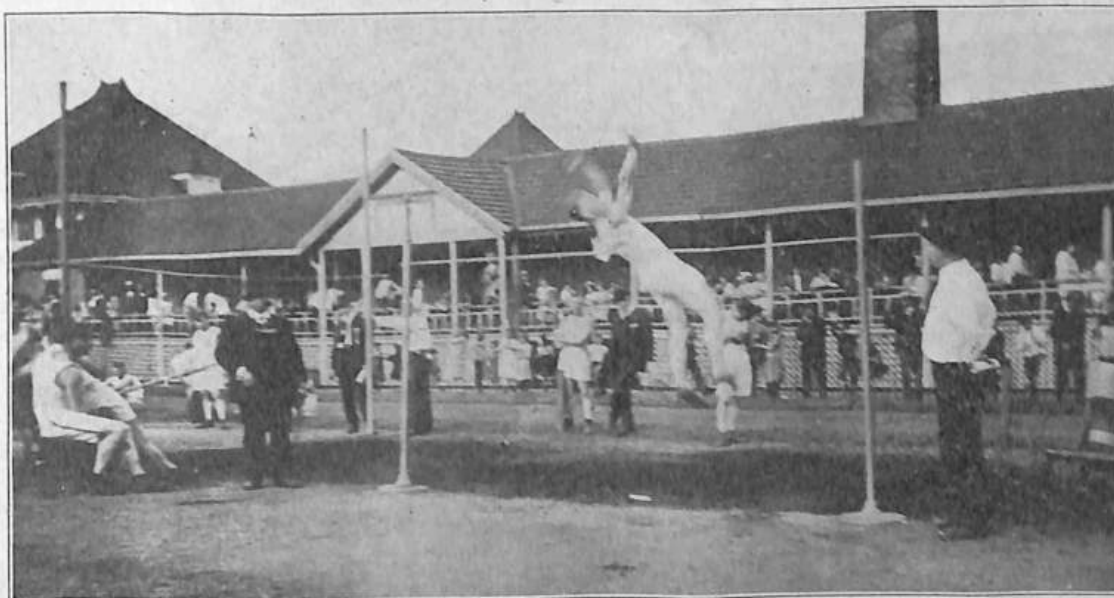
Naše Jednota Sokol Tábor Slovanské Lípy, těšila se při slavnostech těchto zvláštní pozornosti, neboť dovršila padesáté let své činnosti v naší chicagské metropoli. V síni Sokola Chicago pořádána byla akademie v sobotu večer, dne 24. června a tu starosta N. J. S. br. Šiman ve skvělé řeči zmínil se o zásluhách jednoty a přítomné mládeži dával za příklad několik těch nejstarších činovníků, kteří od založení před půl stoletím, až do dnešního dne její věrnými členy a při tom i dobrými Čechy a poetivými pracovníky na našem národním poli zůstali. Kladl přítomné mládeži sokolské zvláště na srdce, aby vždy hrdě hlásila se ku svému českému původu, neb špatným Američanem jest ten, kdo se za svůj původ stydí. To dnes hlásají i nejpřednější američtí spisovatelé a vychovatelé. Br. dr. Jičínský v pěkné řeči pak vylíčil dějiny Sokolství a díky vzdal všem těm starým harcovníkům myšlenky sokolské. Sokolky od naší jednoty, jakož pak i Sokolky Plzeňského Sokola a Sokola Čechie, provedly krásné tance, které se každému velice líbily. Ku konci programu pak starosta Sokola Tábor Slovanské Lípy vyvolával jména těch starých zakladatelů a odevzdal každému z nich krásný dárek

ců, kteří dnes činnost' naší podrývají, dojde plně a náležitě odplaty. "Husův Dům" bude slavnostně otevřen, dne 2. července. Bude to as smutná slavnost. Když v čele stojí tam člověk, od kterého se dnes celá česká veřejnost s ošklivostí odvrací. To si náš největší národní mučenník a miláček českého národa, mistr Jan Hus, nikdy nepomyslil, jací lidé budou někdy oslavovati jej a jeho jméno bráti nadarmo!

Avšak, pryč chmurné myšlenky! Na tentýž den připadá náš výlet a tam se zajisté všechny sejdeme a opět trochu pookřejeme! — Na zdar! • Antonie Kutáková.

Forth Worth, Tex. 30. června.

Jak Sokol probuzuje národ ukázalo se na příklad u nás. Před 3 lety bylo zde mnohem více Čechů, nežli dnes a přece na nadšení scházelo, ač bylo tehdy i více příčin k založení jednoty, nežli v době přítomné by se zdálo. Tehdy se nikomu z nás do tuhé té práce nechtělo, všude jakoby něco scházelo a věru, že jsem si již vyčítal, proč jsem raději nezůstal v Chicagu kde dávno jsem mohl býti u Sokola, cíle tužeb svých. Jednou v neděli přinese mu bratr můj zprávu, že máme jít

Skok vysoký br. Novák St. Louis, Mo. Závody v Douglas parku.

na upomínku a vzdal jim dík za dobré jejich snahy. Rozcházelí jsme se ku svým domovům všichni povznesení a odhodláni ku další neúnavné činnosti. Kéž bychom se tak opětně všichni sejítí mohli na závodech sokolských v New Yorku, které tam budou odbývány příštího roku!

Při krásných těch slavnostech přece jen as každého z nás tísnily myšlenky na naši starou, trpící vlast' a na ty statné junáky sokolské, kteří bídáckou vládou rakouskou hnáni byli do boje proti vlastní krvi. Jak hrozný to úděl a jaké city as zachvívaly těmi bystrými sokolskými hlavami! Mně zvláště tane při tom na mysli osud toho bujarého Sokola, jenž spáchal sebevraždu, když měl narukovati a u něhož našli dopis, adresovaný jednomu ze Sokolů jeho jednoty, kde mu zděloval, že raději zemře, nežli vražditi by šel ty dobré hochy, s kterými si v bratrském nadšení pravici tisknul při závodech v Praze, ty dobré junáky srbské a jiné.

Pevně doufám, že toto hrozné utrpení českého lidu není nadarmo, že ten náš ubohý národ přece jen se dočká lepší budoucnosti a že odměnění budou všichni ti, kdož v těžkých dobách dle sil svých pomáhali, aby rdousící jej ruka krvelačných a věrolomných Habsburků byla s hrdla jeho na vždy odstraněna. A jsem též přesvědčena, že i těch několik zrád-

na poradní schůzi a jak těšilo mně, že jednalo se o založení Sokola. Sešli jsme se u br. F. Gregora a ten jenž přibyl k nám, aby pomohl, aby vykonal co sami jsme nemohli, nebyl nikdo jiný jako br. J. Nezbeda. Po krátkém, živém hovoru br. Nezbeda pověděl nám účel schůze a o významu Sokolství v lidu našem, řekl nám i o Tyršovi a v zápětí, již přihlašovali jsme se za členy veliké naší organizace sokolské, volné a pokrokové. Požádali jsme bratry Bečany, aby nám dovolili prozatím cvičit na jejich dvoře, zhotovili jsme si primitivní nářadí sami a br. Nezbeda počal pracovati a s br. Motrem mnohé docílili, neboť všichni jsme byli nápomoeni. Uspořádali jsme si i sokolskou zábavu a přesvědčili se, že práce naše dále proniká, že jde hloub mezi lid, jenž nám přizeň svou v plné míře osvědčil a tak mohli jsme si koupit pořádná bradla i hrazdu a hned již počal nový život, nový boj, neboť jako měli jsme přátele, tak i dosti bylo nepřátel! Ale nám nevažilo, my neúnavně pracovali a za nedlouho již měli jsme veřejné. Cvičila dvě družstva. Dojeli i sestry a bratři z Dallas i pochválili naši i br. Nezbedy činnost. Od těch čas často se navzájem navštěvujeme s dallskými a litovati jest jen, že br. Motr odejel nám do St. Louis a konečně i br. Nezbeda. Nyní br. Dobeš s br. Míkem se činí i pokračujeme do-

sti dobře. 25. června měli jsme zábavu, kde byl s námi i šerif a místní soudce a opět ovšem dallasští. Cvičíme stále na dvorečku br. Bečana i usilujeme všichni o postavení si vlastního svého domova, snad i jiní nám přispějí a jednoty druhé bohatší, abychom nemuseli se dožebrať u Němců. Zdravím vás všechny. Na zdar!

Franta Kruta.

St. Paul, Minn., 1. července.

“Poznání, loučení, tot’ život člověka!” Slova tato žanula na mysl nejen mě, ale mnoha jiným, kteří byli neradi opouštěli to “České Chicago” po dnech sletových. — Byla jsem jednou z přítomných účastníků při sokolském sletu — a není slov, jimiž daly by se vyjádřiti ony dojmy, které na vždy utkví v paměti všech přítomných. My, kdož jsme byli vysláni z jednot menších, kde život sokolský jest méně rušným než, jak jsme poznali v Chicagu, přivezli jsme si ty nejvzácnější památky, totiž větší nadšení ku práci sokolské, větší naději v zářící budoucnost Sokolstva v Americe. Co vzbudilo v nás onu nevyhovitelnou radost, ten nejkrásnější pocit v duši a tu nehynoucí důvěru? Zajisté každý z vás mohl by mi odpovědět na otázku tuto bez rozmyšlení. Kdo že to byl? Byl to ten náš dorost, ty děti, naše budoucnost! Věřte, když spatřila jsem sta malých Sokolů a Sokolek, pocítila jsem takovou radost, jaké jsem dosud nepoznala. Pohled ten vzbudil v nás novou a větší sílu a nadšení. Bylo nám to cosi nového nevšedního, proti pohledu na naše děti, jichž cvičí 20—30 a to ne vždy. Kdyby naši rodiče, kteří nepošlou děti do Sokola, spatřili onen obraz, museli by se zastydět za jejich netečnost k výchově sokolské. A což ti naši junáci, ti švarní Sokolci? Kam zanesla mysl každého z nás při pohledu na ně? Zajisté do naší stovčezaté matičky Prahy, která před čtyřmi roky hrda byla na syny národa slovanského, a která dnes úpi pod ranami nepřátel. Mohlo jedině oko ubrániti se slz při oné vzpomínce? Zajisté nikoliv! Jsem pevně přesvědčena, že každý Čech Sokol při vši té radosti zasloužil onen den 25. června památce dnes snad již padlým Sokolíkům tam za mořem! Čest budiž jejich památce a sláva a zdar našim česko-americkým Sokolům! — Na zdar!

Marie Žďárská.

Milwaukee, Wis., 5. července.

Milwaucký Sokol vítězem nad německými Turnéry. — Dobyli první ceny! — Tot’ byl asi pozdrav, kterým byl osloven každý krajan a krajanka, kteří navštívili Pabst Park při veřejném odpoledním, dne 18. června t. r. Toto veřejné cvičení Spojených Těloevičných Jednot v Milwaukee předcházely závody, které se konaly dopoledne. Ano, naši vyhráli první čestné místo a s tímto krásným stříbrným pohár. Utkání jsou v tuhém zápase s německými Turnéry, naši hoši houževnatě a nadšeně závodili, nepostoupivše ani píd’ země, až již byli úplně jisti prvou cenou. Závodů účastnili se Sokolové, kteří dobyli první ceny, získavše 272 body, v I. třídě, South Side Turn Verein byl druhý s 255 body, Bahinfrei třetí s 233 body, Švýcaři byli čtvrtí s 231 body a Turnverein Milwaukee pátý s 200 body. Prvé družstvo naše skládalo se z následujících boreů: Fr. Kříž, Karel Reisimer, Ed. Beneš, Ed. Meuhoefer, Emil Brikner, Cyril Chrudimský, Husák Emil a Janeček Jan. Hoši tito dobovše krásného stříbrného poháru, musí tento ještě po dvakrát docílit, nežli se stanou trvalými majetníky tohoto. Že se tak stane doufáme a jest na našich borech, aby nepopustili, by tímto rokem ještě pilněji navštěvovali naši těloevičnu, ještě nadšeněji cvičili a svorně při svém evičiteli br. Františku Štěpánkovi stáli. Br. Štěpánek zasluhuje uznání za jeho vzorný nácvik. Náš evičitel byl počtěn od německých Turněrů za jeho skvostné vedení krásným věncem. Nuž, necht’ s vítěznou myslí naši borei prvního místa po dlouhá léta si podrží. — Avšak dobytím první ceny četové nebylo ještě naše vítězství úplné. Mladý náš borec

Fr. Kříž dobyl první ceny jednotlivce. Za tímto ihned stál br. Karel Reisimer, který dobyl druhého místa a ceny a to jen o malý zlomek za br. Křížem. Na to třetí ceny získal Švýcar Friedl a čtvrté ceny br. Beneš a za tímto další cena pátá pro br. Neuhoefera Ed. Pak Sokol Brikner dostal cenu sedmou a po něm br. Chrudimský též dobyl čestného místa. Tudiž 6 cen pro jednotlivce a jednu prvou četovou cenu v I. třídě. Výsledek tento velice čestný; můžeme jen gratulovati všem našim boreům by i nadále ve prospěch českého Sokolstva s tímže zápalem pracovali. Avšak ani v II. třídě naši mladí borei nezůstali mnoho pozadu po družstvu prvém. Z 5. závodících členů a to bratří J. Junek, Jiří Pořinský, Jaroslav Stauber, Karel Slabý a Jiří Husák tři prvně jmenovaní obdrželi ceny jednotlivé a pak společně ceny třetí četové. Opět další skvělý výsledek pro tyto naše malé hochy, neboť jejich závodilo pouze pět proti 8 členům četám německých Turnerů. Bude-li náš dorost takto dále pokračovati, Sokol v Milwaukee dobyde prvních cen ve všech družstvech, jakož i pro jednotlivce. Jen dále, však ne abychom byli těmito vítězstvími tak rozjařeni a opojeni, abychom se spoléhali na to, že příštím rokem opět dobydeme prvního místa. Právě letos a příštím rokem musí naši borei napnouti veškeré síly, jak tělesné, tak i duševní, aby překonali německé borece. Tito byvše letos překonáni, počnou okamžitě evičiti, aby příštím rokem dobyli prvního místa. Již v Pabst parku nám slibovali, že tato porážka jim bude odvetou pro příští rok. — A my bychom měli zahálet? Sokolové, ku předu, zpátky ni krok! Necht’ příští rok ukáže, že český Sokol jest nejlepším vycvičením těloeviku. Závodů a cvičení přítomno bylo na 10. tisíc lidí, dle odhadu anglických časopisů. A před těmito zraky tohoto množství lidí naši borei — český Sokol, dobyl si celkem 2 ceny četové a 9 cen jednotlivé! Z cvičení prostných naši Sokolové měli nejlepší výkony. Český Sokol, český těloevik více než kdy před tím, byl uznán a chválen všemi přítomnými. A každý z nás byl hrd, že může se zváti Sokolem. Večer byly vítězům podávány ceny a diplomy, za potlesku četného shromáždění. Podotknouti sluší, že náš dobrý br. Ant. Šabart ml, jest předsedou spojeného Turnérstva, což svědčí o tom, jak si cizonárodní Turnérstvo váží cti a přízni českého Sokola.

S tímto vítězstvím na mysl, naši borei odjížděli na závody Župy Střední do Chicaga. Očekávali jsme od nich další vavříny a oni nás neklamali. Dobyvše opět první ceny četové a to v II. třídě a sedmi naši borei si odnesli diplomy z devíti. Rozepisovat se o závodech v Chicagu nebudu, myslím, že dosti bude o těchto rozjímáno v našem orgánu. Naše české obecenstvo v Milwaukee jest spokojeno s naší jednotou, s našimi borei a doufám, že toto vítězství přinese nám též ještě větší přízeň při veškerém našem vystupování a našich podnikcích. Provolávajíc našim boreům srdečné Na zdar! připomínáme ještě našim členům a jich přátelům, aby neopomenuli výletu našich milých Sokolek, dne 6. srpna, kdež naše žactvo a Sokolky evičiti budou prostná. Sokolky vždy stály po boku našem, ve veškerých dobách a stále s námi pracují. Do Chicaga na závody poslaly 17 Sokolek, což zajisté zasluhuje uznání a odměny, a té dostane se jim, když v plném počtu dostavíme se na výlet jejich. Jest to naše povinnost! Nuže Na zdar! a na shledanou.

Jaroslav J. Hein.

NAŠE SBÍRKA VE PROSPĚCH NÁRODNÍHO SDRUŽENÍ

Minule potvrzeno	\$48.—
Maruša, St. Paul, Minn. do tohoto čísla opět	2.—
J. Sedlák, spol. evičitel	10.—

Do tohoto čísla úhrnem \$60.—

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS PRAVIDELNÉ SCHŮZE VÝK. VÝBORU N. J. S. odbyvané dne 26. července 1916.

Schůzi zahájil jednatel br. Vonášek a oznámil, že br. starosta dostaví se poněkud později. Jelikož br. náměstek nebyl přítomen, byl za proz. starostu zvolen br. Čermák, který předal vedení schůze za nedlouho se dostavivšímu starostovi, br. Šimanovi. V této schůzi přítomno bylo 16. zástupců. Nepřítomni byli bři Mueller, Killberger, Svoboda, Matas, Čapek, Roubal, Továrek, Krátký a sestry Sítková, Bílková, Štěpánková a Hanzlíková. Z těchto omluveni byli bři. Killberger, Svoboda a sestry Hanzlíková a Štěpánková. Zápis pravidelné schůze konané, dne 29. května přijat, jak byl čten. Br. jednatel uvítal a představil přítomné bratry F. Kopeckého, náčelníka Župy Západní a, Fr. Drassala, činovníka ze státu Minnesota, kteří oba v kratších proslavech podali V. V. potěšitelné zprávy o činnosti Sokolstva v jejich okolí.

Čten dopis p. R. D. Szalatney-ho, v kterém nabízí V. V. ke koupi pohyblivé obrázky, ze VI. sletu sokolského v Praze. Usneseno odpověděti, že z různých příčin nemožno V. V. tyto filmy koupiti.

T. J. S. Grosby, Tex. zaslal dopis, v kterém žádá o posečkání příspěvků. Žádosti vyhověno.

Jed. Děl. Am. Sokolů zaslala pozvání ku sletu a závodům v New Yorku pořádaných. Pozvání přijato a rozhodnuto vyzvati Župu Východní, aby se tohoto sletu účastnila.

Následující jednoty žádají záslužní listiny: T. J. S. New York pro bry. Fr. Beneše a Fr. Novotného; T. J. S. Sokol v Newarku pro br. Jos. Vojtěcha a Vine. Rychetského; T. J. S. Cleveland pro br. Jos. Pavlovce a T. J. S. Fuegner v Long Island City pro Václ. Koděru, Štěp. Kostku, Ant. Behinského, Karla Havlína, Václ. Peřinu a Jos. Drla. Veškery žádosti odkázány br. jednatelem k vyšetření.

Br. Vacek, z Dodge, Neb. oznamuje zaslání obrazu ve prospěch Čes. Nár. Sdružení, a jednatel k tomuto podotýká, že již obraz obdržel. Jmenován výbor. z bratrů Langa a Kupee, který má obstarati vyložování obrazu, mezi místními jednotami.

T. J. S. Cleveland zaslala další dopis, obsahující návrh týkající se kroje. Usneseno, by br. jednatel dle tohoto sestavil návrh, zaslal jednotě k podepsání a pak rozeslal jednotám k odhlasování.

Br. Leo Všetečka, starosta Župy Severo-Východní, zaslal dopis týkající se vyslání společného cvičitele ku sletu v Clevelandu, 4. července. Usneseno vyslati vzorné družstvo k tomuto sletu, které sestává vrchní náčelník s Tech. Odb. a povoliti z pokladny N. J. S. částku \$150.00 na tento účel. Dále požádati U. T. V. a jednoty z kterých borei vyslání budou, by dobrovolným obnosem na toto vydání přispěly.

Br. F. Žabka z Prague, Neb. oznamuje, že znovu založil sokolskou jednotu tamtéž, přikládá seznam členů, a žádá o přijetí jednoty do N. J. S. Usneseno tuto jednotu přimouti do svazku N. J. S. a jednatel požádán ostatní vyříditi.

Br. Buňata za T. J. S. Ennis, Tex. zaslal splátku na dlužné příspěvky a velmi zajímavý dopis, týkající se místních poměrů. Obsah dopisu vzat na vědomí.

T. J. S. La Crosse, Wis. činí dotaz v záležitosti volby náčelníka. Br. jednatel poukázán dotaz zodpověděti.

K. Krejčík z Curtiss, Bay o zaslání 10 výtisků jednoaktovky "Hej Slované." Okázáno jednatelem k vyřízení.

Čten dopis T. J. S. Hawthorne, týkající se platu cvičitele. Br. jednatel požádán na dopis odpověděti.

Čes. Nár. Sdružení oznamuje dopisem pořádání veliké manifestační schůze v Coliseum, dne 4. července, a žádá o účast Sokolstva v průvodu. Usneseno, by tajemník učinil patričné oznámení v novinách a dopsal starostům a náčelníkům, aby své jednoty vyzvali k účasti. Dále usneseno, by při této příležitosti bylo členstvo vyzváno k účasti na sletu Župy Fuegner Tyršovy, dne 2. července.

Br. Pecival oznámil, že již obdržel nový charter a odevzdal tento. Jelikož obstaral právníkou práci bezplatně, bylo br. Peciválkovi za jeho služby poděkováno.

Br. Vik podává zprávu z C. N. S. Tato přijata.

Pokladník br. Jurka žádá by se měsíční přehled a zpráva uzavírala v den schůze Výk. Výboru a nikoli poslední den v měsíci, jak se až dosud dělo. Br. jednatel požádán, aby v tomto br. pokladníkovi vyhověl.

Br. Špaček stěžuje si na slabou účast zástupců V. V. na slavnosti odhalení praporu T. J. S. Berwyn.

Usneseno, by 5ti členný výbor účastnil se sjezdu Slovenského Sokolstva v Chicagu. Na výbor jmenování bratří Šiman, Vonášek, Jičínský a sestry Splavecová a Šlanfová.

Zpráva jednatele za měsíc červen zní jak následuje:

Příjem do 26. června.

(Z usnesení V. V. bude na příště zanesen příjem po schůzi na následující měsíc).

K. Krajíček So. Baltimore, Md. za 10 výtisků	
Hej Slované	\$ 3.00
Štěrba J. So. Omaha za 10 výtisků Hej Slované	3.00
J. Skalský za oznámku v S. A.	1.50
T. J. S. Fuegner Long Island příspěvky	19.15
V. Novák Glen Garlon, Ill. za knížku Hej Slované ..	—25.
T. J. S. Newark, N. J.	2.25
T. J. S. Vyšehrad Lucas Kans. příspěvky	19.50
T. J. S. Rozvoj Chicago, Ill. příspěvky	19.70
T. J. S. Blesk Baltimore, Md. příspěvky	64.45
T. J. S. Podlipný Detroit příspěvky	100.00
T. J. S. Oklahoma City	8.40
Sokolky Libuše Crete, Neb.	3.55
T. J. S. Waco, Tex. příspěvky	37.65
T. J. S. Omaha, Neb.	40.05
Sokolky Tábor Slovanské Lípy příspěvky	14.45
	<hr/>
	\$336.90

Vydání:

Ček číslo	
45 Turek Jos. Milwaukee jízdné a ztráta času soudee	\$19.00
46 Zavadil V. St. Louis jízdné a ztráta času soudee	27.00
47 Bursik Fr. St. Louis jízdné a ztráta času	27.00
48 Záhořík J. M. Milwaukee jízdné a ztráta času	19.00
49 Engelthaler Ferd. Cedar Rapids, Ia.	27.00
50 Němec Jar. Cedar Rapids, Ia.	27.00
51 Čermák Jos. Iowa City	26.50
52 Pokorný Jos. Chgo. ztráta času	6.00
53 Lukeš V. Chicago, jízdné a ztráta času	6.00
54 Novotný Jos. Oak Park, Chgo. ztráta času	6.00
55 Magel B. ztráta času	6.00
56 Franel M. ztráta času	6.00
57 Wondra J. ztráta času	6.00
58 Haller Ant. ztráta času	6.00
59 Hybler K. ztráta času	6.00
60 Průša Fr. ztráta času	6.00
61 Renský Fr. počtář. služby	6.00
62 Vonášek T. počtář. služby	6.00

63 Národní Tiskárna za tisk 8,000 S. A. \$255.00 za 4 str. \$25.80 za dopravu \$52.64.....	333.44
64 Dr. J. Rudiš Jičínský za červen red. S. A.	45.00
65 Čermák J. Za red. tech. hlídky v červn. S. A.	15.00
66 České Národní Sdružení (za Plz. Sokol)	206.00
67 Sdružení Českých Novinářů za 2,000 Horkýho brožury Třetí Armáda	25.00
38 T. J. S. Hawthorne, vrácené přisp. na bytné br. Sedláka	10.00
69 Pecival Ant. za charter a vtělení ho do knih	11.15
70 J. Paskovský jízdné pro členy vzorného družstva a ztráta času do Clevelandu	150.00

\$1,034.09

Příjem

Na příspěvkách	\$329.15
Oznámka	1.50
Knihy	6.25

Celkem

\$336.90

Z minulé schůze

4,194.41

Celkem

4,531.31

Příjem

4,531.31

Vydání

1,034.09

Na Am. State Bank

\$3,497.22

Vydání:

Tisk S. A.	\$280.80
Doprava	52.64
Redakce v červnu	60.00
Závody a slet	388.50
Různé	252.15

\$1,034.09

Fond Č. A. O. S. min. měs.

\$1,585.08

Čeky 45-62.

\$238.50

Ček 65

15.00

253.50

Zbývá ve fondu

\$1,331.58

Stav N. J. S.

Dluhopisy	\$3,000.00
Směnečné pohledávky	1,475.45
Záloha na nářadí	748.61
Hotovost v pokladně	3,497.22

\$8,721.28

Fond sjezdový

\$1,600.01

Fond sjezdový (směn. pohled.)

109.00

Fond N. J. S.

300.00

Fond úrazový

404.00

Fond kursový

54.85

Fond Ú. M. Š.

6.20

České Národní Sdružení

6.10

Č. A. O. Sokolská

1,331.58

Různé

15.15

\$3,826.89

Vyřídil tyto objednávky:

T. J. S. Plattsmouth, záslužní listiny; T. J. S. New York, záslužní listiny; T. J. S. Fuegner, Long Island, N. Y., zásl.

list.; J. Štíbr, Cleveland, O., 1 výtisk "Hej Slované"; J. Frčka, Cleveland, O., 1 výtisk "Hej Slované"; J. Buřata, Ennis, Tex., 200 výtisků 10 kapitol; J. Havelka, Brainard, Neb. (knihy a prázdnotisky pro novou jednotu; Augusta Sedláčkova, Crete, Neb., náčelnické zprávy; A. Pithova, Omaha, Neb., návrhovací listiny; Sokol Chicago, návrhovací listiny; Fr. Kopecký, soudcovské listiny; Sokol J. Faltejssek, Waco, Tex., 50 přisp. knížek a návrhovací listiny.

Obdržel čtvrtletní zprávy od těchto jednot: Lucas, Kas; T. S. D. a P., Newark; Blesk, Baltimore, Md.; Tyrš, So. Omaha; Rozvoj, Chicago; Libuše, Crete, Neb.; Tyrš, Waco, Tex. za 11., 2., 3. a 4 ¼-1. 1915; Sokolky Tyrš, Omaha, Neb. za II. ¼ 1916; T. J. S. Little Ferry, New Jersey; Hvězda Západu, Noble, Kans., za 1. a 2. ¼ 1916.

Po schůzi došly tyto poplatky: Úroky z banku \$5.53; T. J. S. Houston \$22.80; T. J. S. Wilson, Kans., \$12.60; Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., \$5.95; T. J. S. Little Ferry \$30.00; T. J. S. Lev, Bridgeport, O., \$10.00; T. J. S. Oak Park \$19.25.

ZÁPIS

ze schůze Tech. Odb. Vých. Župy Č. A. O. Sokolské,
konané, dne 25. června 1916.

Schůzi zahájil náčelník br. Václ. Šole za přítomnosti br. Jos. Gregora, Frant. Váně, Jos. Holmana, Václ. Pechara, Gust. Kašpara a J. Kubáta, jenž pro tuto schůzi zastupuje br. J. Klečku. Br. Ant. Mysliveček omluven. Nepřítomen Emil Lefner.

Zápis z minulé schůze čten a přijat.

Čten dopis od Ústř. Tech. Odb. ze dne 4. června, v němž nás žádají, abychom náš návrh ze schůze konané, dne 28. května vzali zpět v znovuuvážení, což se též stalo a po dlouhém uvažování a projednávání usneseno zaslati Ústř. Tech. Odboru dopis, že od zmíněného návrhu ustupujeme a uznali za nejlepší zvoliti si společného evičitele pro Východ, již se sak stane a na příští schůzi až jak vyzní zprávy ze Žup ohledně zvláštního poplatku do pokladny Tech. Odboru Župy Východní. Br. Kašpar navrhuje, aby v tomto Tech. Odboru byly též zastoupeny z každé Župy jedna Sokolice, což přijato, a požádati Ústř. Tech. Odbor, aby ohledně toho zmíněným župám dopsal, t. j. Národní Jed. Sokolské a Jednotě D. A. Sokola, aby tak učinily.

Br. Gregor navrhuje, aby byl pořádán na podzim župní evičitelský kurs. Návrh přijat a další pojednání ohledně kursu ponecháno do příští schůze.

Na to schůze br. náčelníkem za skončenou prohlášena.
G. Kašpar, jednatel.

BRATRSKÝM SOKOLSKÝM JEDNOTÁM V AMERICĚ!

Bratři! V poledne, kdy před 25. lety byl založen první sbor Jednoty "Dělnických Amerických Sokolů" v Soustátí, pořádáme ve dnech 3. a 4. září t. r. závody, a pokud lze říci sletovou schůzku, k níž Vás tímto srdečně a bratrsky zveme! Třeba že rozeslali jsme pozvání na všechna Slovanská Sokolská tělesa, opakujeme pozvání své veřejně se žádostí, aby příslušnými orgány tlumočeno bylo. Jako lidé malí neslibujeme vám nádheru a přepych, za to však tím upřímnější přijetí a pohostinství. Změřením sil na poli nejčestnější dokážeme "kdo že z nás". Společnou schůzkou pak a rozhovorem posílíme se vzájemně ku pracem doby přítomné i budoucí, tak nutným. Přihlášky i dotazy řiďte na náč. br. J. Klečku, 427 E. 66th St., N. Y. City, kterýž každý dotaz s ochotou zodpoví a tiskopisy potřebné zašle.

Těšíce se na Vaší hojnou účast znamenáme se s bratrským Na zdar! Za ústřední technický sbor Jednoty Dělnických Amerických Sokolů: — F. Brtěk, jed.; J. Klečka, náč.

Jména borců	Číslo borců	Hrazda	Bradla	Kůň na šíř	Kůň na dél	Skok vys.	Skok o tyči	Skok daleký	Vrh kouli	Běh	Prostná	Soulad prostných	Součet bodů jednotlivců a družstev
T. J. S. Milwaukee, Wis.													
Reisimer Jifí	108	30	27	28	28.0	10.0	10.5	10.7	16.2	10.0	18		188.4
Kříž Fr.	109	29	29	27	29.0	13.0	10.5	9.4	9.1	11.0	16		183.0
Papež Alb.	110	28	28	31	29.0	9.0	10.5	7.1	10.4	10.0	14		177.0
Kostlan Alb.	111	32	35	27	32.0	8.5	4.0	4.6	7.7	7.0	19		176.8
Tichý Jindřich	112	29	32	28	30.0	10.5	11.5	11.0	6.4	10.0	15		183.4
Junek Karel	113	28	31	30	29.0	8.5	5.0	10.7	9.5	10.5	15		177.2
Brickner Ed.	114	19	26	26	26.0	11.5	—	9.0	9.0	8.5	14		149.0
		195	208	197	203.0	71.0	52.0	62.5	68.3	67.0	111	18	1234.8 18.0 1252.8
Fiala Rud. (Oak Park)													
Drassal Fr. (St. Paul)	115	31	34	25	33.0	12.5	—	8.4	14.8	8.0	15		181.7
Novák Ed.	117	27	29	30	28.0	9.0	—	7.8	8.8	7.0	16		162.6
Ptáček Jan (New Prague)	118	17	—	9	26.0	12.5	—	10.7	11.3	10.0	12		108.5
Holek Fl. (Tábor Slov. Lípy)	120	24	28	24	26.0	7.5	—	5.6	2.7	3.5	17		138.3
Veselý Boh. (Tábor Slov. Lípy)	122	32	34	—	36.0	13.0	—	8.5	4.8	9.5	17		154.8
	124	18	26	—	29.0	8.5	—	4.8	9.6	5.0	19		119.9
T. J. S. Rozvoj, Chicago.....													
Lebl Jos.	53	31	33	28	28.0	9.5	—	8.2	8.3	8.0	13		167.0
Kubeš Ernest	54	18	25	23	26.0	10.5	4.0	7.1	17.7	9.5	13		153.8
Duda Lev	57	27	29	25	26.0	8.0	5.0	8.9	10.0	9.5	18		166.4
Welký Rich.	58	26	26	18	26.0	7.5	—	6.4	4.8	7.0	14		135.7
Bayna Alb.	59	29	32	25	22.0	7.0	—	5.6	5.7	8.0	16		150.3
Vereš Ondřej	60	28	29	25	27.0	9.0	5.0	8.1	6.1	8.0	13		158.2
		159	174	144	155.0	51.5	14.0	44.3	52.6	50.0	87		931.4

TŘÍDA TŘETÍ.

T. J. S. Chicago (1.)													
Švec Rud.	1	35	31	29	30.0	14.0	9.5	10.8	10.3	11.0	18		198.6
Šmídl Karel	2	32	23	27	29.0	15.5	18.0	12.3	10.6	11.0	17		195.4
Baumrnek Jifí	3	26	24	27	27.0	13.0	10.5	12.0	15.1	9.0	18		181.6
Neužil	4	25	21	22	27.0	15.5	8.0	11.3	11.1	10.0	12		162.9
Kvasníčka Vác.	5	35	31	30	29.0	12.0	11.0	9.9	3.6	8.0	16		185.5
Poncar Vác.	6	26	17	23	26.0	9.0	—	9.9	5.3	10.0	10		136.2
Mudra Vác.	7	27	23	24	26.0	14.0	12.0	10.6	2.8	10.0	12		161.4
		206	170	182	194.0	93.0	69.0	76.8	58.8	69.0	103	15	1221.6 15.0 1236.6
T. J. S. Chicago (2.)													
Sedláček Alb.	9	30	23	22	24.0	5.0	2.0	6.2	3.0	5.5	16		136.7
Lukáš Fr.	10	33	26	26	27.0	6.5	6.5	6.7	2.6	7.5	16		157.8
Poláček Jar.	11	28	20	23	25.0	7.0	—	5.9	—	4.5	16		129.4
Boháč Jos.	12	29	21	24	25.0	8.5	9.5	6.8	—	5.5	11		140.3
Martiny Ed.	13	25	21	26	20.0	8.5	—	6.6	2.4	6.0	14		129.5
Vorel Fr.	14	26	26	25	29.0	7.5	—	7.4	1.9	4.0	16		142.8
Doležal Boh.	15	28	28	21	24.0	6.5	3.5	5.5	—	6.5	17		140.0
		199	165	167	174.0	49.5	21.5	45.1	9.9	39.5	106	17	976.5 17.0 993.5
Červený Fr. (Cedar Rapids)													
Majer Ad. (Cedar Rapids)	16	23	21	29	25.0	10.5	9.0	6.6	1.0	6.0	14		145.1
Loyda Karel (Milwaukee)	17	26	23	27	27.0	9.0	6.5	8.6	6.8	9.0	14		156.9
Lexa Ant. (Milwaukee)	30	26	24	26	31.0	12.5	10.5	9.4	4.3	8.0	16		167.7
	31	26	22	22	28.0	11.0	8.0	7.5	—	5.0	15		144.5
T. J. S. St. Louis.													
Konůpek Ant.	24	23	25	25	22.0	11.5	5.5	7.7	8.5	5.0	19		152.2
Mitáš Fr.	26	26	30	23	28.0	11.0	8.5	7.3	4.1	6.0	19		162.9
Homolka Fr.	27	24	22	25	23.0	8.5	3.5	6.1	4.4	4.0	16		136.5
Šmíd Bedřich	29	30	27	28	25.0	11.0	5.0	6.9	1.7	6.0	16		156.6

Jména borců	Číslo borců	Hrazda	Bradla	Kůň na šíř	Kůň na dél	Skok vys.	Skok o tyči	Skok daleký	Vrch koulí	Běh	Prostná	Soulad prostných	Součet bodů jednotlivců a družstev
Plzeňský Sokol,													
Správka Jos.	18	30	26	29	25.0	10.0	7.5	6.7	3.9	6.5	12		156.6
Teborek Jos.	19	21	24	27	27.0	15.0	12.0	11.4	13.1	8.5	12		171.0
Janda Jos.	20	24	24	23	25.0	11.5	8.0	9.3	10.2	8.0	13		156.0
Vojta Hany	21	32	23	23	24.0	13.0	8.0	9.8	7.1	8.0	16		163.9
Hurt Anton	22	20	26	28	29.0	9.0	7.5	8.7	8.7	8.0	14		158.9
Nedvěd Rud.	23	21	24	20	22.0	9.5	7.5	8.0	3.9	9.5	15		140.4
		148	147	150	152.0	68.0	50.5	53.9	46.9	48.5	82	14	946.8
													14.0
													960.8
T. J. S. Iowa City, Ia.													
Hájek Vilem	32	25	21	25	25.0	13.0	6.5	9.6	8.4	9.0	15		157.5
Frijauf	33	19	21	24	25.0	12.5	12.5	11.7	11.5	10.0	14		161.2
Zeithamel V.	34	23	19	17	28.0	11.0	—	9.7	13.5	6.0	16		143.2
Kolář Jos.	35	21	23	24	25.0	10.5	6.5	9.1	7.6	8.0	12		146.7
Souček Jiří	36	28	26	25	26.0	9.5	10.5	9.5	18.0	9.5	15		177.0
Kaňák Vilém	37	24	21	28	29.0	10.0	10.5	8.7	5.2	8.5	15		159.9
Lepič Karel	38	21	21	25	25.0	8.0	5.5	7.0	5.8	7.0	13		138.3
		161	152	168	183.0	74.5	52.0	65.3	70.0	58.0	100	17	1083.8
													17.0
													1100.8
T. J. S. Čechie.													
Čech Ed.	39	29	33	29	29.0	9.0	8.0	7.8	4.1	7.5	15		171.4
Kalabza Fr.	40	22	29	25	25.0	10.0	9.0	9.4	12.2	8.5	13		163.1
Vodička Jos.	41	32	37	26	24.0	9.0	9.0	8.0	6.1	7.0	15		173.1
Paul Jos.	42	22	23	25	27.0	10.0	9.5	10.0	7.1	8.0	17		158.6
Makovský F. J.	44	20	24	22	23.0	11.0	7.5	10.8	9.5	7.5	15		150.3
Rosůlek L.	45	26	25	22	20.0	8.0	—	8.3	2.3	6.5	13		131.1
		151	171	149	148.0	57.0	43.0	54.3	41.3	45.0	88	15	947.6
													15.0
													962.6
T. J. S. Klatovský, Chicago.													
Kotva Jos.	47	23	25	22	19.0	7.5	—	7.7	7.6	—	16		127.8
Briksa Jos.	48	22	22	23	25.0	8.5	8.0	7.3	4.3	7.0	15		142.1
Bartoš Jan	49	30	30	27	30.0	9.5	9.0	11.7	12.6	8.5	9		177.3
Zelenka Karel	50	20	16	23	23.0	7.5	5.0	6.6	—	6.0	10		117.1
	51	18	17	20	21.0	9.0	4.5	7.2	—	6.5	10		113.2
	52	28	27	24	27.0	7.5	3.5	7.8	8.6	7.0	20		160.4
		141	137	139	145.0	49.5	30.0	48.3	33.1	35.0	80	17	837.9
													17.0
													854.9
Selement Ant. (Jonáš, Cicero).....	64	14	25	21	28.0	9.5	—	10.2	1.6	7.5	17		133.8
Lustig (Jonáš, Cicero)	66	20	22	14	23.0	10.5	2.5	8.6	5.6	6.5	12		124.7
Holý Jindřich (La Crosse)	71	23	29	21	23.0	8.0	7.5	8.4	1.5	6.5	12		139.9
Mudroch Jan (Oak Park)	72	27	30	16	26.0	11.0	10.5	8.0	12.7	—	16		157.2
Jiráček Rud. (Oak Park)	73	12	20	20	24.0	10.5	6.0	7.1	—	5.5	10		115.1
Jiráček Emil (Oak Park)	74	21	25	23	27.0	14.0	9.0	9.5	8.0	9.0	7		152.5
Václavík J. (La Crosse)	76	10	16	17	21.0	7.0	—	7.3	—	5.0	6		89.3
Bodlák Bert. (St. Paul)	77	22	25	18	19.0	12.0	—	9.9	12.1	8.0	14		140.0
Dejmek Vác. (St. Paul)	78	23	24	24	19.0	8.0	7.5	7.1	3.7	6.5	13		135.8
Fořt Vác. (Hopkins)	79	20	24	22	23.0	8.5	—	7.4	7.3	5.0	16		133.2
Uhlíř Jindřich (Hopkins)	80	27	23	25	25.0	8.0	7.0	5.7	—	4.5	15		140.2
Miller Vác. (Hopkins)	81	30	32	27	23.0	8.5	6.0	8.1	—	6.5	16		157.1

ZÁPISKY ZE SCHŮZE SOUDCŮ

shromážděných po ukončení závodů Župy Střední, v Chicagu, III. 24. června 1916.

Schůzi zahájil župní náčelník br. B. Hašek za přítomnosti většiny soudců.

Po výměně různých náhledů o skutečnostech, týkajících se závodů právě odbytých bylo uzavřeno, pro dobro a zdar závodů příštích, doporučení T. O. Č. A. O. S. následující opravy závodních řádů:

1. Aby závodní pravidla byla v rukou soudců nejméně jeden měsíc před závody, a aby sbor soudců ani kdo jiný nebyl oprávněn jakýchkoliv změn při závodech na nich činiti.

2. Aby každý soudce byl o svém ustanovení uvědomen nejméně 1 měsíc před závody, tak aby se mohl evičením prostným naučiti a jinak k závodům řádně připravit.

3. Po zkušenosti s novým způsobem známkování výkonů na nářadí, sbor soudců rozhodně tento zavrhuje jako nedostatečný ku spravedlivému rozsouzení evičených poměrně stejně vycvičených, a doporučuje, aby zaveden byl způsob desítný, tak jak byl dříve užíván.

4. Pro měření skoků do výšky doporučuje se užívání tyče rozměřené na stopy a palce, kterou by se měřilo nejnižší místo prohybu tyčky přeskočné.

5. A dále se doporučuje, aby hodinky (stop watch), určené pro běhy, atd., byly vždy před závody hodinářem upraveny tak, aby všechny, pokud možno, stejný čas držely.

Na zdar!

Kar. Hybler, t. č. záp.

Z TECHNICKÉHO ODBORU VŠESLOVANSKÉHO SOKOLSKÉHO SVAZU NA VÝCHODĚ.

Na svazové schůzi odbývané dne 12. června, bratři Amer. Ruského Sokola požádali Svaz, aby se účastnil jich výletu a veřejného evičení, dne 30. července odbývaného v parku br. J. Přívrackého v Grant City S. I. Usneseno bylo, aby se žádosti jich vyhovělo.

Poněvač ale již evičíme jiné prostné eviky, t. j. čeští bratři evičí prostná na závody Děd. Amer. Sokola a bratři Slováci sletová prostná do Chicaga, proto snažně žádám br. evičitele, aby občasné přecvičili ta prostná, která byla evičena na Sokolském dnu 7. května, též stejně i Sokolky, by jsme tam všichni mohli společně vystoupit.

Dále bratři Sokolové a Sokolky jsou žádáni, aby se dostavili v takovém evičícím úboru, jaký Svaz určil, aby jsme byli všichni stejní. Doufám, že bratři a sestry si toho povšimnou a veřejného, které se započne o 3. hodině odpolední se účastní.

Cesta do parku: Na South Ferry vezme se Staten Island ferra do St. George. Potom vezme se kára s nápisem Midland Beach, vystoupí se na Southfield Boulevard a jde jeden blok na levo, aneb Staten Island Rapid Transit Railroad do Grand City a jíti jeden blok na zpět na Washington avenue do parku.

Lad. Weselý, náč. Svazu, 529 E. 16th St. New York, N. Y.

ZPRÁVA ŽUP. NÁČ. O ČINNOSTI JEDNOT ŽUPY JIŽNÍ A O PRÁCI ROZVRŽENÉ PRO DOBU PŘÍŠTÍ.

Milý bratře Žup. starosto a bratři: — Řídě se usnesením ž. výboru, vyjel jsem ve středu na cestu po jednotách v Župě Jižní N. J. S. sdružených. První návštěvu a obhlídku vykonal jsem ve Waco, kamž jsem téhož dne dojel.

Waco. — Bratři již mne očekávali a činnovníci, bři. Faltejssek, taj. a Kapoun, náměstek starosty, zdělili se mnou,

že svolali schůzi jednoty na čtvrtek večer. Na týž večer ustanovil br. Fr. Chuděj náč., evičení členstva. Ve čtvrtek sešli jsme se v místnosti evičební, jež upravena jest z bývalé obchodní místnosti, jejíž rozměry i výška našim potřebám naprosto nevyhovuje. Členů nastoupilo 16. Cvičili jsme 15 min. pořadová, 15 min. evičení kuželi. Po evičení zahájena br. náměstkem schůze za hojného účastenství bratří, jich manželék a hostí. Po vyřízení povinných návrhů, promluvil jsem "O vztahu Sokolstva na práci Č. N. S. v Americe," a výsledek byl: založení odbočky Č. N. S. ve Waco. Po schůzi sesedli jsme se k "sokolské besedě" a poznal jsem, že u bratří wacovských sídlí duch jasný a bodrý a že št'astni jsou, když se sejdou. Wacovští, společně s druhými našinci usilují o zbudování "národního stánku" ve Waco a těší se, až budou ve vlastním hnízdě, jak věc naše se povznese a zmohtnutní.

GRANGER. — Jednota evičí ve velké síni, majetku to řádu "Komenský" SPJST., jež ji zdarma ku evičení propůjčuje. Díky! Grangerští nejsou tak št'astni jako wacovští, neb postrádají evičitele, nejzávažnějšího činitele v jednotě a proto s radostí přivítali návrh žup. výb. o povolání společného evičitele do Župy Jižní. Snažil jsem se pohnouti starší bratry ku evičení, ale bezúspěšně. Za to dorostu a zádků byl slušný "krděl" a tak s nimi provedl jsem evičební hodinu. Cvičili jsme pořadová, prostná, přeskočky na nízkém koni s madly a zakončili hrou. Po evičení zasedli jsme k jednání. Jednáno o návrzích žup. výboru, tyto zkoumány a bud' zavrženy neb přijaty. Nechci se nikterak tajit tím, že mně vládnoucí poměry u jednoty této nijak neuspokojily. Doufám pevně, že příchodem evičitele jednota granger-ská k nové činnosti se vzpruží, věc sokolskou nad spory osobní a místního rázu povznese a novou důvěru v kruzích krajanských si získá.

HOUSTON. — Jednota nanejvýš nadějná, z našich v Župě nejsilnější. Na druhý den, v neděli, jeli jsme do místnosti jednoty, již vlastní tamní řád "Pokrok Houstonu" SPJST. a Sokolu zdarma ku evičení propůjčuje. Tam seznámil jsem se s činnovníky jednoty: starostou br. Studničným (jež vyučuje tamní českou školu); br. Dittrichem, náčelníkem; br. Krabem, Hanusem, Šuldou a jinými. Bratři byli již ve evičebním úboru a já ve chvíli mezi nimi. Byv evičebcům představen a stisknův pravice jejich, přejal jsem vedení hodiny. Cvičili jsme pořadová, prostná, na bradlech a hrazdě. Žel, že evičenců na počet členstva poměrně málo. Výkonnost jejich uspokojivá, všichni prodehnuti snahou předčítí provedením výkony druhého. Horlivost tělocvičná, jež se u evičícíchjevila, opravňuje k zdárnému vývoji jednoty. Na to zahájena mimořádná schůze, na níž otázky župního výb. kladené uváženy a schváleny. Schůze byla zajímavou, neboť mezi bratry jest několik schopných řečníků (jež při příležitosti budeme volat k povinnosti), kteří chladně uvažují, než názor svůj projeví. A právě tím, že jednota ta schopné bratry ve svém středu má, připadá jí úkol nanejvýš důležitý a čestný. Budiž jednota houstonská mozkiem činnosti sokolské v přímoří. Středu jsem opětně strávil mezi houston-skými a evičil Sokolky. Jsou mezi nimi i ženy vdané, což mne mile překvapilo. Jest jen litovati, že spojení s městem jest tak nepřiležitě, což mnohým návštěvu evičení sťažuje. Sestry měly by uvažovati o místnosti, jež by potřebám jejich lépe vyhovovala.

GALVESTON. — Těšil jsem se na město samo i bratry tamní. Odvaha a síla, jakou tamní občanstvo vyniká, skutečně obrazí se i v bratřích našich. Jest jich málo, ale jsou pravými muži—Sokolky. Z 13 členů, devět jich evičí. Mohu říci, že Galveston má mezi sebou boree prvotřídní, české sokolské soustavy tělocvičné znalé, jak na vyspělosti jich jsem pozoroval. Schází se u br. Kraffa ku evičení a schůzím, které,

listiny obdrželi: Fr. Květoň, Fr. Kubitz, R. Konvička, Jos. Táborský.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Karel Čimera, Fr. Němec, Oldř. Kaňák, Jan J. Jandečka, Rud. Hartwald. Zemřel Fr. Osovský.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijat byl Fr. Kroc. Vystoupil Matěj Tuma.

— Ze sboru Sokolek Chicago vystoupily: Marie Turková, Marie Pavelková, Anna Jánská, Růžena Zemanová.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu uvedeni byli: Jerry Kudrna, Harry Vojta. Vyloučení pro neplacení: Karel Boskovský, Fr. Buřič, Jan Duras, Leo Hahn, Vladimír Jiránek, A. J. Klements a Jan Vlk.

— Do sboru Sokolek Rozvoj v Chicagu přijata byla Josefa Gregorova. Odstoupili Růžena Minářová, Marie Staškova, Lilie Staškova.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijat byl Jan Brouček.

— Do Sokola Chicago uvedeni byli: Václav Machek a Frant. Holub. Odstoupil Fabian S. Klíma.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu uvedeni byli: Jerry Kudrna a Harry Vojta. Vyloučení byli Karel Boskovský, Fr. Buřič, Jan Duras, Leo Hahn, Vladimír Jiránek, A. J. Klements a Jan Vlk.

— Zpráva ze sboru Plzeňských Sokolek v Chicagu. — V březnu byly uvedeny: Margaret Pícha, Lillian Gluckauf. Poděkovaly se: Aloisie Šanda, Mamie Krákora, Růžena Roth, Božena Řehák, Aloisie Kasbon, Marie Hlávka, Lillian Novák (přestupní listinu). — V dubnu se poděkovala Lena Cislér. Vyloučena pro neplacení Amalie Turek. — V květnu uvedeny Božena Řežáb, Růžena Kapoun, Marie Vondrášek. Poděkovaly se Božena Lederer, Jiřina Ševčík. — V červnu uvedeny: Jennie Sabat, Helen Schnabel. Poděkovaly se: Marie Martinek, Aida Soukup, Emilie Ernest, Emilie Barluška, Božena Krahulec, Mamie Krahulec.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijat byl Jan Brouček.

— Do T. J. S. Schenectady, N. Y., přijat byl František Šinkora.

— Do T. J. S. v New Yorku přijati byli Hlaváč Albert a Vosmanský Frant. Odstoupil Jos. Zatepálek.

— Do T. J. S. Minneapolis přijati byli Fr. Petrus a Alois Hlaváček.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Dopisy, neb žádosti, jež uveřejněny býti mají v Sok. Amer., zasílejte přímo hlavnímu pořadateli: Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Starší čísla zasíláme vždy při pravidelné expedici. — Přeje-li si některý bratr, by mu bylo číslo zasláno ihned, necht' přiloží poštovné.

Bratři tajemníci! Zasílejte oznámení nových, odstouplých a vyloučených členů výpravčímu vždy do 5. dne měsíce, má-li býti uveřejněno též měsíc, jinak musí býti odloženo na měsíc příští.

Bratři, kteří se stěhujete, oznamte vždy výpravčímu vaši starou a novou adresu, rovněž i jméno jednoty, ku které náležíte. Stojí to pouze 1c na poštovní lístek a chvílku času. Odpadnou pak veškerý stížnosti na nedocházení časopisu.

Následujícím jsme zásilku listu zastavili, protože se z u-
daných adres odstěhovali a nové adresy poště ani nám ne-
oznámili.

Cedar Rapids, Ia.: J. Bureš, 201 A. Ave.

Clarkson, Neb.: Ant. Blažek jr. (Howells, Neb.)

Howells, Neb.: Cyril Houser.

Schuyler, Neb.: Jan Tesař, jr., Clarkson, Neb.

New York, N. Y.: Doubek Jar., 328 E. 72. St., Vančura B. R., 442 E. 79 St.

San Francisco, Cal.: V. Kříž, Fr. Husa, Fr. V. Havlat, K. Riedl, Jar. Fousek, Fred. Stolařík. Všichni měli adresu 663 Waller St.

Los Angeles, Cal.: R. Pekárek, 318½ Figuerra.

St. Paul, Minn.: Vil. Vrábek, 603 W. 7. St.

Cicero, Ill.: F. Reitsmith, 2305 — 56. Ave. Jos. Brychta, 5405 — 22. Pl.

Chicago (Plzeňský Sokol): Jos. Kovář, 5530—23. St.

Cicero, Ill.: Křišť. Malý, 5526—24. St.

Cedar Rapids: B. L. Klekar, 928 — 9. Ave. W. K. Vo-
sátka, 6149 — 9. Ave. E.

Omaha, Neb.: B. Plos, 11402 Williams St., K. Lukášek, 1319 So. 12. St.

Los Angeles, Cal. R. Hora, 1207 E. 7. St. (není takové číslo.)

St. Louis, Mo. Jos. Horák, 1839 Menard St.

Houston, Tex. L. Toberný, 405 N. Akard St., Jar. Slá-
ma, 2913 Turney Ave.

Chicago. (Tábor Slov. Lípy): Jos. J. Langer a Irwin J. Langer, 5037—24. Pl. (Není takové číslo.) Otto Wilt, 2630 S. Karlov Ave.

Cicero, Ill. Jan Knop, 5600—22. St.

SJEZD SLOVANSKÝCH ŽURNALISTŮ.

Mezi celou řadou konferencí výboru slovanských žurnalistů až dosud konaných zvláště důležitou byla konference ve středu 5. července. Zastoupeny byly časopisy české, chorvatské, polské, ruské, slovenské, slovinské a srbské. Byla podána zpráva jednotlivými zástupci o četných přihláškách slovanských žurnalistů k účasti na sjezdu. Podle zprávy ruského žurnalisty, redaktora Ruskaja Zemlja, pana Nikity Stepanoffa bude přítomen snad jeden anebo dokonce dva zástupci ruští až ze San Francisco. Polských žurnalistů bude přítomen značný počet a tolikéž i slovenských žurnalistů. Jakmile bude hotov soupis všech účastníků, bude rozdělena práce ohledně přednesení jednotlivých referátů. Program sjezdový je již vypracován.

Ve schůzi bylo usneseno vybrat vynikajícího žurnalistu anebo literáta slovanského za sjezdového předsedu a za čestného předsedu sjezdu vybrán bude vynikající žurnalista anebo literát americký. Mimo to bylo schváleno usnesení, aby k účasti a podpoře sjezdu byli pozváni vynikající zástupci všech slovanských národů a důležitých organizací slovanských, jako Sokolstva, ústředních těles podpůrných jednot dámských i mužských, pozváni budou prominentní Američané a Američanky, sympatisující se Slovanstvem. V nejbližších dnech již započne být buzen zájem o sjezd i v americké veřejnosti a v americkém tisku zvláště. Sjezd slovanských žurnalistů bude tedy událostí svrchovaně důležitou, mající za podklad zájmy Slovanstva, při tom však nebude přehlédnuta loyaltní povinnost amerického občanstva slovanského původu ke Spojeným Státům. Sjezd bude veden myšlenkou všeslovanskou bez ohledu na rozdíly náboženské anebo politické. Jednání bude se dít přesně podle vytčeného rozvrhu sjezdového. V nejbližších dnech bude zároveň učiněn apel na jednotlivé národní tělesa slovanská o mravní podporu sjezdu. Na některá tělesa ústřední apel již učiněn byl.

Máme na skladě Sokol Americký z roku 1911 a 1913 a 1914 po dvou ročnících. Prodáme je po \$1. Velmi pěkný a užitečný dárek k Novému roku. Jsou vázány v plátěných deskách velice úhledně.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; stek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonášek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Fr. Krátký, 1655 So. Ridgeway ave.; Fr. J. Kubeč, 5401 W. 25. St., Cicero, Ill.; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Telefon Rockwell 1316; V. Roubal, 2839 W. 22nd St., Telefon Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Telefon Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2287 So. St. Louis av.; Marie Šlaunfová, 4132 W. 22 St.; Rosalie Bilkova, 906 So. Hermitage ave.; Anna Pertlova, 4054 W. 21 St.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a ped. obrazejte se přímo na br. K. Krásného.

Ústřední Technický Odbor č. A. O. S. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicago, 24. ul. a Kedzie ave. T. Vonášek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokřál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 1037 Forest Ave., Bronx, New York City; taj. Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; poklad. Martin Klein; náčel. Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. N. Y.; Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Josef Kačírek, 189 — 22nd St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 339 E. 75. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Vác. M. Younger, 3014 N. Fairhill Street.

T. J. S. Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 4. pátek v Sokolovně; taj. Bohumila Cihlář, 927 N. Washington St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtiškova, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallmizer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí pátek; taj. Ant. Smetanský, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; taj. Karel Matoušek, 109—5th Ave.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frška; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest ave.; jednatel Franta Rebecka, 2346 E. 83. St.; náčel. Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. dopoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Haml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štibr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 228 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Ant. Skramský, 339 Lyncaste ave. E.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Vác. Mužík, 2350 Lexington av.

T. J. S. Říp, Pittsburg, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Jos. Freeauf, 1126 High St., N. S. Pittsburg, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa. Schůze 1. neděli v měsíci v síni č. S. P. S. Taj. Frank Lacina.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni č. S. P. S.; taj. Fr. Mertl, box 485.

Zupa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; podnáčelník Franta Drassal, St. Paul, Minn. Výbor účetní: B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. Schůze 2. a 4. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubíčková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago. Schůze 2. pátek v měsíci. Tajemnice Vlasta Procházková, 2634 S. Ridgeway ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Karel Kulíšek, 2534 Haddon Ave.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave. Taj. Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola T. Slo. Lípy. Taj. Millie E. Nováková, 1865 So. Avers av.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park). Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrábek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford Av.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Rud. A. Sedláček, 1320 W. 18. Place.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník K. J. Berger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; taj. V. Janda, 622 So. 4. St. West.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Louis Vacík, 704 Jefferson St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. J. Landa, 646½ Pleasant Ave.

Ž. O. Sokolek, Marshalltown, Ia.

Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia. Schůze 1. pátek v Sokolovně. Tajemnice Marie A. Hrbek, 114 So. 3rd St., West.

T. J. S. La Crosse, Wis. Tajemník Frank Duda, 1516 West Ave. So. Schůze 3. pátek v měsíci.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. Fr. W. Dušek, 204 Riverside ave., Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Vojtěch Fenel, 2434 — 29th ave. So. Schůze 2. neděle v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer. Tajemník J. F. Lorenc, box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn. Tajemník Josef Sedivý, box 342. Schůze 1. neděle v měsíci v síni pp. Kozel a Janda v 1 hod. odp.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Jos. Kadner, 702 So. 3rd ave. Schůze 1. neděle v měsíci o 2. hod. odpol. v Sokolovně.

T. J. S. New Prague, Minn. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer v síni Z. Č. B. J. — Tajemník Jos. Ptáček, box 205.

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokůsek; jednatel Jos. Mík, 2704 So. 10. St., Omaha, Neb.; pokladník Oldřich Jelen; náčelník Franta Kopecký, 4117 So. 13. St., Omaha, Neb. Podnáčelníci: Frant. Šnajberk a M. Kmentova. Další výbor: Jos. Truneček, O. Dlaskova, A. Chvalovec a M. Kapeková. Schůze každé 3. pondělí. — Technický Odbor: F. Kopecký, náčelník; R. Žikmund, tajemník, 1734 So. 13. St. Schůze 1. a 3. středu.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb. Taj. Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděle; taj. Fr. R. Okřina.

T. J. S. Crete, Neb. Schůze každou 2. neděle v měsíci. Taj. Rud. Mašín.

T. J. Sokol Omaha, Neb. Schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; taj. J. F. Prácheňský, 2324 So. 12. St., Omaha.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. Tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Vác. Cerník.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fuegner-Tyrš v So. Omaha, Neb. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer. Taj. Tomáš Lechner, 5433 So. 20. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděle ve 2 hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Josefina Janák, 1125 So. 60. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Schůze 3. neděle. Taj. Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge —

T. J. S. Howells, Neb. Schůze 2. středu v měsíci. Taj. Josef Palas.

T. J. S. Ord, Neb. Schůze 1. středu v měsíci. Tajemník Gust. F. Hoffman.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; taj. Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb. — Taj. Augusta Sedláček.

Sbor Sokolek, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděle v měsíci ve 3 hod. odp. v síni Z. Č. B. J. Tajemnice Božena Odvárková.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděle; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; 2. a 4. neděle; taj. Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecský.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník J. S. Vaněk, 23 W. 4th St.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Josef Líbal, R. 1, box 75.

Župa Jižní. Sídlo v Dallas, Tex.

Ústřední výbor: Starosta František Merlík; náměstek Ludvík Toběrný; jednatel Jak. Pavelka, 3519 Whittaker St., Dallas; pokladník Václav Kasal; náčelník Jan Nezbeda, 2114 N. Commerce St., Fort Worth; podnáčelník Frank Rendl; organizátor: Josef Buřata, Ennis. Další výbor Jan Tyšer. — Schůze 3. neděle v měsíci v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Taj. Frank Moučka, R. 6.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. Tajemník Fr. Polavka, 2616 State St. Schůze 1. neděle v Sokolovně na Carl St.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; taj. Anna Kraftová, R. 9, box 159. — Schůze 2. neděle v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Houston, Tex. Tajemník F. Vencl, 1401 Houston Ave.

T. J. S. Jan Amos Komenský. Taj. Jos. Zemánek, Guy, Fort Bend Co., Tex.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex. Taj. Jan Faltejsek, 1919 So. 10. St.

T. J. S. Crosby, Tex. Tajemník A. D. Peter, Crosby, Tex.

T. J. S. Fort Worth, Tex. Starosta Bohumil Kuchař; tajemník Fr. Zimek, 2211 Lee Ave. — Schůze poslední neděle v měsíci ve Frazier Hall, 14 N. Main St.

T. J. S. Galveston, Tex. Taj. Jan Beneš, 4704—Q.

T. J. S. Granger, Tex. Taj. J. F. Houžvička, box 184.

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Schůze v Sokolovně každý měsíc. — Starosta: Frant. Laštofka, náčelník: Luděk Jirsák, jednatel: Josef Tomšovic, 663 Waller St., jemuž veškeré dopisy župy se týkající buďtež zaslány.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. V. Pour, 1373 Hayes St.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Ella Jelínek, 3247 Jackson St.

T. J. S. Oakland, Cal., Taj. L. Hora, 1263 West St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy Portland, Oregon. — Jednatel Čeněk Krémář, 254 Market St., cor. 3rd.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oregon. Tajemnice J. V. Bašková, 310 E. 9. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.). Schůze 1. a 3. sobotu. Tajemník Franta Sobota, 825 Crocker St.

Sbor Sokolek Los Angeles, Cal. Taj. Krista Šestáková, 2116 Montana St.